

417.15
1117.1
1.3

การศึกษาเปรียบเทียบเสียงของคำในภาษาพวน
กับภาษาไทยมาตรฐาน

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

13 ค.ย. 2521

ปริญญาบัตร
ของ
ทัศนัย อารมย์สุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
10 มีนาคม 2521

69240

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติศ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

ศาสตราจารย์ประธาน

ศาสตราจารย์กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เที่ยงจันทร์ ประธานกรรมการฯ และอาจารย์ คอริส โกลด์ วิบูลศิลป์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์. ท่านทั้งสองได้กรุณาให้ข้อคิด, คำแนะนำ, ตรวจสอบแก้ไขความบกพร่อง ตลอดจนให้พิมพ์เอกสารที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย.

บุคคลต่อไปนี้ มีส่วนช่วยเหลืองานวิจัยนี้ ในขั้นตอนต่างๆคือ
คณะครูโรงเรียนบ้านหนองหัวลิง ตำบลหนองแสง ได้ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาพวน ตลอดจนชี้ให้เห็นปัญหาในการสอนภาษาไทยแก่เด็กที่พูดภาษาพวน.

คุณอุบลชัย และคุณพรพรรณทิพย์ แสงศศิธร กับคุณโนรี และคุณจำนงค์ บุญคล้าย ได้ให้ความสะดวกในการติดต่อแนะนำผู้บอกภาษา ให้คำแนะนำและคำอธิบายที่เป็นประโยชน์บางประการ ตลอดจนให้ที่พักอาศัยตลอดเวลาที่ทำการวิจัย.

พระครูวิจิตร สันติคุณ (เก่ง บุญเขียน), คุณบุญมา อาษาแก้ว และคุณพวยทองอ่อน เป็นผู้บอกภาษาให้ข้อมูล ด้วยความมานะยิ่ง.

คุณเจริญ เอี่ยมสะอาด ได้กรุณาให้พิมพ์เครื่องพิมพ์ดีด เพื่อใช้ในการพิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเรียบร้อย.

คุณบุญนอม อารมย์สุข ได้ช่วยตรวจสอบบกพร่องในการพิมพ์.

คุณพิศาล บุญสวัสดิ์ และคณะครูโรงเรียนวัดใหญ่โพธาราม ได้กรุณาให้ใช้เครื่องอัดสำเนาของโรงเรียน เพื่ออัดสำเนาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้.

คุณสมศักดิ์ ศรีมงคล, คุณบัญญัติ หนึ่งน้ำใจ และคุณฉาย ม่วงกลิ้ง ได้เสียสละเวลาและแรงงาน ช่วยอัดสำเนาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จเรียบร้อย.

คุณมนูญ หนึ่งน้ำใจ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินในขณะที่ทำการวิจัย. ผู้เขียนขอขอบพระคุณท่านเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง. นอกจากนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ "แม่" ผู้ให้กำลังใจ, ให้ความช่วยเหลือทางการเงินและแสดงความห่วงใยตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา.

ทัตไพบ อารมย์สุข

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษากันถั่ว	8
ความสำคัญของการศึกษากันถั่ว	8
สมมุติฐานในการศึกษากันถั่ว	8
ข้อตกลงเบื้องต้น	8
ขอบเขตของการศึกษากันถั่ว	9
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	9
2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับถั่วศึกษากันถั่ว	11
3 วิธีดำเนินการศึกษากันถั่ว	16
1. ศึกษาความรู้ทั่วไป	16
2. ศึกษาหาความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์	16
3. ระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล	16
4. การเลือกผู้บอกภาษา	16
5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากันถั่ว	18
6. วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล	22
7. การจัดกระทำข้อมูล	22
4 ผลของการศึกษากันถั่ว	25
1. แนวความคล้าย	28
2. แนวความต่าง	46
5 สรุป อภิปรายผลและเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	69

ภูมิหลัง

มนุษย์อยู่รวมกันเป็นสังคม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกัน. สิ่งที่มีมนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกันเรียกว่าภาษา. ความสำคัญของภาษาจึงมีอยู่มาก จนกล่าวได้ว่า "ถ้าปราศจากภาษาเสียแล้ว ก็ยากที่จะหาความเข้าใจกันระหว่างมนุษยชาติ และถ้าปราศจากความเข้าใจซึ่งกันและกันแล้ว ก็หมดโอกาสที่จะทำงานร่วมกันได้" (Pei, 1954:4)

ความคิดของมนุษย์ถ่ายทอดออกมาทางภาษา. ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ความคิดของมนุษย์. "ถ้าเราไม่มีภาษาใช้ สังคมมนุษย์เราคงไม่เป็นดังที่เราเห็นอยู่นี้ เพราะเกือบทุกสิ่งทุกอย่างที่เราเรียนรู้จากสังคม ตั้งแต่แรกเกิดจนแก่ตาย เราเรียนรู้โดยอาศัยภาษาเป็นตัวกลางในการถ่ายทอด" (วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์, 2519: 1)

ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง. มนุษย์ทุกหมู่เหล่ามีภาษา และใช้ภาษาของตนถ่ายทอดวัฒนธรรมทางภาษาสืบทอดกันมาเป็นลำดับ. มนุษย์ใช้การเลียนแบบเป็นวิธีหนึ่งในการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางภาษา. เสียงในภาษาที่มีการเลียนแบบสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน ย่อมผิดเพี้ยนกันออกไปได้. การเลียนแบบเสียงที่ผิดเพี้ยนไปนี้ ทำให้เสียงในภาษาเปลี่ยนแปลงไป.

ศาสตราจารย์พระยาอนุมานราชชน (อนุมานราชชน, 2513:170) ได้กล่าวว่า "ภาษาก็เหมือนสิ่งทั้งหลายในธรรมชาติ คือจะอยู่ที่ไม่เปลี่ยนแปลงเลย หามีไม่".

นอกจากการเลียนเสียงผิดเพี้ยน ทำให้เสียงของภาษาแตกต่างกันออกไปแล้ว การขาดการติดต่อกันมา ก็ทำให้ภาษาแตกต่างกันไปได้เช่นกัน.

โดยปกติ ถ้าผู้พูดภาษาเดียวกัน มีโอกาสได้ติดต่อใช้ภาษาร่วมกันอยู่ ก็ย่อมจะรับรู้การเปลี่ยนแปลงของภาษาที่ใช้. การรับรู้ร่วมกันนี้ ทำให้ภาษาที่ใช้ มีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลง หรือการผิดเพี้ยนของภาษา ย่อมเป็นไปในทำนอง

เดียวกัน หรือแนวเดียวกัน. ถ้าหากผู้พูดภาษาเดียวกันนั้น จำต้องแยกย้ายถิ่นที่อยู่กันออกไป หรือขาดการติดต่อกัน ก็จะไม่สามารถรับรู้การผิดเพี้ยนภาษาของกันและกันได้. การไม่สามารถรับรู้การผิดเพี้ยนภาษาของกันและกันนี้ ทำให้ภาษาเปลี่ยนแปลงไปคนละแนวได้. ภาษาที่เปลี่ยนแปลงผิดเพี้ยนกันไปนี้ เรียกว่า ภาษาถิ่น. การเกิดภาษาถิ่นในลักษณะนี้ ศาสตราจารย์พระยาอนุมานราชชน (อนุมานราชชน, 2499 : 20) ได้กล่าวว่า "ภาษาของชาติใด มีผู้พูดเป็นจำนวนมาก และอยู่ห่างต่างถิ่น ติดต่อกันไม่สะดวกมาก่อน เสียงและความหมายในภาษา ก็ผิดเพี้ยนกันไปมาก ภาษาที่มีลักษณะเช่นนี้ เรียกว่า ภาษาถิ่น".

ชาติไทยเป็นชาติเก่าแก่ มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ. คนไทยได้ใช้ภาษาไทย และถ่ายทอดภาษานี้สืบมา. เป็นที่ทราบกันดีจากประวัติศาสตร์ชาติไทยว่า คนไทยได้แยกย้ายกันไปอยู่ในเขตแคว้นต่างๆ. การแยกย้ายกันไปนี้ ทำให้มีภาษาไทยถิ่นขึ้น

ชนกลืน พิเศษสกตกิจ (2516 : 1) ได้กล่าวถึงภาษาไทยถิ่นต่างๆว่า "โดยเหตุที่ภาวะทางภูมิศาสตร์และภาวะทางการเมือง ทำให้ผู้พูดภาษาไทยในประเทศต่างๆ ต้องแยกย้ายถิ่นที่อยู่ห่างกันออกไป และได้ติดต่อสัมพันธ์กับภาษาของชาติต่างๆ แตกต่างกันออกไป ภาษาที่เคยใช้อย่างเดียวกันมาแต่เดิม จึงได้แตกต่างกันออกไป ทั้งเสียง และความหมาย".

ในดินแดนที่เรียกว่าประเทศไทยในปัจจุบัน มีกลุ่มคนไทยที่พูดภาษาถิ่นแตกต่างกันหลายกลุ่ม. กลุ่มคนไทยเหล่านี้จะต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน ในฐานะที่เป็นคนในประเทศเดียวกัน อยู่ภายใต้ระบอบการปกครองเดียวกัน. การใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้การสื่อสารเป็นไปด้วยความลำบาก.

ในปัจจุบัน เราใช้ภาษารุงเทพ เป็นภาษามาตรฐานของประเทศ. โรงเรียนก็ใช้ภาษามาตรฐานนี้ในการเรียนการสอน. ชาวไทยบางกลุ่มบางหมู่ ใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาแรก หรือเป็นภาษาแม่ในชีวิตประจำวัน เมื่อจะต้องมาใช้ภาษามาตรฐานอีกเป็นภาษาที่สอง จึงเกิดปัญหาในการใช้ภาษา. นักเรียนที่จะต้องเรียนภาษามาตรฐานในโรงเรียน มีปัญหาในการเรียนภาษาไทยมาตรฐานในระยะเริ่มเรียน เพราะความแตกต่างของภาษาเช่นกัน.

เกี่ยวกับเรื่องการเรียน การสอนภาษาไทยมาตรฐานในห้องเรียนที่นักเรียนพูดภาษาถิ่น ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2514:16) ได้ชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาว่า "ปัญหาสำคัญของโรงเรียนท้องถิ่นประการหนึ่งคือ นักเรียนใช้ภาษากลางไม่ถูก เนื่องจากความเคยชินกับภาษาถิ่นที่ตนถนัด ที่เราปฏิบัติกันคือ ห้ามนักเรียนใช้ภาษาถิ่นในเวลาเรียนหรือเวลาพักกับครู ถึงกระนั้นไซ้จะห้ามนักเรียนใช้ภาษากลางได้ถูกต้องเท่าที่ควรไม่ใช่นักเรียนยังคงใช้ภาษาถิ่นผสมทั้งการพูดและการเขียน" ประเด็นปัญหานี้เกิดขึ้นเพราะการเรียนภาษาที่สองของนักเรียน ซึ่งแตกต่างจากภาษาแรก หรือภาษาแม่ที่นักเรียนใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน.

ฟุ้ง เฟื่อง เครือตราชู (2509:1) ได้กล่าวแนะถึงการสอน-การเรียนภาษาที่สองตามหลักภาษาศาสตร์ไว้ว่า

ตามหลักภาษาศาสตร์ถือว่า ภาษาแต่ละภาษา มีลักษณะโดยเฉพาะของตัวเอง ... ดังนั้น การสอน-การเรียนภาษาตามหลักภาษาศาสตร์ หมายถึงการสอน-การเรียนที่เป็นไปตามลักษณะของภาษานั้นๆ ในกรณีเช่นนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนควรเรียนรู้ลักษณะของภาษาที่จะสอน เพื่อเปรียบเทียบกับลักษณะของภาษาของผู้เรียน อันจะยังผลให้การสอน-การเรียน เป็นไปอย่างได้ผล แบบเรียนที่สร้างขึ้นจากผลของการวิจัยและเปรียบเทียบภาษาทั้งสอง คือภาษาที่จะเรียน และภาษาของผู้เรียน จะเป็นบทเรียนที่ดีที่สุด และได้ผลดีที่สุดในการสอน-การเรียนภาษา.

จากคำแนะนำดังกล่าว เห็นได้ว่า ในการสอนภาษาที่สอง ซึ่งมีไวยากรณ์ของผู้เรียน ถ้าผู้สอนสามารถที่จะรู้ลักษณะของภาษาที่จะสอน และภาษาของผู้ที่จะเรียนแล้ว การสอนภาษานั้น ย่อมได้ผลกว่า ที่ผู้สอนจะรู้ลักษณะของภาษาที่จะสอนเพียงภาษาเดียว.

ผู้เขียนเป็นครูอยู่ในจังหวัดนครนายก ได้ทราบว่า ในตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก มีครูบางคนประสบปัญหาในการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่นักเรียนในตำบลหนองแสง พูดภาษาพวนเป็นภาษาแรก. นักเรียนจึงเรียนภาษาไทยมาตรฐานได้ลำบากในชั้นที่เริ่มเรียน. ปัญหาที่สำคัญ คือปัญหาเรื่องเสียง ซึ่งมีความแตกต่างจากภาษาไทยมาตรฐานมากกว่าคำอื่น.

ผู้เขียนจึงเห็นว่า ควรจะได้ศึกษาภาษาพวน เพื่อที่จะได้นำความรู้นั้นมาใช้ประโยชน์ในการสอนนักเรียนในท้องถิ่น ที่นักเรียนพูดภาษาพวนเป็นภาษาแรก.

ตำบลหนองแสง เป็นตำบลหนึ่งในเจ็ดตำบลในเขตอำเภอปากพลี ตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอปากพลีประมาณแปดกิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 12,000 ไร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา.

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลนาหินลาด อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลโลกกรวด อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลศรีนาวา อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก.

ตำบลหนองแสงประกอบด้วยหมู่บ้านแปดหมู่บ้าน มีประชากรทั้งหมด 4,683 คน* ประชาชนใช้ภาษาพวนเป็นภาษาประจำท้องถิ่น. เขาจะใช้ภาษามาตรฐานเมื่อพูดกับคนต่างถิ่นหรือเมื่ออยู่ในโรงเรียน.

ชาวพวนในตำบลหนองแสง มีโอกาสที่จะติดต่อกับผู้พูดภาษาถิ่นอื่นนอกจากภาษาไทยมาตรฐานคือ สามารถติดต่อกับผู้ใช้ภาษาอีสานในตำบลนาหินลาดกับตำบลโลกกรวด อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก และยังสามารติดต่อกับผู้ใช้ภาษาลาวเวียง ในตำบลศรีนาวากับตำบลหินตั้ง อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายกอีกด้วย.

ไซเคินฟาเคน (Seidenfaden, 1967:92) ได้กล่าวเกี่ยวกับชาวพวนไว้สรุปได้ว่า ทางตะวันออกเฉียงใต้ของหลวงพระบาง และทางตะวันออกเฉียงเหนือของเวียงจันทน์ เป็นที่ราบสูงเชียงขวาง** (Chiang Khwang หรือ Tran - ninh) อาณาเขต 400 ตารางกิโลเมตรของที่ราบสูงนี้ล้อมรอบด้วยภูเขา. ในอดีต คินแคน

* จากรายงานประจำเดือนตุลาคม พ.ศ. ของกำนันตำบลหนองแสง (นายบุญเรือง มั่งคั่ง).

** มาเซียล และไพทอร์ย คัสเซ (2519:7) กล่าวว่า ที่ราบสูงนี้ สูงถึง 1,200 เมตร เป็นสาเหตุที่ทำให้มีผลเมืองจำนวนน้อย.

แห่งนี้ได้ก่อตัวเป็นรัฐเล็กๆรัฐหนึ่งที่มีพลเมืองหนาแน่น มีวัฒนธรรมของตนเอง. ตามหลักฐานที่ปรากฏสันนิษฐานว่า ชนกลุ่มนั้นน่าจะเป็นพวกอินโดนีเซียน. ต่อมาชนกลุ่มนั้นคงจะถูกขับไล่ออกและถูกกลืนวัฒนธรรมโดยคนไทยพวกหนึ่ง. คนไทยที่ขับไล่ออกชนกลุ่มนั้นคือ พวน(Phuans) หรือ (Phu-üns) พวนมีรูปร่างหน้าตาคล้ายคลึงกับลาวพวกอื่นๆ ผิดแต่ที่ว่า พวนมีผิวขาวกว่า และหญิงพวนโดยมากก็สวย.

ลีบาร์ (Lebar, 1964:228) ได้กล่าวถึงพวนไว้ว่า พวน เป็นคำที่พวกชาวพื้นราบใช้เรียกผู้ที่พูดภาษาไทยพวกหนึ่งที่อยู่เมืองเชียงขวางทางตอนเหนือของลาว ซึ่งแต่เดิมเคยเป็นรัฐเล็กๆที่มีเจ้าปกครอง คำว่าพวนนี้ ยังใช้เรียกคนไทยจากเมืองพวนในจังหวัดเชียงขวาง ซึ่งได้อพยพมาทางตะวันตก เมื่อสองสามศตวรรษที่แล้ว ไปอยู่ตำบลโลกี้เคียงเมืองเวียงจันทน์และหลวงพระบาง พวกที่อพยพมานี้ ยังคงรักษาความผูกพันทางเครือญาติกับพวกที่อยู่ถิ่นเดิมไว้ได้.

หลักฐานดังกล่าวทำให้ทราบว่า มีพวนอยู่ที่เมืองเชียงขวางในประเทศลาว และพวนจำนวนหนึ่งได้อพยพไปอยู่ใกล้เมืองเวียงจันทน์และหลวงพระบาง.

เวลลา (Vella, 1957:88 - 89) ได้กล่าวถึงพวนที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับไทยสรุปได้ว่า ก่อนการยกทัพของเจ้าอนุ ที่ราบสูงตรัง-นิน (Tran-ninh Plateau) ได้ตกอยู่ในความปกครองของเจ้าอนุแห่งเวียงจันทน์. หลังจากเวียงจันทน์ได้พ่ายแพ้แก่ญวนแล้ว เจ้าอนุก็ได้ไปสวามิภักดิ์ต่อญวน. ต่อมา เมื่อไทยจับเจ้าอนุ และปราบเมืองเวียงจันทน์ได้ ก็พยายามที่จะทำให้เมืองต่างๆมาอยู่ในความปกครองของไทย ซึ่งก็ทำสำเร็จได้เป็นการชั่วคราว เพราะเมื่อเวลาล่วงเลยไป เมืองเหล่านั้นก็มักจะไปอยู่ในความปกครองของญวนอีก เนื่องจากอาณาเขต และสภาพทางเศรษฐกิจของเมืองเหล่านั้น ใกล้ชิดกับญวนมากกว่า. ในปี พ.ศ. 2363 เจ้าน้อย ผู้นำของพวน ได้มาสวามิภักดิ์ต่อไทย. การที่เจ้าน้อยได้ร่วมมือกับไทยจับเจ้าอนุได้นั้น สร้างความแค้นเคืองให้กับญวนมาก จึงได้ยกทัพไปตีเมืองพวน. เจ้าน้อยถูกฆ่า. เมืองพวนได้ถูกผนวกเข้ากับญวนอีก. ในต้นปี พ.ศ. 2377 ไทยได้ส่งกองทัพไปตีเมืองพวนคืนมาได้ และ

ในครั้งนั้นก็ได้นำผู้คนอพยพเข้ามาเมืองไทยด้วย.

ที่ประชุมทางวิทยาศาสตร์ภาคพื้นแปซิฟิกครั้งที่เก้า (Ninth Pacific Science Congress, 1959: 26-27) ลงความเห็นว่าเป็นลาวพวกหนึ่ง. เขาแบ่งลาวในประเทศไทยออกเป็นสองพวก คือ พวกลาวทางภาคเหนือของประเทศไทยเรียกว่า ลาวพุงดำ.* ส่วนลาวทางภาคตะวันออกของประเทศไทยเรียกว่า ลาวพุงขาว* ลาวทางภาคตะวันออก หรือลาวพุงขาว ยังแบ่งออกอีกเป็นสองพวก คือ ลาวเวียงจันทน์ และลาวลาว.** ที่ประชุมได้กล่าวไว้อีกว่า ลาวแถบปราจีนบุรี, กบินทร์บุรี และนครนายกเป็นลาวเวียงจันทน์. พวกนี้เป็นเชลยจากลาว ไปตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นั่น ในราวหนึ่งร้อยปีเศษมาแล้ว

บราวน์ (Brown, 1965: 13) ได้กล่าวถึงพจนวาทว่า พจนวาทกระจัดกระจายแถบภาคกลางของประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่รอบเมืองลพบุรี. พวกนี้เป็นลูกหลานของพจนวาทผู้ใหญ่ ซึ่งได้ถูกกวาดต้อนมาจากลาวโดยกองทัพไทย เมื่อประมาณ ๑๕๐ ปีเศษมาแล้ว.

ในพระราชพงศาวดาร (พิพากวงศ์, 2504:100) ได้กล่าวถึงการยกทัพไปตีลาวของเจ้าพระยาราชสุภาวดี และการนำครอบครัวลาวมาไทยว่า " ... คราวเวียงจันทน์ครั้งนั้น โปรดให้อยู่เมืองลพบุรีบ้าง เมืองสระบุรีบ้าง เมืองสุพรรณบุรีบ้าง เมืองนครไชยศรีบ้าง ... "

หลักฐานต่างๆ เหล่านี้ทำให้ทราบความเป็นมาของพจนวาทในประเทศไทยว่า พจนวาทในประเทศไทย มีถิ่นฐานเดิมอยู่ในประเทศลาว. พจนวาทได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยในราว

* ที่เรียกว่าลาวพุงดำ เพราะลาวพวกนี้มีรอยสักตั้งแต่บนเขวลงไปถึงกลางขา-
อ่อน ส่วนลาวพุงขาว ไม่ปรากฏรอยสักนี้.

** แบ่งตามความแตกต่างของภาษา ซึ่งไม่แตกต่างกันมากนัก.

หนึ่งร้อยปีเศษมาแล้ว โดยอยู่กระจัดกระจายทั่วไปในภาคกลางเป็นส่วนมาก.

จากแผนที่ภาษาในประเทศไทย* ปรากฏว่า มีผู้ใช้ภาษาพวนในดินต่างๆในประเทศไทยดังนี้ คือ

- จังหวัดแพร่ อำเภอเมืองแพร่.
- จังหวัดพิจิตร อำเภอเมืองพิจิตร, อำเภอสามง่าม และอำเภอตะพานหิน.
- จังหวัดสุโขทัย อำเภอศรีสัชนาลัย.
- X - จังหวัดเพชรบูรณ์ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์.
- จังหวัดกำแพงเพชร อำเภอชาลุมพุก ลักขบุรี.
- จังหวัดอุทัยธานี อำเภอบ้านไร่.
- จังหวัดสิงห์บุรี อำเภอพรหมบุรี.
- จังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเมืองสุพรรณบุรี และอำเภอบางปลาม้า.
- จังหวัดลพบุรี อำเภอเมืองลพบุรี และอำเภอบ้านหมี่.
- จังหวัดสระบุรี อำเภอบ้านหมอ, อำเภอวิหารแดง และกิ่งอำเภอนองโคกในอำเภอบ้านหมอ.
- จังหวัดปราจีนบุรี อำเภอบ้านสร้าง, อำเภอศรีมหาโพธิ์ และกิ่งอำเภอโคกปีบในอำเภอศรีมหาโพธิ์.
- จังหวัดนครนายก อำเภอปากพลี.**
- จังหวัดหนองคาย อำเภอท่าบ่อ และอำเภอศรีเชียงใหม่.
- จังหวัดเลย อำเภอเมืองเลย.
- จังหวัดอุดรธานี อำเภอหนองหาน และอำเภอบ้านผือ.

* สํารวจโดย โครงการวิจัยภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองดินต่างๆ สถาบัน
ศูนย์ภาษาอังกฤษ ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 .

** มีผู้พูดภาษาพวนในตำบลหนองแสง, ตำบลเกาะหวาย และตำบลท่าเรือ.

นอกจากนี้ ยังปรากฏว่า มีผู้พูดภาษาพวนที่อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทราอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้ได้แนวความคิดและความต่างในทางเสียง จากการเปรียบเทียบคำจำนวนหนึ่งในภาษาพวนกับภาษาไทยมาตรฐานที่มีความหมายเหมือนกัน.

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบแนวความคิดและความต่างในทางเสียงระหว่างคำภาษาพวนกับคำภาษาไทยมาตรฐาน.
2. ทำให้ได้คำภาษาพวนที่มีความหมายตรงกันกับคำภาษาไทยมาตรฐาน.
3. ผลของการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์ในการสอนนักเรียนในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาพวน.
4. ผลของการศึกษาค้นคว้า เป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการศึกษาระบบเสียงภาษาพวนต่อไปได้.
5. การศึกษานี้จะเป็นแนวในการศึกษาเปรียบเทียบภาษาถิ่นอื่นได้.

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

คำภาษาพวนและภาษาไทยมาตรฐานมีแนวของความคิดและความต่างทางเสียง

ขอตกลงเบื้องต้น

1. จะศึกษาเปรียบเทียบคำภาษาไทยมาตรฐานจำนวนหนึ่งกับคำภาษาพวนที่มีความหมายตรงกัน เพื่อหาแนวความคิดและความต่างในทางเสียง.
2. คำภาษาไทยมาตรฐานที่จะใช้เทียบกับคำภาษาพวนมีจำนวน 2,254 คำ ซึ่งคัดเลือกรจาก
 - 2.1 รายงานการสำรวจประมวลคำของเด็กวัยเริ่มเรียน ตอนที่ 2 ของกองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
 - 2.2 คำพื้นฐานตามหลักเกณฑ์ของซามาริน (Samarin, 1967:45-54)
 - 2.3 พจนานุกรมไทยฉบับของแพรวพิทยา (มานิต มานิตเจริญ, 2507).

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. คำภาษาไทยมาตรฐานที่จะใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2,254 คำ คัดเลือกตามหลักเกณฑ์ทั้งกล่าวในข้อตกลงเบื้องต้น.
2. คำภาษาพวน ได้จากภาษาพวนที่ใช้พูดกันอยู่ในปัจจุบันที่ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
3. ข้อมูลภาษาพวนได้จากผู้บอกภาษา (Informants) จำนวนสามคน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. "ภาษาพวน" หมายถึงภาษาพวนที่ใช้พูดกันอยู่ในปัจจุบันที่ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
2. "เสียงของคำ" หมายถึงเสียงที่ปรากฏในคำ อันได้แก่เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์.
3. "ผู้บอกภาษา" หมายถึงผู้ให้ข้อมูลภาษาพวน. คำว่า "ผู้บอกภาษา" นี้ บางแห่งใช้คำว่า "ผู้ให้ปากคำ" ซึ่งตรงกับคำว่า "Informant" ในภาษาอังกฤษ. ผู้บอกภาษาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คัดเลือกจากผู้พูดภาษาพวนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
4. "แนว" หมายถึงความคล้ายและความต่างทางเสียงในคำ ที่ปรากฏอย่าง ชำชาก.
5. "ความคล้าย" หมายถึงเสียงในสองภาษาที่มีตรงกัน มีความคล้ายกันมากทาง สัทศาสตร์ และเป็นเสียงที่สามารถใช้แทนกันได้ เช่นเสียง /k/ ในคำว่า kon³ (ก้น) ในภาษาไทย และคำว่า kon⁴ (ก้น) ในภาษาพวน ถือว่ามี ความคล้ายกัน.
6. "ความต่าง" หมายถึงเสียงในสองภาษาที่ต่างกัน หรือคล้ายกันทางสัทศาสตร์ แต่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ เพราะถือว่าเป็นคนละหน่วยเสียงกัน เช่นเสียง /r/ และเสียง /h/ ในคำว่า rak⁴ และ hak⁴ ถือว่าเป็นเสียงที่ต่างกัน.

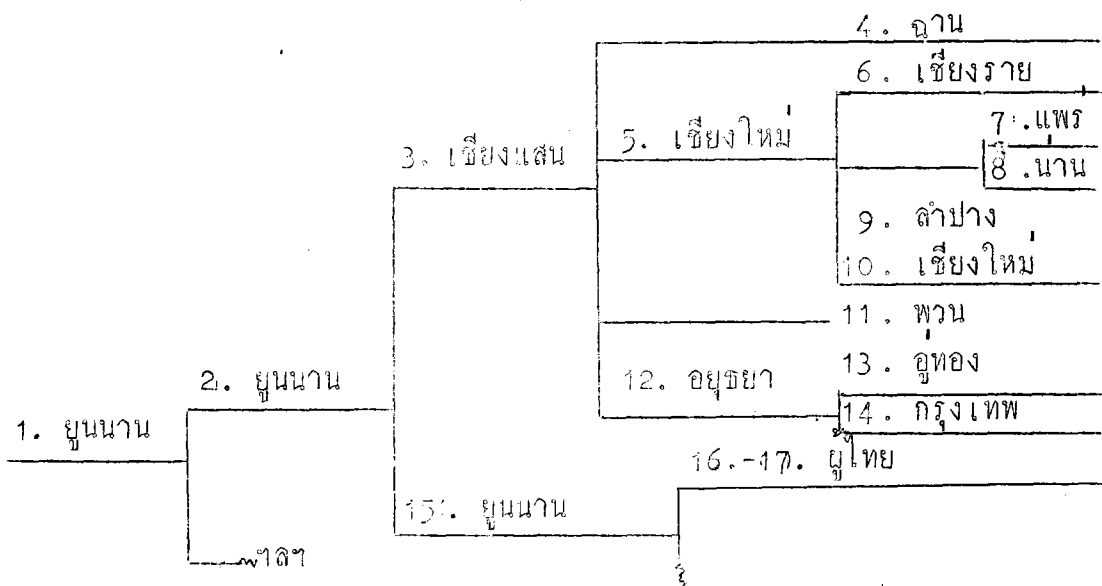
7. "เสียงที่ตรงกัน" หมายถึง เสียงของคำสองคำที่อยู่ในตำแหน่งที่ตรงกัน หรือเป็นปฏิภาค (Correspond) กัน เช่นคำว่า ruua⁴ กับ hoo⁴ เสียงที่ตรงกัน หรือเป็นปฏิภาคกันคือ เสียง /r/ กับ /h/, เสียง /uua/ กับ /oo/, และเสียง /4/ กับ /4/. คำที่จะนำเอาเสียง มาเปรียบกันได้นั้น จะต้องเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคาเดียวกัน.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

บราวน์ (Brown, 1955) ได้ศึกษาภาษาถิ่นของไทยในถิ่นต่างๆจำนวน 60 ภาษา โดยเปรียบเทียบภาษาเหล่านั้น เพื่อเป็นแนวทางให้ทราบถึงลักษณะของภาษาไทยเดิม (Ancient Thai) และทำให้ทราบว่า ภาษาไทยแต่ละถิ่นสืบเนื่องกันมาอย่างไร ตามทฤษฎีที่เขาตั้งไว้. ในจำนวนภาษาไทย 60 ถิ่นนี้ เขาแบ่งออกเป็นเจ็ดกลุ่มใหญ่ๆดังนี้

1. ภาษาชาน (Shan)
2. ภาษาถิ่นเหนือ (Northern Thai)
3. ภาษาพวน (Phuan)
4. ภาษาไทยกลาง (Central Thai)
5. ภาษาผู้ไทย (Phu Thai)
6. ภาษาลาว (Lao)
7. ภาษาถิ่นใต้ (Southern Thai)

เขาได้ศึกษาภาษาพวนจากอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี. หลังจากการเปรียบเทียบแล้ว เขาได้ลงสรุปว่า ภาษาพวนสืบมาจากภาษาเชียงแสน และภาษาเชียงแสนก็สืบมาจากภาษายูนนาน ในระยะเวลาประมาณ 1,000 ปีมาแล้ว เขาได้เขียนแผนภูมิแสดงการสืบเนื่องของภาษาไทยถิ่นต่างๆไว้ ดังแผนภูมิส่วนหนึ่งที่คัดมาลงไว้ดังนี้.

จากการศึกษารางหน่วยเสียงภาษาพวนที่บราวน์ได้ทำไว้พบว่า ภาษาพวนที่บ้านหมี่ มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์หกหน่วย คือ

1. วรรณยุกต์เสียงกลาง (mid)
2. วรรณยุกต์เสียงต่ำ (low)
3. วรรณยุกต์เสียงสูง-หลบลง (high-falling)
4. วรรณยุกต์เสียงสูง-ระดับ (high-level)
5. วรรณยุกต์เสียงต่ำ-หลบขึ้น (low-rising)
6. วรรณยุกต์เสียงกลาง-หลบขึ้น-หลบลง (mid-rising-falling)

นอกจากนี้ ยังมีเสียงวรรณยุกต์ย่อยอีกสองเสียง ซึ่งเกิดจากคำตายสระเสียงสั้น อย่างในคำว่า /กัค/ และคำว่า /คัค/. เสียงย่อยนี้อาจจะจัดอยู่ในหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำ (หมายเลข 2) และวรรณยุกต์เสียงกลาง-หลบขึ้น-หลบลง (หมายเลข 6) ได้ตามลำดับ.

หน่วยเสียงสระเดี่ยว ปรากฏเป็นคู่สั้นยาวดังนี้ คือ /i, ii/, /ɛ, ɛɛ/, /u, uu/, /e, ee/, /ə, əə/, /o, oo/, /a, aa/ ส่วนหน่วยเสียงสระ /xx/ และ /oo/ บราวน์ (Brown, 1965:83) ได้ให้คำอธิบายว่า ยังมีใครตรวจสอบให้ชัดเจนว่า จะมีหน่วยเสียงสระสั้นในคู่ของหน่วยเสียงสระยาวดังกล่าวหรือไม่. กล่าวได้ว่า หน่วยเสียงสระเดี่ยวที่บราวน์พบ มี 16 หน่วย. นอกจากหน่วยเสียงสระเดี่ยวแล้ว ยังปรากฏหน่วยเสียงสระประสมอีกสามหน่วย คือ /ia/, /ɛa/, /ua/.

หน่วยเสียงพยัญชนะมี 19 หน่วยดังนี้คือ /p, b, ph, m, w, f, t, d, th, s, n, l, c, h, y, k, kh, n, h/. ส่วนพยัญชนะควบกล้ำ ไม่ปรากฏในภาษาพวน.

ผลการศึกษาของบราวน์ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษาพวน ทำให้ผู้เขียนได้ทราบลักษณะของภาษาพวนเพื่อเอาไว้เปรียบเทียบกับการศึกษาภาษาพวนที่คำบลหนองแสง.

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบภาษานี้ ได้มีผู้ทำไว้บ้างแล้ว เช่น วิจิตรนันทวิบูลย์ (2498-2499) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างภาษากรุงเทพฯ กับภาษาสงขลา มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการวิจัยพอสรูปได้ดังนี้

การศึกษาความแตกต่างได้กระทำเป็นสองภาค คือ ความแตกต่างทางด้านเสียง

และคำความหมาย.

ความแตกต่างทางด้านเสียง ได้แก่ความแตกต่างทางด้านเสียงวรรณยุกต์, เสียงสระ และเสียงพยัญชนะ.

ความแตกต่างทางด้านเสียงวรรณยุกต์ เปรียบเทียบโดยยึดเอาคำภาษารุงเทพเป็นคำคั้ง และเปรียบเทียบดูว่า จะเป็นเสียงอะไรในภาษาสงขลา.

ความแตกต่างทางด้านเสียงสระ เปรียบเทียบโดยอาศัยฐานที่เกิดใกล้เคียงกันเป็นหลัก เช่นแตกต่างกันระหว่างสระหน้าด้วยกัน หรือระหว่างสระกลาง เป็นต้น.

ส่วนความแตกต่างทางด้านเสียงพยัญชนะนั้น เปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างทั้งพยัญชนะต้นพยางค์ และพยัญชนะท้ายพยางค์ โดยอาศัยตัวอย่างคำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่มีเสียงที่ต่างกัน เช่น หน่วยเสียง /ง/ ในภาษารุงเทพจะเป็นหน่วยเสียง /ต/ ในภาษาสงขลา ดังตัวอย่างในคำว่า /งู/ ในภาษารุงเทพ จะเป็น /ตุ/ ในภาษาสงขลา. เสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ก็เช่นกัน เขาได้ชี้ให้เห็นถึง การเพิ่ม, การลด และการเปลี่ยนแปลงเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ เช่น /ง่วง, ญ, แห่ง/ในภาษารุงเทพ จะกลายเป็น /ฮั่ว, พุก, แถน/ในภาษาสงขลา.

ผู้วิจัยอีกท่านหนึ่งคือ ซอนกลิ่น พิเศษสกุลกิจ (2516) ท่านผู้นี้ได้ศึกษาหน่วยเสียงภาษาอุบลราชธานี, เชียงใหม่ และสงขลา เทียบกับภาษารุงเทพ โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาเฉพาะเรื่องเสียง คือเสียงพยัญชนะ, เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ นำมาเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง ซึ่งมีหลักการเปรียบเทียบดังนี้ คือ

1. การเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะ.
 - 1.1 เปรียบเทียบหน่วยเสียงที่มีตรงกัน.
 - 1.2 เปรียบเทียบหน่วยเสียงที่ต่างกัน.
 - 1.2 .1. หน่วยเสียงที่มีในภาษาถิ่นแต่ไม่มีในภาษารุงเทพ.
 - 1.2 .2 หน่วยเสียงที่มีในภาษารุงเทพแต่ไม่มีในภาษาถิ่น.
 - 1.3 เปรียบเทียบหน่วยเสียงที่มีต่างกัน และใช้ต่างกัน โดยใช้หน่วยเสียงที่มีฐานที่เกิดร่วมกันหรือใกล้เคียงกันแทน.

ในการเปรียบเทียบเสียงพยัญชนะนี้ เขาได้เปรียบเทียบเสียงพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้น-

พยางค์ทั้งพยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะควบกล้ำ กับพยัญชนะท้ายพยางค์ด้วย โดยยึดฐานกรณ์เป็นหลัก.

2. การเปรียบเทียบเสียงสระ.

- 2.1 เปรียบเทียบเสียงที่มีตรงกันแต่ใช้ต่างกัน.
- 2.2 ซ้ำให้เห็นว่าหน่วยเสียงใดที่ไม่มีในภาษาถิ่น.
- 2.3 เปรียบเทียบเสียงที่มีตรงกันแต่ใช้ต่างกัน.
 - 2.3.1 การเพี้ยนเสียงสระหน้า.
 - 2.3.2 การเพี้ยนเสียงสระกลาง.
 - 2.3.3 การเพี้ยนเสียงสระหลัง.
 - 2.3.4 การเพี้ยนเสียงสระประสม.

3. การเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์. เปรียบเทียบให้เห็นถึงเสียงที่มีตรงกันและต่างกัน

การศึกษาเปรียบเทียบภาษาของทั้งสองท่านนี้ เป็นแนวทางที่ผู้เขียนนำมาดัดแปลงใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบเสียงของคำในภาษาพวนกับภาษาไทยมาตรฐาน. นอกจากนี้ ศาสตราจารย์พระยาอนุมานราชชน (อนุมานราชชน, 2513) ได้กล่าวถึงเรื่องเสียงและการกลายเสียงของคำในภาษา โดยนำตัวอย่างของการกลายเสียงในลักษณะต่างๆมาแสดงไว้. อย่างเช่นเกี่ยวกับเรื่องเสียงกร่อน ท่านได้ยกตัวอย่างว่า "ภาษาถิ่นในประเทศไทย เช่น เกี๋ยก, ครอก, ง่า ก็จะเป็น เกือะ, เคราะ และ งะ ในถิ่นบักขี้ไต้ แอ. เผือก, คอก ก็เป็น แอะ, เผือะ และ เคะ ในลาวพวน" (อนุมานราชชน, 2513:153) การศึกษาภาษาของท่านผู้นี้ ทำให้ผู้เขียนได้มองเห็นแนวทางของความแตกต่างในเรื่องเสียง.

ในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล ผู้เขียนได้ศึกษาหนังสือ "ฟิลด์ ลิงกวิสติกส์" หรือ "ภาษาศาสตร์ภาคสนาม" (Field Linguistics) ของซามาริน (Samarin, 1967) ซึ่งได้กล่าวถึงขั้นตอนต่างๆอย่างละเอียดในงานภาษาศาสตร์ภาคสนาม. หนังสือเล่มนี้ทำให้ผู้เขียนได้มีความรู้เรื่อง การเลือกผู้บอกภาษา, ลักษณะของข้อมูล, ปัญหาและอุปสรรคในการเก็บข้อมูล ตลอดจนการจัดกระทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล,

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องหน่วยเสียง ผู้เขียนได้อาศัยหนังสือ "โฟเนมิกส์" หรือ "วิชาหน่วยเสียง" (Phonemics) ของไพค์ (Pike, 1956) ซึ่งได้กล่าวถึงเรื่องระบบเสียง, การเกิดของเสียง ตลอดจนแบบฝึกหัดในการหาหน่วยเสียง. ความรู้ที่ได้จากหนังสือเล่มนี้ นำมาใช้ในการวิเคราะห์หาหน่วยเสียงภาษาพวน และเปรียบเทียบความคล้าย ความต่างกันทางเสียง.

การสอนเสียงที่เป็นปัญหา ผู้เขียนได้อาศัยจากหนังสือ "แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์" ของ ไบรช แวน ไชออค (2504) หนังสือ "วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง" ของ สุโร พงษ์ทอง เจริญ (2520) วิทยานิพนธ์เรื่อง "ภาษามลายูในสี่จังหวัดภาคใต้" (ฟุ้งเฟื่อง เกรือตราชู, 2509) และปริยญาณีพนธ์เรื่อง "ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ: การศึกษาเปรียบเทียบเสียงเพื่อใช้ในการสอน" (Thai and English: A Comparative Study of Phonology for Pedagogical Application ของฟุ้งเฟื่อง เกรือตราชู (1960) ความรู้ที่ได้จากหนังสือเหล่านี้ ที่สำคัญคือเรื่องการฝึกเสียง. ผู้เขียนได้นำความรู้ดังกล่าวมาดัดแปลงเพื่อทำข้อเสนอแนะในการทำแบบฝึกหัดสำหรับการฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในการสอนภาษาไทยมาตรฐานแก่เด็กที่พูดภาษาพวน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้เขียนได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 ประวัติความเป็นมาของชาวพวน.
 - 1.2 สภาพความเป็นอยู่ของชาวพวน.
 - 1.3 ภาษาของชาวพวน.
2. ศึกษาหาความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ซึ่งจะนำมาเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. แบ่งระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูลดังนี้.
 - 3.1 ระยะเวลาหนึ่ง ศึกษาหาความรู้พื้นฐานของภาษาพวน เพื่อจะได้คุ้นเคยกับเสียงในภาษาพวน กับทั้งจะได้ติดต่อกับบุคคลต่างๆซึ่งจะได้เลือกเอาไว้เป็นผู้บอกภาษา. ในระยะนี้ได้ติดต่อกับคุณอดุลย์ แสงสศิธร ซึ่งเป็นครูอาวุโสในตำบลหนองแสง และเป็นที่รู้จักคุ้นเคยของคนในตำบล. จุดประสงค์ของการติดต่อก็คือเพื่อช่วยแนะนำบุคคลต่างๆให้รู้จัก. สิ่งที่ได้นอกเหนือจากนี้คือ ได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวพวนในตำบลหนองแสง และได้สัมภาษณ์บุคคลต่างๆเกี่ยวกับความเป็นมาของชาวพวนในตำบลหนองแสง. ระยะนี้ใช้เวลาสองสัปดาห์คือระหว่างวันที่ 1 - 15 สิงหาคม พ.ศ. 2519.
 - 3.2 ระยะเวลาสอง เป็นระยะเวลาเตรียมการเกี่ยวกับเครื่องมือ ก็คือการเลือกคำที่จะนำไปใช้เก็บภาษาพวน, การเลือกผู้บอกภาษา และการนัดแนะวันเวลาที่จะไปเก็บข้อมูล. ระยะนี้ใช้เวลาระหว่างวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2519 ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2519.
 - 3.3 ระยะเวลาสาม เป็นระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บอกภาษาคนที่หนึ่ง. ใช้เวลาระหว่างวันที่ 1 - 20 ธันวาคม พ.ศ. 2519 โดยใช้เวลา

ประมาณวันละสองชั่วโมง วันเว้นวัน. ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บอกภาษาได้มีเวลาดำเนินการเพียงพอ กับทั้งผู้เขียนเองจะได้มีเวลาวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บมาได้แต่ละวัน เมื่อมีข้อสงสัยจะได้นำไปซักถามใหม่ในวันต่อไป ไม่สะสมข้อสงสัยไว้นานเกินไป. ในการเก็บข้อมูลนี้ ผู้เขียนใช้เวลากลางคืนกับผู้บอกภาษาคนที่หนึ่งนี้ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ในเวลาดวงวัน ผู้บอกภาษาอาจจะมึนงานนอกบ้านที่จะต้องทำ กับทั้งในเวลาดวงวัน มีเสียงรบกวนมาก เช่น เสียงสุนัข และเสียงนก เป็นต้น.

- 3.4 ระยะเวลาที่ดี เป็นการสอบถามข้อมูลกับผู้บอกภาษาคนที่สอง ใช้เวลา ระหว่างวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2520 ถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520 .
- 3.5 ระยะเวลาที่ห้า สอบถามข้อมูลกับผู้บอกภาษาคนที่สาม ใช้เวลา ระหว่างวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2520 ถึงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2520 .
- 3.6 ระยะเวลาที่หก เป็นระยะเวลาห่างจากระยะที่หนึ่ง ถึงระยะที่ห้า ผู้เขียนได้ใช้เวลาเหล่านั้นไปในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ออกมา ตลอดจนการคัดลอกข้อมูลลงในบัตร และการแยกหมวดหมู่ของคำที่แตกต่างกัน.
- 3.7 ระยะเวลาที่เจ็ด หลังจากรวบรวมข้อมูลได้ถูกต้องตรงกันแล้ว ก็นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาเสียง และหาแนวความคิด ความแตกต่างกันทางเสียง. ใช้เวลา ระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2520 .
- 3.8 ระยะเวลาที่แปด เป็นระยะเวลาการเขียนรายงานผล และตรวจแก้. ใช้เวลา ระหว่างเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2520 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2521 .

4. การเลือกผู้บอกภาษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนต้องอาศัยผู้บอกภาษาเป็นผู้ช่วยเหลือในการได้ข้อมูลภาษาพวน. ผู้บอกภาษาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บอกภาษาที่สามารถพูดได้ทั้งภาษามาตรฐานและภาษาพวน. ผู้บอกภาษาที่ผู้เขียนได้คัดเลือกไว้ ตามหลักเกณฑ์ของซามาริน (Samarin, 1967: 23 - 40) และจากประสบการณ์ของผู้เขียนเอง มีจำนวนสามท่าน

ดังนี้

- นางบุญมา อาษาแก้ว อายุ 65 ปี อาชีพทำนา. อยู่บ้านเลขที่ 182 หมู่ 3 ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
- พระครูวิจิตร สันติคุณ (เต่ง บุญเขียน) อายุ 54 ปี เจ้าอาวาสวัดโพธิ์ทอง (วัดหนองหัวสิงนอก) หมู่ 7 ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.
- นางพวย ทองอ่อน อายุ 43 ปี อาชีพเลี้ยงหมู. อยู่บ้านเลขที่ 24 หมู่ 1 ตำบลหนองแสง อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก.✓

5. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.

5.1 สัญลักษณ์แทนเสียง (Phonemic Symbols) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนยึดสัญลักษณ์แทนเสียงของสัทอักษรนานาชาติ (International Phonetic Alphabet หรือ IPA) เป็นพื้นฐาน แต่ดัดแปลงให้เหมาะสมและสะดวกในการพิมพ์. สัญลักษณ์ที่ใช้มีดังนี้.

5.1.1 สัญลักษณ์แทนเสียงพยัญชนะต้นพยางค์.

/p-/	แทนเสียง ป.	ในคำว่า "ปี"	ในภาษากรุงเทพ
/ph-/	แทนเสียง ผ.พ.	ในคำว่า "ปี, पी"	ในภาษากรุงเทพ
/b-/	แทนเสียง บ.	ในคำว่า "แบ"	ในภาษากรุงเทพ
/t-/	แทนเสียง ต.	ในคำว่า "ตา"	ในภาษากรุงเทพ
/th-/	แทนเสียง ถ.ท.	ในคำว่า "ดู, ทา"	ในภาษากรุงเทพ
/d-/	แทนเสียง ด.	ในคำว่า "ดู"	ในภาษากรุงเทพ
/c-/	แทนเสียง จ.	ในคำว่า "จาน"	ในภาษากรุงเทพ
/ch-/	แทนเสียง ฉ.ช.	ในคำว่า "ฉัน, เจ้า"	ในภาษากรุงเทพ
/k-/	แทนเสียง ก.	ในคำว่า "กิน"	ในภาษากรุงเทพ
/kh-/	แทนเสียง ข.ค.	ในคำว่า "ชี้, คี"	ในภาษากรุงเทพ
/ʔ-/	แทนเสียง อ.	ในคำว่า "อา"	ในภาษากรุงเทพ
/f-/	แทนเสียง ฟ.ฟ.	ในคำว่า "ฝา, ฟ้า"	ในภาษากรุงเทพ

/s-/	แทนเสียง	ส.ช.	ในคำว่า	"สูง, โซ"	ในภาษากรุงเทพ
/h-/	แทนเสียง	พ.ฮ.	ในคำว่า	"หัว, ฮา"	ในภาษากรุงเทพ
/m-/	แทนเสียง	ม.	ในคำว่า	"มี"	ในภาษากรุงเทพ
/n-/	แทนเสียง	น.	ในคำว่า	"นา"	ในภาษากรุงเทพ
/ŋ-/	แทนเสียง	ง.	ในคำว่า	"งู"	ในภาษากรุงเทพ
/r-/	แทนเสียง	ร.	ในคำว่า	"รู"	ในภาษากรุงเทพ
/l-/	แทนเสียง	ล.	ในคำว่า	"ลา"	ในภาษากรุงเทพ
/w-/	แทนเสียง	ว.	ในคำว่า	"ว่า"	ในภาษากรุงเทพ
/y-/	แทนเสียง	ย.	ในคำว่า	"ยา"	ในภาษากรุงเทพ
/ñ-/	แทนเสียง	ญ.	ในคำว่า	"หญิง"	ในภาษาคอสมลา
/pr-/	แทนเสียง	ปร.	ในคำว่า	"เปรี้ยว"	ในภาษากรุงเทพ
/pl-/	แทนเสียง	ปล.	ในคำว่า	"ปลิง"	ในภาษากรุงเทพ
/br-/	แทนเสียง	บร.	ในคำว่า	"บรอนซ์"	ในภาษากรุงเทพ
/bl-/	แทนเสียง	บล.	ในคำว่า	"บลอก"	ในภาษากรุงเทพ
/phr-/	แทนเสียง	พร.	ในคำว่า	"พระ"	ในภาษากรุงเทพ
/phl-/	แทนเสียง	พล.	ในคำว่า	"ปลา"	ในภาษากรุงเทพ
/tr-/	แทนเสียง	ตร.	ในคำว่า	"ตรง"	ในภาษากรุงเทพ
/thr-/	แทนเสียง	ทร.	ในคำว่า	"นิตรา"	ในภาษากรุงเทพ
/dr-/	แทนเสียง	ดร.	ในคำว่า	"ไฮโดรเจน"	ในภาษากรุงเทพ
/kr-/	แทนเสียง	กร.	ในคำว่า	"กรง"	ในภาษากรุงเทพ
/kl-/	แทนเสียง	กล.	ในคำว่า	"กล้า"	ในภาษากรุงเทพ
/khr-/	แทนเสียง	ขร.คร.	ในคำว่า	"ครอบ"	ในภาษากรุงเทพ
/khl-/	แทนเสียง	ขล.คล.	ในคำว่า	"คสอง"	ในภาษากรุงเทพ
/fr-/	แทนเสียง	ฟร.	ในคำว่า	"ฟรี"	ในภาษากรุงเทพ
/fl-/	แทนเสียง	ฟล.	ในคำว่า	"ฝลุ"	ในภาษากรุงเทพ
/kw-/	แทนเสียง	กว.	ในคำว่า	"กวาด"	ในภาษากรุงเทพ

/khw-/ แทนเสียง ขว.กว.ในคำว่า "ควาย" ในภาษากrungเทพ

5.1.2 สัญลักษณ์แทนเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์.

/-ŋ/ แทนเสียง ง. ในคำว่า "กาง" ในภาษากrungเทพ

/-ŋ/ แทนเสียง น. ในคำว่า "กิน" ในภาษากrungเทพ

/-m/ แทนเสียง ม. ในคำว่า "กลม" ในภาษากrungเทพ

/-y/ แทนเสียง ย. ในคำว่า "เคย" ในภาษากrungเทพ

/-w/ แทนเสียง ว. ในคำว่า "ยาว" ในภาษากrungเทพ

/-k/ แทนเสียง ก. ในคำว่า "กก" ในภาษากrungเทพ

/-t/ แทนเสียง ต. ในคำว่า "กต" ในภาษากrungเทพ

/-p/ แทนเสียง ป. ในคำว่า "กบ" ในภาษากrungเทพ

/-ʔ/ แทนเสียง อ. ในคำว่า "กะ" ในภาษากrungเทพ

5.1.3 สัญลักษณ์แทนเสียงสระ.

1 /i/ แทนเสียง อี. ในคำว่า "สี" ในภาษากrungเทพ

2 /ii/ แทนเสียง อี้. ในคำว่า "ดี" ในภาษากrungเทพ

3 /e/ แทนเสียง เอะ. ในคำว่า "เตะ" ในภาษากrungเทพ

4 /ee/ แทนเสียง เอ. ในคำว่า "เซ" ในภาษากrungเทพ

5 /x/ แทนเสียง แอะ. ในคำว่า "แตะ" ในภาษากrungเทพ

6 /xx/ แทนเสียง แอ. ในคำว่า "แต่" ในภาษากrungเทพ

7 /ɨ/ แทนเสียง อึ. ในคำว่า "ตึก" ในภาษากrungเทพ

8 /ɨɨ/ แทนเสียง อึ. ในคำว่า "มี" ในภาษากrungเทพ

9 /ɛ/ แทนเสียง เออะ. ในคำว่า "เถอะ" ในภาษากrungเทพ

10 /eɛ/ แทนเสียง เออ. ในคำว่า "เหอ" ในภาษากrungเทพ

11 /a/ แทนเสียง อะ. ในคำว่า "ปะ" ในภาษากrungเทพ

12 /aa/ แทนเสียง อา. ในคำว่า "ป่า" ในภาษากrungเทพ

13 /u/ แทนเสียง อุ. ในคำว่า "ดู" ในภาษากrungเทพ

- /uu/ แทนเสียง อู. ในคำว่า "ดู" ในภาษากรุงเทพ
- /o/ แทนเสียง โอะ. ในคำว่า "โตะ" ในภาษากรุงเทพ
- /oo/ แทนเสียง โอ. ในคำว่า "โต" ในภาษากรุงเทพ
- /o/ แทนเสียง เออะ. ในคำว่า "เกาะ" ในภาษากรุงเทพ
- /oo/ แทนเสียง ออ. ในคำว่า "ตอ" ในภาษากรุงเทพ
- /ia/ แทนเสียง เอียะ. ในคำว่า "เปี้ยะ" ในภาษาพวน
- /ia/ แทนเสียง เอีย. ในคำว่า "เมีย" ในภาษากรุงเทพ
- /ia/ แทนเสียง เอือะ. ในคำว่า "เปือะ" ในภาษาพวน
- /ia/ แทนเสียง เอือ. ในคำว่า "เรือ" ในภาษากรุงเทพ
- /ua/ แทนเสียง ฮัวะ. ในคำว่า "หิวะ" ในภาษาพวน.
- /uu/ แทนเสียง ฮัว. ในคำว่า "หิว" ในภาษากรุงเทพ.

5.1.4 ลักษณะแทนเสียงวรรณยุกต์.

เนื่องจากเสียงวรรณยุกต์ของทั้งสองภาษามีความเหมือนและความแตกต่างกันในบางเสียง จึงได้นำมาเปรียบเทียบให้เห็นดังนี้.

สัญลักษณ์	แทนลักษณะเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย	แทนลักษณะเสียงวรรณยุกต์ในภาษาพวน	ตัวอย่างคำในภาษา	
			ไทย	พวน
/1/			kaa ¹	kaa ¹
/2/			koon ²	koon ²
/3/			liiat ³	liiat ³
/4/			mat ⁴	mat ⁴
/5/			khaa ⁵	khaa ⁵
/6/				hee ⁶

นอกจากสัญลักษณ์แทนเสียงต่างๆแล้ว ยังมีเครื่องหมาย และอักษรย่ออีกดังนี้

/ / แทนหน่วยเสียง.

- ท. แทน "ภาษาไทย"
- พ. แทน "ภาษาพวน"
- ค. แทน "ความหมาย"

5.2 คำภาษาไทยจำนวน 2,254 คำ. วิธีการคัดเลือกคำเหล่านี้ทำได้ โดยนำเอาคำในพจนานุกรมมาพิจารณาว่าเป็นคำพื้นฐานตามหลักเกณฑ์ของซามาริน หรือเป็นคำในประมวลคำของ เค็ทวีย์ เร็ม เร็ย หรือไม่ ถ้าเป็นคำอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งดังกล่าวก็คัดเลือกเอาไว้. นอกจากนี้ ยังพิจารณาคำที่ไม่เข้าประเภทใดประเภทหนึ่งดังกล่าว แต่เห็นว่าเป็นคำที่จะช่วยให้ได้เสียงมาใช้ในการเปรียบเทียบมากขึ้น ก็จะคัดเลือกเอาคำเหล่านั้นไว้ด้วย.

5.3 เครื่องบันทึกเสียง ใช้แถบบันทึกเสียงชนิดคัสเซต (cassette) ใช้ได้ทั้งกระแสไฟตรงและสลับ มีไมโครโฟนในเครื่องและนอกเครื่อง.

6. วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

- 6.1 นำคำภาษาไทยไปตามผู้บอกภาษา. คำที่นำไปตามจะอยู่ในบริบท เพื่อคุมความหมายให้ชัดเจน ยกเว้นคำบางคำซึ่งมีความหมายชัดเจน อยู่ในตัวแล้ว.
- 6.2 บันทึกการถามตอบตามข้อ 6.1 ด้วยเครื่องบันทึกเสียง.
- 6.3 ถ่ายทอดเสียงภาษาพวนที่บันทึกไว้ตามข้อ 6.2 โดยใช้สัญลักษณ์แทนเสียง

7. การจัดกระทำข้อมูล

- 7.1 นำข้อมูลภาษาพวนที่เก็บรวบรวมไว้ได้มาวิเคราะห์หาหน่วยเสียง

คู่การหาคู่เทียบเสียง (minimal pairs)

- 7.2 นำคำภาษาไทยและภาษาพจนที่มีความหมายตรงกันมาเปรียบเทียบกัน เพื่อหาความคล้ายและความต่างทางเสียง.
- 7.3 จัดหมวดหมู่คำที่มีความคล้ายและความต่าง เพื่อให้ได้แนวความคล้ายและความต่าง.

บทที่ 4

ผลของการศึกษากันทั่ว

จากการศึกษาเสียงในภาษาพวน ปรากฏเสียงดังนี้

1. เสียงพยัญชนะ 20 เสียง คือ

p	t	o	k	?
b	d			
ph	th		kh	
	f	s		h
m	n	<u>n</u>	<u>n</u>	
	l			
w		y		

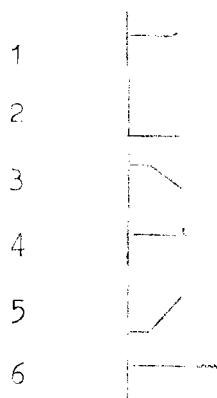
2. เสียงสระเดี่ยว 18 เสียง คือ

i,ii	ɨ,ɨɨ	u,uu
e,ee	ə,əə	o,oo
ɛ,xx	a,aa	ɔ,oo

3. เสียงสระประสม 6 เสียง คือ

ia, iia
ɨa, ɨɨa
ua, uua

4. เสียงวรรณยุกต์ 6 เสียง คือ

ส่วนเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน บวกกันดังนี้

1. เสียงพยัญชนะ 21 เสียง คือ

p	t	c	k	?
b	d			
ph	th	^c ch	kh	
	f	s		h
m	n		ŋ	
	l			
	r			
w		y		

2. เสียงสระเดี่ยว 18 เสียง คือ

i,ii	ɨ,ɨɨ	u,uu
e,ee	ə,əə	o,oo
x,xx	a,aa	ɔ,ɔɔ

3. เสียงสระประสม 3 เสียง คือ

ia

ia

ua

หมายเหตุ เสียงสระประสมในภาษาไทยนี้บางท่านกล่าวว่ามี 6 เสียง คือมีสระประสมเสียงสั้นควบ แต่ความจริง คำที่มีสระประสมเสียงสั้นนั้นมีน้อยคำ และเป็นคำที่ใช้เปลี่ยนเสียงเสียเป็นส่วนมาก. ในที่นี้ผู้เขียนจึงนำเพียงสระประสมเสียงยาว 3 เสียงดังกล่าวมาเปรียบเทียบในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้.

4. เสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง คือ

1

2

3

4

5

ความคล้ายและความต่างของเสียง

ตามหลักภาษาศาสตร์ถือว่า เสียงแต่ละเสียงในสองภาษา แม้แต่ที่ถือว่าเป็นเสียงเดียวกัน ก็ยังมีลักษณะของเสียงที่แตกต่างกัน มากบ้าง น้อยบ้าง ไม่เหมือนกันเสียเลยทีเดียว. เสียงในสองภาษาที่ถือว่าเป็นเสียงเดียวกัน แต่มีลักษณะของเสียงที่แตกต่างกันบ้างนี้ เรียกว่า เสียงทั้งสองมีความคล้ายกัน. ตัวอย่างของความคล้ายกันของเสียงในสองภาษา เช่นเสียง/pɕ/ ในคำว่า "pig" ในภาษาอังกฤษ กับเสียง/pɕ/ ในคำว่า "พิง" ในภาษาไทย. เสียง /pɕ/ ในต้นคำทั้งสอง ถือว่าเป็นเสียงเดียวกัน แต่การออกเสียงนั้น ต่างกันเล็กน้อย ตรงที่เสียง /pɕ/ ในภาษาอังกฤษ เวลาออกเสียง มีกลุ่มลมตามออกมา มากกว่าเสียง/pɕ/ ในภาษาไทย. ส่วนเสียงที่มีความต่างกันหมายถึงเสียงในสองภาษาที่ถือว่าเป็นคนละเสียงกัน เช่นเสียง/pɕ/ ในคำว่า "pig" ใน

ภาษาอังกฤษ และเสียง/b/ ในคำว่า "บี" ในภาษาไทย เป็นเสียงที่ต่างกัน. ในการเปรียบเทียบเสียงของคำในภาษาพวนและภาษาไทยมาตรฐานนี้ คำที่นำมาเปรียบเทียบกัน จะต้องเป็นคำที่ถือได้ว่า เป็นคำคำเดียวกัน และเสียงที่จะนำมาเปรียบเทียบกัน จะต้องเป็นเสียงที่อยู่ในตำแหน่งที่ตรงกัน หรือเป็นปฏิภาค(Correspond) กัน.

แนวความคิดและความต่างของเสียง

การที่จะนับเป็นแนวได้นั้น จะต้องปรากฏความคล้าย หรือความต่างของเสียงอย่างชัดเจน ดังเช่นเสียง/kh/ ในภาษาไทย จะตรงกับเสียง /kh/ ในภาษาพวน ในเมื่อเสียงนี้ปรากฏอยู่ต้นพยางค์ในคำส่วนมากที่มีความหมายเหมือนกัน หรือที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

ท.	พ.	ค.
khay ⁵	khay ⁵	ไซ (กริยา)
khay ²	khay ²	ไซ
khay ³	khay ⁶	ไซ
khaaw ³	khaw ⁶	ข้าว
khaaw ⁵	khaaw ⁵	ขาว

ฯลฯ

จะเห็นว่า เสียง /kh/ ต้นพยางค์ในคำดังกล่าว มีปรากฏเป็นแนวได้เด่น และเนื่องมาจากเสียง /kh/ ในภาษาไทยถือได้ว่าเป็นเสียงเดียวกับเสียง /kh/ ในภาษาพวน แนวดังกล่าวจึงเป็นแนวความคิดของเสียงพยัญชนะต้นพยางค์ /kh/ ในทำนองเดียวกัน แนวความต่างของเสียง ก็ยึดหลักนี้ ดังเช่น เสียงพยัญชนะต้นพยางค์ /ch/ ในภาษาไทย จะตรงกับเสียง /s/ ในภาษาพวน ในเมื่อเสียงนี้ปรากฏอยู่ต้นคำ ดังตัวอย่างในคำต่อไปนี้

ท.	พ.	ค.
chaan ³	saan ³	ช่าง

chin ²	sin ²	ดิ่ง
chiiak ³	sia? ⁴	เซือก
chua ³	suua ⁶	ซัว
chun ⁵	suun ⁵	จุน (-จุน)

าลา

จะเห็นว่า ถ้าเสียงพยัญชนะต้นพยางค์ในคำภาษาไทยเป็นเสียง /ch/ ก็จะตรงกับเสียงต้นพยางค์/s-/ ในคำเดียวกันนั้นในภาษาพวน ปรากฏให้เห็นเป็นแนวซ้ำซาก จึงเรียกได้ว่าเป็น "แนว" และเนื่องจากเสียง /ch/ และเสียง/s/ ถือว่าเป็นคนละเสียงกัน แนวนี้จึงเรียกว่าเป็น "แนวความต่าง".

แนวความคล้ายและความต่างของเสียงในภาษาพวนกับภาษาไทย ปรากฏดังนี้

1. แนวความคล้าย

- 1.1 แนวความคล้ายของเสียงวรรณยุกต์.
- 1.2 แนวความคล้ายของเสียงสระ.
- 1.3 แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะ.

2. แนวความต่าง

- 2.1 แนวความต่างของเสียงวรรณยุกต์.
- 2.2 แนวความต่างของเสียงสระ.
- 2.3 แนวความต่างของเสียงพยัญชนะ.

1. แนวความคล้าย

- 1.1 แนวความคล้ายของเสียงวรรณยุกต์.

- 1.1.1 เสียงวรรณยุกต์ /1/ (เสียงสามัญ) ในภาษาไทยคล้ายกับเสียงวรรณยุกต์/1/ ในภาษาพวน. ความคล้ายกันของเสียงปรากฏเป็นที่น่าสังเกตได้ดังนี้

ท.

พ.

แนวความคิดคล้ายของเสียงวรรณยุกต์นี้ปรากฏในคำที่มีเสียงวรรณยุกต์/1/
และเป็นคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวนจำนวน
352 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
pii ¹	pii ¹	ปี
plee ¹	pee ¹	เปล
lom ¹	lom ¹	ลม
chan ¹	san ¹	ชัน (สูง-)

1.1.2 เสียงวรรณยุกต์/2/ (เสียงเอก) ในภาษาไทยคล้ายกับเสียงวรรณยุกต์
/2/ ในภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของเสียงวรรณยุกต์นี้ปรากฏใน
คำที่มีเสียงวรรณยุกต์/2/ และเป็นคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษา
ไทยและภาษาพวนจำนวน 197 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
klum ²	kum ²	กุ่ม
cuua ²	cuua ²	จั่ว (-บ้าน)
oiit ²	oiit ²	จืด
daan ²	daan ²	ค่าง (รอย-)

ข้อสังเกต ในกรณีคำที่มีเสียงวรรณยุกต์/2/ เป็นคำที่มีสระเสียงสั้น และมีเสียงพยัญชนะ
ท้ายเป็น /-p/, /-k/, /-t/ หรือเสียง/-ʔ/ เสียงวรรณยุกต์ /2/
ในภาษาพวนจะมีลักษณะเปลี่ยนแปลงไป เปรียบเทียบกับภาษาไทยได้ดังนี้

ท.

พ.

แนวความคิดถ่ายของเสียงวรรณยุกต์ /2/ ในลักษณะนี้ ปรากฏในคำจำนวน 124 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kop ²	kop ²	กบ (สัตว์)
tat ²	tat ²	ตัด
pak ²	pak ²	ปัก
ti? ²	ti? ²	ตี

- 1.1.3 เสียงวรรณยุกต์ /3/ (เสียงโท) ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงวรรณยุกต์ /3/ ในภาษาพวน. แนวความคิดถ่ายของเสียงวรรณยุกต์นี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ /3/ และเป็นคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกัน. คำเหล่านี้จะเป็นคำที่ประสมกับสระเสียงยาว และมีเสียงพยัญชนะท้าย /-p/ หรือ /-t/ แนวความคิดถ่ายนี้ปรากฏในคำจำนวน 38 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
khaap ³	khaap ³	คาบ
faat ³	faat ³	ฟาด
luup ³	luup ³	ลูป
yɨɨt ³	ɨɨt ³	ยี้ด

ข้อสังเกต เสียงพยัญชนะต้นที่ประสมกับสระเสียงยาวเหล่านั้นจะเป็นอักษรสูงและอักษรต่ำ จะไม่มีอักษรกลาง เพราะคำตายสระเสียงยาวเสียงโท มีคำใช้ในภาษาไทยน้อยมากเช่นคำ "ป้าย" เป็นต้น. คำเสียงวรรณยุกต์ /3/ ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายนอกจากนี้ หรือไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย จะตรงกับเสียงวรรณยุกต์อื่น (ดูข้อ 2.1.2 และ 2.1.3 หน้า 46-47)

- 1.1.4 เสียงวรรณยุกต์ /4/ (เสียงตรี) ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงวรรณยุกต์ /4/ ในภาษาพวน. แนวความคิดถ่ายของเสียงวรรณยุกต์นี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง

วรรณยุกต์ /4/ และเป็นคำที่สื่อได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 127 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
say ⁴	say ⁴	ไซ้
naam ⁴	nam ⁴	น้ำ
niw ⁴	niw ⁴	นิ้ว
phat ⁴	phat ⁴	พัด (นาม)

1.1.5 เสียงวรรณยุกต์/5/ (เสียงจัตวา) ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงวรรณยุกต์/5/ ในภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของเสียงวรรณยุกต์นี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงวรรณยุกต์/5/ และเป็นคำที่สื่อได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 163 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
chiw ⁵	siw ⁵	ฉิว
phon ⁵	phon ⁵	ผง
suun ⁵	suun ⁵	สูง
siaa ⁵	siaa ⁵	เสื่อ

ข้อสังเกต เสียงวรรณยุกต์/5/ นี้ เมื่อปรากฏอยู่ในพยางค์หน้าของคำประสม หรือวลี เสียงวรรณยุกต์นี้ในภาษาพวนจะเป็นเสียงวรรณยุกต์/2/ (ดูข้อ 2.1.1 หน้า 46)

1.2 แนวความคิดคล้ายของเสียงสระ

1.2.1 เสียงสระ /i/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /i/ ในภาษาพวน.

แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /i/ และเป็นคำที่สื่อได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 76 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
hiw ³	hiw ⁶	หิว
pliw ¹	piw ¹	ปลิว

rin ¹	nin ¹	ริน (-น้ำ)
sip ²	sip ²	สีบ

- 1.2.2 เสียงสระ /ii/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /ii/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /ii/ และเป็นคำที่สื่อได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 46 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
khii ³	khii ⁶	ชื
hiip ²	hiip ²	หีบ
mii ¹	mii ¹	มี
kliip ²	kiip ²	กสีบ

- 1.2.3 เสียงสระ /ɛ/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /ɛ/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /ɛ/ และเป็นคำที่สื่อได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 21 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
hin ⁵	hin ⁵	หิง
nin ²	nin ³	นึ่ง
nik ⁴	nik ⁴	นิก
min ¹	min ¹	มิน

- 1.2.4 เสียงสระ /ɛɛ/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /ɛɛ/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /ɛɛ/ และเป็นคำที่สื่อได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 39 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
lɛɛm ¹	mɛɛn ¹	ลีม (-ตา)
lɛɛn ³	lɛɛn ³	ลีน

hɨɨt ²	hɨɨt ²	หึค
yɨɨn ¹	yɨɨn ¹	ยึน

- 1.2.5 เสียงสระ /u/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /u/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /u/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 92 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
chut ²	sut ²	อุค
?um ³	?um ⁴	อุบ
chup ⁴	cup ²	อุบ (-แม่)
lun ¹	lun ¹	อุง

- 1.2.6 เสียงสระ /uu/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /uu/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /uu/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 48 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kuu ³	kuu ⁴	อุ (-ยิม)
ruu ⁴	huu ⁴	อุ
duut ²	duut ²	อุค
suun ⁵	suun ⁵	อุง

- 1.2.7 เสียงสระ /e/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /e/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /e/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 39 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
te? ²	te? ²	เตะ
chet ⁴	set ⁴	เซ็ค

rew ¹	lew ¹	เร็ว
hep ²	hep ²	เห็บ

- 1.2.8 เสียงสระ /ee/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /ee/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /ee/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 18 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
leew ¹	leew ¹	เลว
see ¹	see ¹	เซ
pheen ¹	pheen ¹	เพด
kreen ¹	keen ¹	เกรง

- 1.2.9 เสียงสระ /e/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /e/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /e/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 2 คำ คือ

ท.	พ.	ค.
neen ¹	neen ¹	เงิน
reen ³	reen ³	เริ่ม

ข้อสังเกต คำที่ประสมกับสระ /e/ มีที่ใช้ในภาษาน้อยมาก. ในข้อมูลที่ได้พบ ปรากฏคำเสียงสระ /e/ เพียงไม่กี่คำ เท่านั้น.

- 1.2.10 เสียงสระ /ee/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /ee/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /ee/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 22 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
cheen ¹	seen ¹	เชิญ
heee ²	heee ²	เหอ

phlee ⁵	phēe ⁵	เปลอ
kheey ⁵	khēey ⁵	เขย

- 1.2.11 เสียงสระ /o/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /o/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /o/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 125 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
rop ⁴	lop ⁴	รบ
kok ²	kok ²	กก (ต้น-)
chon ¹	son ¹	ชน
to? ⁴	to? ⁴	โต๊ะ

- 1.2.12 เสียงสระ /oo/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /oo/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /oo/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 57 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
loon ¹	moon ¹	โลง
coon ¹	coon ¹	โจร
moo ⁴	moc ⁴	โม่
rook ³	look ³	โรค

- 1.2.13 เสียงสระ /x/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /x/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /x/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 10 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
kwxn ²	kxn ²	แกว่ง
khxn ⁵	khxn ⁵	น้ำขิง

kx^2	kx^2	แกะ (สัตว์)
nx^4	nx^4	แนะ

1.2.14 เสียงสระ /xx/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /xx/ ในภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /xx/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 104 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
$lxxp^3$	$mxxp^3$	แลบ (-ลีน)
kxx^3	kxx^4	แก (แกเชื้อ)
$rxnx^1$	$hxxn^1$	แรง (ออกแรง)
$phxx^1$	$phxx^1$	แพ

1.2.15 เสียงสระ /a/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /a/ ในภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /a/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 254 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
taw^1	taw^1	เตา
hay^5	hay^5	ไท
cap^2	cap^2	จับ
$chay^4$	say^4	ไซ (-เงิน)

1.2.16 เสียงสระ /aa/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /aa/ ในภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /aa/ และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 211 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
$raan^1$	$haan^1$	วาง
daa^2	daa^2	ดา

baan ³	baan ⁴	บ้าน
chaan ⁴	saan ⁴	ช่าง

- 1.2.17 เสียงสระ /o/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /o/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดถ่ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /o/ และเป็น
คำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 17 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
phro? ⁴	pho? ⁴	เพราะ (-ว่า)
co? ²	co? ²	เจาะ
bo? ²	bo? ²	เบาะ
so? ⁴	so? ⁴	เซาะ (น้ำ-)

- 1.2.18 เสียงสระ /oo/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /oo/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดถ่ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /oo/ และเป็น
คำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 175 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
ploom ¹	poom ¹	ปลอม
khooy ³	khooy ⁶	กอย
rooy ¹	hooy ¹	รอย
phoo ³	phoo ⁶	พอ

- 1.2.19 เสียงสระ /iia/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ /iia/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดถ่ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ /iia/ และเป็น
คำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 68 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
mia ¹	mia ¹	เมีย
biiaw ³	biiaw ⁴	เปี้ยว

priiap ²	piiap ²	เปรียบ
kiiaw ²	kiiaw ²	เกี่ยว

- 1.2.20 เสียงสระ/ɨɨa/ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ/ɨɨa/ ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ/ɨɨa/และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 45 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
rɨɨa ¹	hɨɨa ¹	เรือ
chɨɨat ³	sɨɨat ³	เชือก
dɨɨan ¹	dɨɨan ¹	เคื่อน
pɨɨay ²	pɨɨay ²	เปื่อย

- 1.2.21 เสียงสระ/uua/ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงสระ/uua/ในภาษาพวน.
แนวความคิดคล้ายของเสียงสระนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียงสระ/uua/และเป็นคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกัน จำนวน 68 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
wuua ¹	ɲuua ¹	วัว
duuan ³	duuan ⁴	ควง
ruuan ¹	huuan ¹	รวง (-ข้าว)
thuuat ³	tuuat ³	ทวด

1.3 แนวความคิดคล้ายของเสียงพยัญชนะ

- 1.3.1 เสียงพยัญชนะ /p/ ในภาษาไทย คล้ายเสียงพยัญชนะ/p/ ในภาษาพวน
เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือได้ว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของเสียงนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /p/ ต้นพยางค์ จำนวน 44 คำ และคำที่มีเสียง /p/ ท้ายพยางค์จำนวน 72 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
piiak ²	pia? ²	เปี้ยก
paa ³	paa ⁴	ป้า
cop ²	cop ²	จบ (เรียน-)
chaap ²	saap ²	ฉาบ (-ปูน)

1.3.2 เสียงพยัญชนะ /t/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /t/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่า เป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของ เสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /t/ ต้นพยางค์จำนวน 74 คำ และคำที่มีเสียง /t/ ท้ายพยางค์จำนวน 134 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
tok ²	tok ²	ตก
taw ¹	taw ¹	เตา
chiit ²	siit ²	ฉีต
dxxt ²	dxxt ²	ดก

1.3.3 เสียงพยัญชนะ /c/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /c/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์ : - ในคำที่ถือว่า เป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคิดคล้ายของ เสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /c/ ต้นพยางค์จำนวน 36 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
cok ²	cok ²	จก (ลวง, กวัก)
cet ²	cet ²	เจ็ด
caan ³	caan ⁴	จ้าง
ciit ²	ciit ²	จืด

- 1.3.4 เสียงพยัญชนะ /k/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /k/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็น คำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียง นี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /k/ ต้นพยางค์ จำนวน 24 คำ และคำที่มี เสียง /k/ ท้ายพยางค์ จำนวน 44 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kok ²	kok ²	กก (ต้น-)
kay ²	kay ²	ไก
dak ²	dak ²	ดัก
luk ⁴	luk ⁴	ลูก

- 1.3.5 เสียงพยัญชนะ /ʔ/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /ʔ/ ในภาษา พวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์ หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือ ว่า เป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้าย ของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /ʔ/ ต้นพยางค์ จำนวน 55 คำ และคำที่มีเสียง /ʔ/ ท้ายพยางค์จำนวน 24 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
?ok ²	?ok ²	อก
?aap ²	?aap ²	อาบ
wx? ⁴	wx? ⁴	แวะ
ti? ²	ti? ²	ตี

- 1.3.6 เสียงพยัญชนะ /b/ ในภาษาไทย คล้ายเสียงพยัญชนะ /b/ ในภาษา พวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ - ในคำที่ ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้าย ของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /b/ ต้นพยางค์จำนวน 51 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
bxxk ²	bx? ²	แบก
bet ²	bet ²	เบ็ด
baa ³	baa ⁴	บ้า
bit ²	bit ²	บีด (-ผ้า)

1.3.7 เสียงพยัญชนะ /d/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /d/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /d/ ต้นพยางค์ จำนวน 51 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
dii ¹	dii ¹	ดี (-เลว)
daap ²	daap ²	ดาบ
daak ²	da? ²	ดาก
dom ¹	dom ¹	ดม

1.3.8 เสียงพยัญชนะ /ph/ ในภาษาไทย คล้ายเสียงพยัญชนะ /ph/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /ph/ ต้นพยางค์จำนวน 72 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
phxxn ¹	phxxn ¹	แพง
phaa ¹	phaa ¹	ฟา
phot ²	phot ²	ผด
phaa ³	phaa ⁶	ผ้า

- 1.3.9 เสียงพยัญชนะ /th/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /th/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกัน ในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /th/ ต้นพยางค์ จำนวน 94 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
thaak ²	thaʔ ²	ถาก
thuuay ³	thuuay ⁶	ถ้าย
thon ¹	thun ¹	ธง
thxx ⁴	thxx ⁴	แท้

- 1.3.10 เสียงพยัญชนะ /kh/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /kh/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกัน ในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /kh/ ต้นพยางค์ จำนวน 98 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
khiiaw ³	khiiaw ⁶	เคี้ยว
kbot ⁴	khot ⁴	คค (ไม่ตรง)
khiiaw ³	khxxw ⁶	เขี้ยว
khaaw ³	khaaw ⁶	ข้าว

- 1.3.11 เสียงพยัญชนะ /f/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /f/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกัน ในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /f/ ต้นพยางค์จำนวน 42 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
fan ¹	fan ¹	ฟัน (มีก-)

faak ²	faʔ ²	ฝาก
fon ⁵	fon ⁵	ฝน
fxxk ²	fxʔ ²	แฝก

1.3.12 เสียงพยัญชนะ /s/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /s/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏในคำที่มีเสียง /s/ ต้นพยางค์ จำนวน 119 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
sxx ³	sxx ⁶	แส
sɪiɪa ³	sɪiɪa ⁶	เสื่อ
sɔɔɔ ³	sɔʔ ⁴	ซอก
saak ³	saʔ ⁴	ซาก

1.3.13 เสียงพยัญชนะ /h/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /h/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกัน ในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏในคำที่มีเสียง /h/ ต้นพยางค์จำนวน 72 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
haw ²	haw ²	เหา
heew ⁵	heew ⁵	เหว
hiiaw ²	hxxw ²	เหี้ยว
hiw ⁵	hiw ⁵	หิว

1.3.14 เสียงพยัญชนะ /l/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /l/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้

ปรากฏในคำที่มีเสียง /l/ ต้นพยางค์ จำนวน 70 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
lay ³	lay ⁶	ไล ¹
luuk ³	lu ⁴	ลูก
luuak ³	lua ⁴	ลาวก
lom ⁴	lom ⁴	ลุม

- 1.3.15 เสียงพยัญชนะ /m/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /m/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏ ต้นพยางค์หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่า เป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของ เสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /m/ ต้นพยางค์จำนวน 73 คำ และคำที่มีเสียง /m/ ท้ายพยางค์จำนวน 113 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
may ³	may ⁶	ไหม ³
mii ¹	mii ¹	มี ¹
kom ³	kom ⁴	กม ³
?um ³	?um ⁴	อุม ³

- 1.3.16 เสียงพยัญชนะ /n/ ในภาษาไทย คล้ายเสียงพยัญชนะ /n/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่า เป็นคำคำเดียวกัน ในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของ เสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /n/ ต้นพยางค์ จำนวน 57 คำ และคำที่มีเสียง /n/ ท้ายพยางค์จำนวน 221 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
nuu ⁵	nuu ⁵	หนู ⁵
nap ⁴	nap ⁴	นับ ⁴

puun ¹	puun ¹	ปุ่น
kon ³	kon ⁴	กุ้น

- 1.3.17 เสียงพยัญชนะ /ต/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /ต/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคิดของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /n/ ต้นพยางค์จำนวน 25 คำ และคำที่มีเสียง /n/ ท้ายพยางค์จำนวน 227 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
tuun ¹	tuun ¹	ตู
tuun ¹	tuun ¹	งา (ตัว-)
kwaaŋ ¹	kwaaŋ ¹	กวาง
caan ³	caan ⁴	จ้าง

- 1.3.18 เสียงพยัญชนะ /ว/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /ว/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏต้นพยางค์หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็นคำคำเดียวกันในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคิดของเสียงพยัญชนะนี้ ปรากฏในคำที่มีเสียง /w/ ต้นพยางค์จำนวน 20 คำ และคำที่มีเสียง /w/ ท้ายพยางค์จำนวน 95 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
wx? ⁴	wx? ⁴	แวะ
waa ³	waa ⁶	ว่า
?eew ¹	?xxw ¹	เอว
hiaw ²	hxxw ²	เหี้ยว

- 1.3.19 เสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาไทย คล้ายกับเสียงพยัญชนะ /ย/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏต้นพยางค์ หรือท้ายพยางค์ ในคำที่ถือว่าเป็น

เป็นคำคำเดียวกัน ในภาษาไทยและภาษาพวน. แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะนี้ปรากฏในคำที่มีเสียง /y/ ต้นพยางค์จำนวน 17 คำ และคำที่มีเสียง /y/ ห้ายพยางค์จำนวน 95 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
yen ¹	yen ¹	เย็น (ไม้รอน)
yuuak ²	yua? ²	หยวก
daay ³	faay ⁶	ค้าย (-เย็บผ้า)
?ay ¹	?ay ¹	ไอ

2. แนวความต่าง

2.1 แนวความต่างของเสียงวรรณยุกต์

2.1.1 เสียงวรรณยุกต์ /5/ ในภาษาไทย จะตรงกับเสียงวรรณยุกต์ /2/ ในภาษาพวน ในกรณีที่เสียงวรรณยุกต์นั้นปรากฏในพยางค์หน้าของคำประสม หรือวลี. แนวความต่างของเสียงวรรณยุกต์นี้ ปรากฏในคำจำนวน 14 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
fon ⁵ tok ²	fon ² tok ²	ฝนตก
khaa ⁵ siia ⁵	khaa ² siia ⁵	ชาเสียด
huua ⁵ hoom ⁵	huua ² hoom ⁵	หัวหอม
sin ⁵ khaa ⁴	sin ² khaa ⁴	สินค้า

2.1.2 เสียงวรรณยุกต์ /3/ ในภาษาไทย จะตรงกับเสียงวรรณยุกต์ /4/ ในภาษาพวน ในกรณีที่พยางค์นั้นขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเสียงระเบิด-เสียงเบา. เสียงก้องและไม่ก้อง คือเสียง /k, c, d, t, b, p, ?/ (อักษรกลาง). แนวความต่างในลักษณะนี้ปรากฏในคำจำนวน 70 คำ. ส่วนคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงพยัญชนะนอกจากนี้ (อักษรสูง-ต่ำ) ถ้าประสมกับสระเสียงยาวและมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็น /k/ . เสียงวรรณยุกต์จะเป็นไปแนวเดียวกัน.

แนวความต่างในลักษณะนี้ ปรากฏในคำจำนวน 21 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kon ³	kon ⁴	กน
dɛɛ ³	dɛɛ ⁴	สู คอ (นิสัย)
khoo ³	khoo ⁴	คอก (-ควาย)
laak ³	laa ⁴	ลาก

2.1.3 เสียงวรรณยุกต์ /3/ (เสียงโท) ในภาษาไทย จะตรงกับเสียงวรรณยุกต์ /5/ ในภาษาพวน ในกรณีที่ย่างคั้นขึ้นคั้นด้วยเสียงพยัญชนะที่นอกเหนือจากข้อ 2.1.2 คือเสียง /ph, th, kh, f, s, h, m, n, l, w, y, ŋ/ (อักษรสูง-คำที่พบว่าเสียงต่างกันในแนวนี้มีจำนวน 10 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
phɛɛ ³	phɛɛ ⁶	ผึ้ง
faay ³	faay ⁶	ฝ้าย

หมายเหตุ มีคำในกรณีนี้จำนวนหนึ่งไม่เป็นไปตามแนวนี้ กล่าวคือ เสียงวรรณยุกต์/3/ คงคล้ายกันในทั้งสองภาษา. คำเหล่านี้มีจำนวน 68 คำ เช่น "ไล, แวน, เซา, พน, มาน" เป็นต้น.

2.2 แนวความต่างของเสียงสระ.

2.2.1 คำที่มีเสียงสระ/xx/ ในภาษาไทยจะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /x/ ในภาษาพวน ในกรณีที่พยางค์นั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งจะตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำที่มีความต่างในแนวนี้มีจำนวน 9 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
txxk ²	txʔ ²	แตก (ถ้วยแตก)
bxxk ²	bxʔ ²	แบก

fx ² xk ²	fx ² ?	แฝก
lxxk ²	lx ² ?	แหลก

2.2.2 คำที่มีเสียงสระ /aa/ ในภาษาไทย จะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /a/ ในภาษาพวน ในกรณีที่ยังคงมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำที่มีความต่างในแนวนี้มีจำนวน 18 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kaak ²	ka ² ?	กาก (ข้าวกาก)
saak ²	sa ² ?	ซาก (ไม้เรียว)
thaak ²	tha ² ?	தாக (จากหญ้า)
laak ³	la ² ?	ลาก

2.2.3 คำที่มีเสียงสระ /ii/ ในภาษาไทย จะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /i/ ในภาษาพวน ในกรณีที่ยังคงมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำที่มีความต่างในแนวนี้มีจำนวน 4 คำ คือ

ท.	พ.	ค.
kra ¹ phiik ²	ka ¹ phi ² ?	กระพี้ก
chiik ²	si ² ?	จี้ก
pliik ²	pi ² ?	ปลี้ก (ขายปลี้ก)
piik ²	pi ² ?	ปี้ก (ปี้กนก)

2.2.4 คำที่มีเสียงสระ /oo/ ในภาษาไทย จะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /o/ ในภาษาพวน ในกรณีที่ยังคงมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งจะตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำ

ที่มีความต่างในแนวนี้มีจำนวน 22 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
ook ²	oo? ²	จอก (จอกแทน)
sook ³	so? ⁴	ซอก (ซอกเขา)
khook ³	kho? ⁴	คอก. (คอกควาย)
took ²	to? ²	ตอก (จ๊กตอก)

2.2.5 คำที่มีเสียงสระ /uu/ ในภาษาไทย จะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /u/ ในภาษาพวน ในกรณีที่พยางค์นั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งจะตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำที่มีความต่างในแนวนี้มีจำนวน 4 คำ คือ

ท.	พ.	ค.
kra ¹ duuk ²	ka ¹ du? ²	กระดูก (กระดูกหมู)
pluuk ²	pu? ²	ปลูก
phuuk ²	phu? ²	ฟูก (ฟูกเชือก)
luuk ³	lu? ⁴	ลูก (ลูกลาน)

2.2.6 คำที่มีเสียงสระ /uaa/ ในภาษาไทยจะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /ua/ ในภาษาพวน ในกรณีที่พยางค์นั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งจะตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำที่มีความต่างในแนวนี้มีจำนวน 7 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
pluuk ²	puu? ²	ปลวก
muuk ²	muu? ²	หมวก
yuuk ²	yuu? ²	หยวก
nuuk ²	nuu? ²	หนวก

2.2.7 คำที่มีเสียงสระ / $\dot{\text{t}}\dot{\text{t}}\text{a}$ / ในภาษาไทย จะตรงกับคำที่มีเสียงสระ / $\dot{\text{t}}\text{a}$ / ในภาษาพวน ในกรณีที่พยางค์นั้นมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็นเสียง /-k/ ในภาษาไทย ซึ่งจะตรงกับเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ ในภาษาพวน. คำที่มีความต่างในแนวนนี้มีจำนวน 9 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
ch $\dot{\text{t}}\dot{\text{t}}$ ak ³	s $\dot{\text{t}}\text{a}$? ⁴	เชือก
pl $\dot{\text{t}}\dot{\text{t}}$ ak ²	p $\dot{\text{t}}\text{a}$? ²	เป็ลือก
ph $\dot{\text{t}}\dot{\text{t}}$ ak ²	ph $\dot{\text{t}}\text{a}$? ²	เผือก (หัวเผือก)
l $\dot{\text{t}}\dot{\text{t}}$ ak ³	l $\dot{\text{t}}\text{a}$? ⁴	เลือก

หมายเหตุ แนวความต่างของเสียงสระจากข้อ 2.2.1 ถึงข้อ 2.2.7 เป็นแนวความต่างเกี่ยวกับความสั้นยาวของเสียง คือสระเสียงยาวในภาษาไทยจะตรงกับสระเสียงสั้นในภาษาพวนในกรณีแวดล้อมดังกล่าว. สระเสียงยาวอีก 5 เสียงในภาษาไทย คือ / $\dot{\text{t}}\dot{\text{t}}$, ee, ee, oo, iia/ ที่มีได้ยกมาเป็นแนวให้เห็น เพราะมีตัวอย่างกำน้อย แต่ก็มีความต่างเป็นไปในแนวเดียวกันนี้. อย่างไรก็ตาม มีคำบางคำที่ไม่เป็นไปตามแนวนี้ กล่าวคือ เสียงสระและเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์จะยังคงคล้ายกันในทั้งสองภาษา. คำเหล่านี้ได้แก่คำ "แจก, โรค, โลก, สะโพก, ฉาก"

2.2.8 คำภาษาไทยที่มีเสียงสระ /aa/ และมีพยัญชนะท้าย /-y/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงสระ /-oo/ ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 11 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
cay ¹	c oo ¹	ใจ (อวัยวะ)
bay ¹	b oo ¹	ใบ (ใบไม้)

hay ³	hao ⁶	ไห
say ²	soo ²	ใส่

หมายเหตุ คำภาษาไทยที่ปรากฏความต่างในแนวนั้น เป็นคำที่เขียนด้วย "ไ-" ตามอักขรวิธี ในภาษาไทย เว้นคำ "โย, โย" ซึ่งยังคงมีเสียงสระคล้ายกัน.

2.2.9 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น /k-/ หรือ /kh-/ ควบกับ /w/ ตามด้วยเสียงสระ /a/ หรือ /aa/ ทั้งที่มีและไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย จะตรงกับคำที่มีเสียงสระ /uaa/ ในภาษาพวน และจะไม่ปรากฏเสียงควบ /w/ ในพยัญชนะต้นนั้นด้วย. ความต่างในแนวนั้น ปรากฏในคำจำนวน 11 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
kwaan ³	kuan ³	กว้าง
kwaat ²	kuaat ²	กวาด
khwaan ⁵	khuan ⁵	ขวัญ
khwaan ⁵	khuan ⁵	ชวาน

2.3 แนวความต่างของเสียงพยัญชนะ.

2.3.1 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /r-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /l-/ ความต่างในแนวนั้น ปรากฏในคำจำนวน 30 คำ เช่น

ท.	พ.	ก.
rot ⁴	lot ⁴	รถ
rop ⁴	lop ⁴	รบ
ruuam ¹	luuam ¹	รวม
rook ³	look ³	โรค

2.3.2 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /r-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /h-/ . ความต่างในแนวนั้น ปรากฏในคำจำนวน 51 คำ

เช่น

ท.	พ.	ค.
ruua ⁴	hoo ⁴	รัว
ruup ³	huup ³	รูป (รูปถ่าย)
riia ¹	hiia ¹	เรือ
rxxn ¹	hxxn ¹	แรง

หมายเหตุ เสียง /r-/ ในคำภาษาไทยจะตรงกับ เสียง /l-/ หรือ /h-/ ในภาษาพวน. เป็นที่น่าสังเกตว่า ถ้าเป็นคำที่นำเชื้อไข่กว่ารับเอามาจากภาษาอื่น หรือคำเกิดใหม่ เสียง /r-/ ในคำภาษาไทย จะตรงกับเสียง /l-/ ในภาษาพวน.

2.3.3 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /y-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /k̄i-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 45 คำ
เช่น

ท.	พ.	ค.
yam ¹	k̄iam ¹	ย่า (ย่าเฒ่า)
yin ¹	k̄in ¹	ยิง
yun ³	k̄un ³	ยุ่ง
yiaw ³	k̄iaw ³	เยี่ยว

2.3.4 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /ch-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /s-/ . ความต่างในแนวนี้ ปรากฏในคำจำนวน 55 คำ
เช่น

ท.	พ.	ค.
chan ⁵	san ⁵	จัน (พระจันเผล)
chin ²	sin ²	จิง (เครื่องดนตรี)
chan ³	san ⁴	ข้าง

chut² sut² จุก

- 2.3.5 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/kr-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/k-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 5 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kron ¹	kon ¹	กรง
kron ¹	kon ¹	กรน
<u>kr</u> a ¹ choon ¹	<u>ka¹ soon¹</u>	กระซอน
krot ²	kot ²	กรต

- 2.3.6 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/khr-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/kh-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 8 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
khruu ¹	khuu ¹	ครุ
khrok ⁴	khok ⁴	ครก
khraat ³	khaat ³	คราก
khruua ¹	khuaa ¹	ครัว

- 2.3.7 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/thr-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/th-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 3 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
can ¹ thraa ¹	can ¹ thaa ¹	จันทรา
?in ¹ thraa ¹	?in ¹ thaa ¹	อินทรา
ni? ⁴ thraa ¹	ni? ⁴ thaa ¹	นิตรา

น้อยมาก จึงมิได้ยกมาเปรียบเทียบให้เห็น เช่นเสียง/dr,br,bl,fr,fl/

- 2.3.14 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/kw-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /k-/ . ความต่างในแนวนั้นปรากฏในคำจำนวน 7 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kwiian ¹	kiian ¹	เกวียน
kwaan ¹	kuuan ¹	กวาง
kwaat ²	kuuat ²	กวาด
kwaan ³	kuuan ³	กว้าง

- 2.3.15 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/khw-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /kh-/ . ความต่างในแนวนั้นปรากฏในคำจำนวน 11 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
khwaan ⁵	khuan ⁵	ชวาน
khwaa ⁵	khua ⁵	ชวา
khwaan ³	khuan ³	ชว่าง
khwam ³	khuan ⁶	ควำ

- 2.3.16 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะท้าย/-k/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /-ʔ/ . ในกรณีนี้คำนั้นมีสระเสียงยาวในภาษาไทยซึ่งจะตรงกับสระเสียงสั้นในภาษาพวน. ความต่างในแนวนั้นปรากฏในคำจำนวน 78 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
txxk ²	txʔ ²	แตก
nook ³	noʔ ⁴	นอก
pluuk ²	puʔ ²	ปลุก
pluuk ²	puʔ ²	ปลาก

2.3.8 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /pr-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/p-/ . ความต่างในแนวนี้ ปรากฏในคำจำนวน 6 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
praap ²	paap ²	ปราบ
prun ¹	pun ¹	ปุง
priiap ²	piiap ²	เปรียบ
prap ²	pap ²	ปราบ

2.3.9 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/phr-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/ph-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 6 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
phrom ¹	phom ¹	พรหม (พรหมน้ำ)
phraar ¹	phaan ¹	พราณ (นายพราณ)
phra? ⁴	pha? ⁴	พระ
phrocm ⁴	phoom ⁴	พร้อม

2.3.10 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /kl-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /k-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 24 คำ เช่น

ท.	พ.	ค.
kluuay ³	kuuay ⁴	กล้วย
klouy ¹	kouy ¹	กลอง
klaay ¹	kaay ¹	ก้าง
klin ²	kin ²	กิน

2.3.11 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น /khl-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น /kh-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 8 คำ

เช่น

ท.	พ.	ค.
khlu ²	khuy ²	ขลุ่ย
khlo ⁴	khoo ⁴	คลอง (คลองคอก)
khlan ³	khan ³	คลัง (บ้านคลัง)
khlan ¹	kuam ¹	คลำ

2.3.12 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/p1-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/p-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 23 คำ
เช่น

ท.	พ.	ค.
plon ¹	pcn ¹	ปลง (ปลงหม้อข้าว)
pluuak ²	puak ²	ปลาก
plook ²	pook ²	ปลอก
plaa ¹	paa ¹	ปลา

2.3.13 คำภาษาไทยที่มีเสียงพยัญชนะต้น/ph1-/ จะตรงกับคำภาษาพวนที่มีเสียงพยัญชนะต้น/ph-/ . ความต่างในแนวนี้ปรากฏในคำจำนวน 9 คำ
เช่น

ท.	พ.	ค.
phloo ²	phoo ²	โพล
phluua ³	phuua ³	พลั่ว
phlaa ³	phaa ⁴	ปลา
phluu ¹	phuu ¹	พู่

หมายเหตุ เสียงพยัญชนะต้นที่ควบกับ/x,1/ในคำซึ่งเชื่อได้ว่า ใ้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษ จะไม่ปรากฏเสียงควบ/x,1/ในภาษาพวน. คำเหล่านี้มีจำนวน

สรุป อภิปรายผลและเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาเปรียบเทียบเสียงของคำในภาษาพวนและภาษาไทยมาตรฐาน ปรากฏแนวความคล้ายและความต่าง ดังนี้

1. แนวความคล้าย

1.1 แนวความคล้ายของเสียงวรรณยุกต์. เสียงที่มีแนวคล้ายกันได้แก่เสียงวรรณยุกต์ /1/, /2/, /3/, /4/ และ /5/. เสียงที่มีความคล้ายกันอย่างเป็นที่สังเกตได้คือเสียงวรรณยุกต์ /1/ และเสียงวรรณยุกต์ /2/ ในบางกรณี.

1.2 แนวความคล้ายของเสียงสระ. เสียงสระที่มีแนวคล้ายกันได้แก่เสียงสระ /i, ii, ɿ, ɿɿ, u, uu, e, ee, ɛ, ɛɛ, o, oo, x, xx, a, aa, ɔ, ɔɔ, iia, ɿɿa, uua/

เสียงสระประสม /ia, ɿa, ua/ มิได้นำมาเปรียบเทียบกัน เพราะคำในภาษาไทยที่ประสมกับสระประสมเสียงสั้นดังกล่าวมีน้อยมาก.

1.3 แนวความคล้ายของเสียงพยัญชนะ. เสียงพยัญชนะที่มีแนวความคล้ายกัน ได้แก่เสียงพยัญชนะ /p, t, c, k, ʔ, b, d, ph, th, kh, f, s, h, m, n, ŋ, l, w, y/.

2. แนวความต่าง

2.1 แนวความต่างของเสียงวรรณยุกต์.

2.1.1 เสียงวรรณยุกต์ /5/ ในภาษาไทยจะตรงกับเสียงวรรณยุกต์ /2/ ในภาษาพวน เมื่อเสียงวรรณยุกต์นั้นปรากฏในพยางค์หน้าของคำประสมหรือวลี.

2.1.2 เสียงวรรณยุกต์ /3/ ในภาษาไทยจะตรงกับเสียงวรรณยุกต์ /4/ ในภาษาพวน ในสองกรณี คือ

2.1.2.1 ในกรณีที่คำนั้นมีเสียงพยัญชนะต้นพยางค์ /k, c, d, t, h, p, ʔ/ (อักษรกลาง)

2.1.2.2 ในกรณีที่คำนั้นมีเสียงพยัญชนะต้นนอกเหนือจากเสียงพยัญชนะ

ในข้อ 2.1.2.1 และมีสระเสียงยาวกับเสียงพยัญชนะท้าย
/k/.

2.1.3 เสียงวรรณยุกต์ /3/ ในภาษาไทยจะตรงกับเสียงวรรณยุกต์ /6/ ใน
ภาษาพวน ในกรณีที่มีเสียงพยัญชนะต้นพยงค์ /ph, th, kh, f,
s, m, n, ɲ, l, w, y/ (อักษรสูงและอักษรต่ำ) ในบางคำ.

2.2 แนวความต่างของเสียงสระ.

2.2.1 เสียงสระยาวในภาษาไทย จะตรงกับเสียงสระสั้นในภาษาพวน ในกรณี
ที่มีเสียงพยัญชนะท้ายเป็น /-k /ในภาษาไทย ซึ่งจะตรงกับเสียง
พยัญชนะท้ายพยงค์ /-ʔ /ในภาษาพวน.

2.2.2 เสียงสระ /a /ที่ตามด้วยเสียงพยัญชนะท้ายพยงค์ /-y /ในภาษาไทย
จะตรงกับเสียงสระ /əə /ที่ไม่มีเสียงพยัญชนะท้ายพยงค์ /-y/ ใน
ภาษาพวน.

2.3 แนวความต่างของเสียงพยัญชนะ.

2.3.1 เสียงพยัญชนะต้นพยงค์ /r-/ ในภาษาไทย จะตรงกับเสียงพยัญชนะ
ต้นพยงค์ /h-/ หรือ /l-/ ในภาษาพวน. ในกรณีที่น่าเชื่อได้ว่าเป็น
คำดั้งเดิมในภาษา เสียง /r-/ ในภาษาไทยจะตรงกับเสียง /h-/
ในภาษาพวน แต่ถ้าเป็นคำที่น่าเชื่อได้ว่าเป็นคำใหม่ในภาษา เสียง
/r-/ ในภาษาไทย จะตรงกับเสียง /l-/ ในภาษาพวน.

2.3.2 เสียงพยัญชนะต้นพยงค์ /ch-/ ในภาษาไทยตรงกับเสียงพยัญชนะต้น
พยงค์ /s-/ ในภาษาพวน

2.3.3 เสียงพยัญชนะต้นพยงค์ /y-/ ในภาษาไทยจะตรงกับเสียงพยัญชนะต้น
พยงค์ /ɥ-/ ในภาษาพวน ในคำที่น่าเชื่อได้ว่าเป็นคำดั้งเดิมในภาษา.

2.3.4 เสียงพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย จะไม่ปรากฏในภาษาพวน.

2.3.5 เสียงพยัญชนะท้ายพยงค์ /-k / ในภาษาไทย จะตรงกับเสียง
พยัญชนะท้ายพยงค์ /-ʔ / ในภาษาพวน ในกรณีที่น่าเชื่อได้ในภาษาไทย
ประสมกับสระเสียงยาว ซึ่งจะตรงกับสระเสียงสั้นในภาษาพวน.

อภิปรายผล

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบแนวความคล้ายและความต่างทางเสียงในคำภาษาพวนและภาษาไทย อันจะเป็นประโยชน์ในการนำไปจัดทำแบบฝึกหัดการสอนเสียงที่เป็นปัญหา ในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาพวนเป็นภาษาแรก. แนวความคล้ายความต่าง ยังจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาภาษา โดยเฉพาะภาษาไทยถิ่นต่างๆ ด้วยการนำไปเปรียบเทียบกับภาษาไทยถิ่นอื่นๆ.

นอกจากนี้ คำภาษาพวนที่นำมาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการที่จะนำไปเป็นข้อมูลในการศึกษาภาษาพวนในถิ่นอื่นๆอีก เช่นถิ่นระบบเสียง และระบบคำของภาษาพวน เป็นต้น.

ข้อเสนอแนะในการสอนออกเสียงภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาพวน.

ไบรช แวน ไชออค (2505: 1-9) ได้ให้ข้อคิดเห็นทั่วไปในการสอนภาษาสรุปได้ว่า ในการสอนภาษา ต้องเน้นเรื่องเสียงเป็นสำคัญก่อน และการสอนเสียงจะต้องใช้วิธีฝึกปากเปล่า จนผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการฝึกจนเป็นนิสัย.

ฟุงเฟื่อง เกว็อตราชู (Fongfuang Kruatrachu, 1960) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการสอนเสียงที่แตกต่างกันในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ด้วยการนำเสียงมาเปรียบเทียบกัน ทำให้ทราบว่า มีเสียงอะไรที่แตกต่างกันบ้าง และนั่นคือเสียงที่เป็นปัญหาซึ่งจะต้องฝึกให้มากในเวลาสอน.

ไบรช แวน ไชออค (2505: 52) ได้เสนอแนะกลวิธีสำหรับสอนการออกเสียงไว้ตอนหนึ่งว่า

ขั้นแรกมีเคียวของขบวนการเรียนก็คือ ต้องหัดฟังเสียงใหม่ ให้รู้ว่าเป็นเสียงที่มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากเสียงอื่นๆ ... วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำได้คือ ให้ครูออกเสียงแต่ละเสียงให้ฟังหลายๆครั้ง โดยให้ฟังเทียบกับเสียงอื่นอีกเสียงหนึ่งถ้าเป็นไปได้ ควรเริ่มด้วยเสียงซึ่งนักเรียนรู้จักก่อน แล้วจึงค่อยต่อไปถึงเสียงที่นักเรียนไม่รู้จัก.

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2508: ๓) ได้เสนอแนะการสอนและฝึกฝน

การออกเสียงที่เป็นปัญหาไว้ว่า

1. เริ่มฝึกจากเสียงที่นักเรียนคุ้นก่อน แล้วจึงฝึกเสียงที่นักเรียนยังไม่เคยทราบ
2. ชั้นแรกสอนให้นักเรียนได้ยิน และสังเกตความแตกต่างระหว่างเสียงสองเสียง ซึ่งอาจเป็นเสียงใหม่ทั้งสองเสียง หรืออาจเป็นเสียงที่นักเรียนทราบแล้วกับเสียงที่นักเรียนยังไม่เคยทราบมาก่อน แต่มีการออกเสียงคล้ายคลึงกับเสียงที่นักเรียนเคยทราบ.
3. ชั้นต่อไป ครูสอนให้นักเรียนหัดออกเสียงที่เป็นปัญหา ชั้นแรกนี้จะทำได้ โดยให้นักเรียนออกเสียงเลียนแบบครู.

สุโร พงษ์ทองเจริญ (2520: 70-71) ได้แนะนำวิธีการฝึกในเรื่องเสียงไว้ สรุปได้ว่า จะต้องฝึกให้ฟังก่อน เมื่อฟังได้แม่นยำจนสามารถแยกแยะเสียงต่างๆ ได้ ว่าเหมือนหรือต่างกันได้แล้ว ก็จะเริ่มให้ผู้เรียนได้ออกเสียงจนสามารถออกเสียงได้ เมื่อได้ฝึกออกเสียงในคำง่ายๆ แล้ว ก็ควรจะฝึกออกเสียงคำในประโยคด้วย เพราะภาษาที่จะนำไปใช้จริงนั้น จะนำไปใช้เป็นประโยคเสียส่วนมาก.

ข้อเสนอแนะต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ในการสอนเสียงที่เป็นปัญหานั้น จะสอนได้ตามลำดับขั้นดังนี้

1. รับฟัง คือให้นักเรียนฟังเสียงที่ครูต้องการจะสอน.
2. เปรียบเทียบเสียงที่แตกต่างกัน โดยนำเสียงที่ใกล้เคียงกันมาเป็นคู่เปรียบเทียบ.
3. หัดออกเสียง โดยเริ่มจากการเลียนแบบ ไปจนถึงขั้นที่นักเรียนสามารถออกเสียงเองได้ถูกต้อง.

ข้อสรุปดังกล่าว ผู้เขียนได้นำมาเป็นแนวทางในการเสนอแนะการสอนเสียงที่เป็นปัญหากับนักเรียนที่พูดภาษาพวน. ผู้เขียนเห็นว่า ภาษาพวนเป็นภาษาถิ่นของภาษาไทย ลักษณะของเสียงต่างมีความแตกต่างกันไม่มากนัก การฝึกเสียงควรจะเริ่มฝึกในระดับคำและระดับประโยค จึงได้เสนอแนะวิธีฝึกการออกเสียงตามแนวนี.

เสียงที่เป็นปัญหาในการสอนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาพวนมีดังนี้

1. เสียงที่มีความคล้ายกัน. ความคล้ายกันของเสียงในภาษาไทยกับภาษา

พวน เป็นปัญหาที่มีความสำคัญรองลงไปจากปัญหาของเสียงที่มีความแตกต่างกัน. เสียงที่นำมาพิจารณาในการสอนเสียงที่เป็นปัญหา คือเสียงวรรณยุกต์ /1/ และเสียงวรรณยุกต์ /2/ ในบางกรณี.

2. เสียงที่มีความต่างกัน. ความต่างกันนี้สามารถแยกออกได้เป็นสองประเภทคือ

2.1 เสียงในภาษาไทยที่ไม่มีในภาษาพวน ได้แก่เสียงพยัญชนะต้นพยางค์ /r-/ และ /ch-/ กับเสียงพยัญชนะที่ควบคู่กับเสียง /r, l, w /

2.2 เสียงในภาษาไทยที่ใช้ต่างกับภาษาพวนในบางกรณี ได้แก่

2.2.1 ภาษาไทยใช้เสียง /y-/ ภาษาพวนใช้เสียง /ฮ-/ ในต้นพยางค์.

2.2.2 ภาษาไทยใช้เสียง /-k/ ภาษาพวนใช้เสียง /-? /ในท้ายพยางค์.

2.2.3 ภาษาไทยใช้เสียง /-ay /ภาษาพวนใช้เสียงสระ /əə/.

2.2.4 ภาษาไทยใช้สระเสียงยาว ภาษาพวนใช้สระเสียงสั้น.

2.2.5 ภาษาไทยใช้เสียงวรรณยุกต์ /5/ ภาษาพวนใช้เสียงวรรณยุกต์ /2/.

2.2.6 ภาษาไทยใช้เสียงวรรณยุกต์ /3/ ภาษาพวนใช้เสียงวรรณยุกต์ /4/หรือ /6/.

เสียงที่เป็นปัญหาเหล่านี้ จะสอนได้โดยการฝึก ทั้งตัวอย่างการฝึกออกเสียง /ch-/ตามลำดับขั้นต่อไปนี้.

1. กรู้ออกเสียงคำที่มีเสียง /ch-/ หลากๆคำให้นักเรียนฟังหลายๆครั้ง พร้อมทั้งเขียนคำเหล่านั้นไว้บนกระดานคำดังนี้

1.

ชน

ชม

ชอ

ชอน

ชัก

ชา
-
ชุก
ฯลฯ

2. ครูเขียนคำที่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียง /๑๒/ คือเสียง /s/ ลงบนกระดาน
อีกแถวหนึ่งคู่กันดังนี้

1.	2.
ชน	ชน
ชม	ชม
ชอ	ชอ
ชอน	ชอน
ชัก	ชัก
ชา	ชา
-	-
ชุก	ชุก

ฯลฯ

- คำที่เลือกเอามาฝึกในชั้นนี้ควรจะเป็นคำพยางค์เดียว และถ้าเป็นคำที่มีความหมาย ให้อยู่เป็นประจำด้วยก็จะยิ่งดี. นอกจากนี้ ถ้าสามารถใส่คำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน และเป็นคำคู่เทียบเสียงด้วยก็จะเป็นการดีที่จะสามารถใช้ฝึกเสียงที่ต้องการเพียงเสียงเดียว. การฝึกในชั้นนี้ ครูจะออกเสียงคำต่างๆ ที่ยกมาให้ให้นักเรียนฟัง พร้อมทั้งบอกให้รู้ว่า เสียงของคำนั้นอยู่ในแถวไหน. ลำดับต่อไป ครูจะออกเสียงคำใดคำหนึ่งแล้วให้นักเรียนบอกว่า เป็นเสียงของคำในแถวไหน โดยให้บอกหมายเลขที่กำกับแถวนั้นๆ. เช่นครูออกเสียงคำว่า "ชุก" นักเรียนจะต้องบอกว่า "1" เป็นต้น. การฝึกในชั้นนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนรับรู้ความแตกต่างของเสียง.
3. เมื่อได้ฝึกตามขั้นที่ 2. จนนักเรียนสามารถแยกความแตกต่างระหว่างเสียงที่นำมาฝึกได้แล้ว ก็ให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียง โดยการให้นักเรียนออกเสียงเลียนแบบครู เป็นคำๆไป. คำที่เอามาฝึกในชั้นนี้ก็ควรเป็นคำพยางค์เดียว

เช่น "ชก, ชน, ชม, ชวน, ช่วย, ชอ, ชอน, ชอบ, ชัก, ชัก, ชิ่ง, ชั่น, ชั่น. ชัว,
ชา, ช้า, ช้าง, ชาน, ชาม, ชาย, ชำ, ชิง, ชิก, ชิน, ชิม, ชี, ชี, ชี, ชั่น, ช่อ, ชุก,
ชุก, ชุ่น, ชุ่ม, ชุ่ม, เช็ก, เช้า, เช้า, เชิญ, เชื้อ, เชือก, เชื่อง, เชือก, แช, ไซ,
ไซ..." ฯลฯ

4. เมื่อนักเรียนสามารถออกเสียง / ch / ในคำพยางค์เดี่ยวได้แล้ว ก็ฝึกออกเสียงในคำหลายพยางค์ หรือในวลี ทั้งนี้เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความมั่นใจในการออกเสียงมากขึ้น. ตัวอย่างคำที่จะนำมาฝึก เช่น "กระชู้, ชำรุด, เขียนหมาก, น้ำเชื่อม, แขน้ำ, เชือกคอก, น้ำเต้า, เช็ดหน้า, แชเสื้อ, ชงชา, ชอบไซ, ชิงช้า..." ฯลฯ.
5. นำคำต่างๆที่ได้ฝึกออกเสียงแล้ว มาสร้างเป็นประโยค แล้วให้นักเรียนฝึกพูดประโยคเหล่านั้น. ประโยคที่จะนำมาฝึกอาจจะได้แก่ประโยคเหล่านี้ เช่น

- หนูแดงเห็นช้าง.
- ชอฝึกชีสองบาท.
- ไปเล่นชิงช้ากัน.
- ขอน้ำเชื่อมอีกหน่อย.
- แชเสื้อแล้วหรือยัง.
- เช็ดหน้าให้แห้ง.

ฯลฯ

คำที่มีเสียง / ch / ที่จะนำมาฝึกในประโยค ควรจะให้อยู่ในตำแหน่งต่างๆ กันในประโยค คือต้นประโยค, ท้ายประโยค หรือกลางประโยค ทั้งนี้เพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ ไม่ว่าเสียงนั้นจะอยู่ตำแหน่งใดในประโยค. นอกจากนี้ การแต่งประโยค อาจให้นักเรียนช่วยกันหากำมาแต่งก็ได้ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจและการแสดงออกของนักเรียน จะทำให้ได้ประโยคที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน ทำให้เกิดความสนุกสนานในการฝึก. ประโยคที่นักเรียนและครูช่วยกันแต่งอาจจะเป็นอย่างนี้ เช่น

- เด็กชายสมศักดิ์ซึ่งไปตะเจิงเทรา.
- ชินจิกชอบใช้ยาสีพื้นใกล้-จิก.
- นักเรียนชายมาช่วยกันจับลอคของ.
- ชวนชมนั่งจิกกับชูชัย.
- ที่หนองชะอมมีปลาช่อนชุกชุม.
- คีลิ่งที่ฉาบร่องรับไซโย.

ฯลฯ

การฝึกเสียงที่เป็นปัญหาอื่นๆ ก็สามารถทำได้ดังตัวอย่างที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้โดยยึดหลักการตามข้อสรุปหน้า 60 เป็นแนวทางในการทำแบบฝึกหัดฝึกเสียง ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า จะสามารถแก้ปัญหาการสอนภาษาไทยมาตรฐานในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาพวนเป็นภาษาแรกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ปัญหาในเรื่องเสียง.

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรจะได้ศึกษาวิเคราะห์ระบบเสียงภาษาพวนอย่างละเอียด.
2. ควรจะได้ศึกษาเรื่องคำและความหมายในภาษาพวนอย่างกว้างขวาง.
3. ควรจะได้นำภาษาพวนไปเปรียบเทียบกับภาษาไทยถิ่นอื่น ซึ่งจะทำให้ได้ทราบแนวความคล้ายและความต่างทางเสียง.

-
บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การฝึกหัดครู, กรม คู่มือวิชาภาษาไทย เล่ม 3 โรงพิมพ์คุรุสภา 2512, 419 หน้า.
- เจอร์รี เคนีย์ และ ซีระพนธ์ ล. ทองคำ คู่มือแผนที่ภาษาในประเทศไทย สถาบันศูนย์
ภาษาอังกฤษ ทบวงมหาวิทยาลัย 2520, 24 หน้า (แผนที่ประกอบ).
- ฉันทสิ ทองช่วย ระบบหน่วยเสียงภาษาชาวเลเกาะดีเทร อำเภอมะนัง จังหวัดภูเก็ต
ปริชญานิพนธ์ ภาศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 199 หน้า.
- ชนกฉัตร พิเศษสกุลกิจ เทียบหน่วยเสียงภาษาลูบลา เชียงใหม่ และสงขลา กับภาษา
กรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน 2509, 210 หน้า.
- ทิพากรวงศ์, เจ้าพระยา พระราชพงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา
2504, 199 หน้า.
- ไพบรช แวน ไชยออก แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ (คมคาย จงเจริญสุข
แปล) หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2504, 153 หน้า.
- ประชากรจิกรจักร, พระยา ว่าด้วยภาษาต่างๆในสยามประเทศ กรุงเทพฯ 2462,
90 หน้า.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์ "การใช้ประโยชน์จากภาษาถิ่นในการสอน" วิทยาสาร 38 : 16-17
8 ตุลาคม 2514.
- มาเซียล กัสเซ่ และ ไพฑูรย์ กัสเซ่ ปัญหาการเมืองของชนเชื้อชาติเผ่าไทยในเอเชีย
เวียตนาม พม่า จีน กวางกมล 2519, 163 หน้า.
- รุ่งเรือง เกรื่อกราชู ภาษามลายูในสี่จังหวัดภาคใต้ วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ปทุมวัน พระนคร 2509, 113 หน้า.

วิจิตร ถิ่นทวีบูลย์ ความแตกต่างระหว่างภาษากรุงเทพฯและภาษาสงขลา วิทยานิพนธ์
อ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2499 205 หน้า.

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ ภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2519. 181 หน้า.

สามัญศึกษา, กรม คู่มือครูวิธีสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนการช่างวุฒิศึกษา
ธนบุรี 2508, 233 หน้า.

อนุমানรตชน, พระยา นิรุกติศาสตร์ ภาค 1 โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม พระนคร 2499,
148 หน้า.

อนุमानรตชน, พระยา นิรุกติศาสตร์ ภาค 2 โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ 2513, 257 หน้า.

อรพิมพ์ บุญอาภา หน่วยเสียงภาษาระยอง วิทยานิพนธ์ อ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2512, 159 หน้า.

อุดม วโรตม์สิกขศิษฐ์ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
2513, 209 หน้า.

Brown J. Marwin, From Ancient Thai to Modern Dialects, Social Science
Association Press of Thailand, Bangkok, 1965, 150pp.

Foongfuang Kruatrachu, Thai and English: A Comparative Study of
Phonology for Pedagogical Application, Thesis Indiana Univer-
-sity, 1960, 214pp.

Harris, Jimmy G., Tai Phonetics and Phonology, Prachandra Printing
Press, Bangkok, 1973, 147pp.

Lebar, Frank M., and others, Ethnic Groups of Mainland Southeast
Asia, Human Relation Area Files Press New Haven, U.S.A.,
1964, 288pp.

- Nida, Eugene A., Morphology: The Descriptive Analysis of Words,
2nd.ed., Ann Arbor The University of Michigan Press, 1949,
342pp.
- Pacific Science Congress, Thailand: Past and Present, Publicity
Ninth Pacific Science Congress, Bangkok, 1959, 193pp.
- Pei, Mario A., All About Language, J.B. Lippincott Company, Phila-
-delphia & New York, 1954, 186pp.
- Pike, Kenneth Lee, Phonemics, Ann Arbor University of Michigan Press,
1956, 254pp.
- Samarin, William J., Field Linguistics, Holt Rinehart and Winston,
New York, 1967, 346pp.
- Seidenfaden, Eric, The Thai People, Siam Society Bangkok, 1967, 162pp.
- Gething Thomas W., Harris Jimmy G., and Pranee Kullvanijaya, Thai
Linguistics, in honor of Fang-Kuei Li, Chulalongkorn Univer-
-sity Press, Bangkok, 1976, 254pp.
- Vella, Walter F., Siam Under Rama III, Locust Valley, New York, 1957,
180pp.
-

ภาคผนวก

ภาคผนวกนี้ เป็นคำภาษาไทยและภาษาพวนที่มีความหมายตรงกัน จำนวน 2,254 คำ. คำเหล่านี้เป็นข้อมูลที่ได้จากผู้ออกภาษา โทโยได้บันทึกไว้ในแถบบันทึกเสียง และ ภายหลังถอดออกมา ด้วยสัญลักษณ์แทนเสียง.

การจัดเรียงลำดับคำเหล่านี้ใช้วิธีตามแบบพจนานุกรม คือแบ่งเป็นหมวดอักษร จาก ก. ถึง ฮ. คำภาษาไทยเขียนด้วยอักษรไทย ส่วนคำภาษาพวนเขียนด้วยสัญลักษณ์แทนเสียง.

การคุมความหมายของคำ ทำให้โดยใส่คำหรือความลงในวงเล็บท้ายคำภาษาไทย. การคุมความหมายของคำนี้ทำได้หลายลักษณะดังนี้คือ

1. ให้ความหมายของคำนั้น หรือใช้คำอีกคำหนึ่งที่มีความหมายตรงกัน โดยยึดพจนานุกรมเป็นหลัก เช่น

จก (ลั้ง, ควัก)

คน (มเนษย์)

2. บอกชนิดของคำตามหลักวैयाकरण เช่น

ผม (นาม)

กัน (กริยา)

3. ให้บริบทของคำ. การให้บริบทนี้ จะลงเฉพาะบริบท โดยเว้นคำๆนั้นไว้ และใส่เครื่องหมายขีด (-) แทน เมื่อเอาคำๆนั้นไปใส่ตรงที่เว้นไว้ ก็จะได้ความที่คำๆนั้นใช้ในบริบทดังกล่าว เช่น

กา (-คัมน้ำ)

งา (-ข้าง)

4. บอกชนิดหรือลักษณะของสิ่งต่างๆ เช่น

กระทอน (พืช)

มอค (สัตว์)

นอกจากนี้ ยังอาจบอกความหมายของคำได้ในลักษณะปลีกย่อยต่างๆอีก ดังตัวอย่างเช่น

คา (อวัยวะ)

ยอ (จับปลา)

ฯลฯ

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
หมวดคำอักษร ก.		กระซอน (ภาชนะ)	ka ¹ soon ¹
กั	ka? ⁴	กระซัง	ka ¹ san ¹
กก (ไถ่กลูก)	fup ⁴	กระเซ้า (ใส่ขง)	ka ¹ saa ⁴
กก (พืช)	kok ²	กระซิบ	siam ³
กค (-ลง)	kot ²	กระเซ็น (น้ำ-)	fon ⁴
กณ (อวัยวะ)	kon ⁴	กระดก	ditan ²
กบ (สัตว์)	kop ²	กระดิ่ง	ka ¹ don ⁴
กม	kom ⁴	กระดอง (-เต่า)	?oon ¹
กรง (-ขังนก)	kon ¹	กระดาน	pxxn ⁴
กรน	kon ¹	กระดาษ	ka ¹ daat ²
กรก (น้ำ-)	kot ²	กระดิ่ง	ka ¹ lin ¹
กรวด (ก้อน-)	kuuat ²	กระดุม	ka ¹ dum ¹
กรวย (ทำด้วยใบไม้)	suuay ¹	กระดุก	ka ¹ du? ²
กรอก (-น้ำ)	haay ³	กระเดือก	ka ¹ dia? ²
กรอง (-น้ำ)	toon ¹	กระเดื่อง (กรก-)	moon ¹
กรอก (นก-)	khoot ²	กระโถด	ka ¹ doot ²
กรอบ (ไม้เหนียว)	khoo ³	กระไค	khan ¹ day ¹
กรอย (รส)	kooy ²	กระต่าย	ka ¹ taay ²
กระจก (-หน้าตาง)	ka ¹ cok ²	กระตุก	thok ⁴
กระจับ (พืช)	ma? ² cap ²	กระถิน	khan ¹ thin ⁵
กระจำ	oon ¹	กระโถน	ka ¹ thoon ⁵
กระจาก	ka ¹ caat ²	กระทง (-ใส่ขง)	ka ¹ thon ¹
กระฉอก	thia? ⁴	กระทอน (พืช)	ma? ² toon ⁴
กระเจด	ka ¹ seet ²	กระทอม (ที่อยู่)	thiaan ⁵ , tuup ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
กระทุ้ม (พืช)	ka ¹ thoom ⁶	กลอน (-ประตู)	koon ¹
กระบาย	ka ¹ bi ² ay ¹	กลับ (ไป-)	kap ²
กระบอก (-ไม้ไผ่)	ka ¹ ban ⁴	กลับ (-ข้าง)	fiin ⁴
กระบอง	khoon ⁴	กลับ (-เสื่อ)	piin ⁴
กระบุง	ka ¹ bun ¹	กล้า	yaan ⁴
กระเบื้อง (-บุ)	ka ¹ bi ² tan ⁴	กล้า (-คอ)	looy ⁴
กระป๋อง (-ตักน้ำ)	ka ¹ pooy ⁵ khu? ⁴	กล้า	kaa ⁴
กระปุก	ka ¹ puk ²	กลาง	ka? ²
กระเป๋ (-เสื่อ)	ka ¹ paw ⁵	กลาง	kaan ¹
กระเป๋ (-เดินทาง)	ka ¹ paw ⁵	กลาง (กลับ-)	kaay ¹
กระโปรง (เสื่อ-)	ka ¹ pooy ¹	กลิ้ง	kin ⁴
กระพิก	ka ¹ phi? ²	กลิ้ง	kin ²
กระสอบ	ka ¹ soop ²	กลิ้ง	kiip ²
คราม (พัน-)	khieew ⁶ paan ⁴	กลิ้ง	kin ¹
กลม	kop ²	กลุ้ม	kum ²
กลม	mon ¹	กวน (-ขนม)	khcn ¹
กลาง	khoc ²	กวัก (กริยา)	kuak ²
กล้วย	kuay ⁴	กวัก (นก-)	kay ² naa ¹
กล้วยทอด	thoot ³ kuay ⁴	กว่า (ใหญ่-)	koon ²
กล้วยบวชชี	buaat ² sii ¹ - -kuay ⁴	กว้าง	kuuan ¹
กลอง	koon ¹	กว้าง	kuuan ⁴
กลอง (-ยา)	?xyp ²	กวาด	kuuat ²
กลอง	koon ⁴	ไม้กวาด	nuu ¹
		กอ (-ไม้)	sum ⁵

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ก้อ (-ไฟ)	dan ¹	กาก	ka? ²
กอง (-ทราย)	koon ¹	กางเขน (นก-)	?ii ² ouu ⁴
กอด	koot ²	ก้าง	kaan ⁴
กอน	koon ²	ก้าน (-ไม้)	kaan ⁴
กอน	koon ⁴	ก้าน (-ไม้ขีด)	lu? ⁴
กอบ	koop ²	กาม (-กล้วย)	kaap ²
กอย (นิ้ว-)	kooy ⁴	กาย (-หน้าผาก)	kaay ²
กะทิ	ka ¹ thi? ⁴	กาว	kaaw ¹
กะเพาะ	ka ¹ tho? ⁴	กาว	kaaw ⁴
กะปิ	ka ¹ pi? ²	กำ	kam ¹
กะปุก (นก-)	ket ² khuut ³	กำพร้าว	kam ¹ phaa ⁴
กะพริบ	phap ⁴	กำไร	kam ¹ lay ¹
กะละมัง	ka ¹ la ¹ man ¹	กิ้งก่า	poon ⁴ khaam ⁵
กะลา	ka ¹ poo ⁴	กิ้งกือ	bon ⁴ ki ¹
กั้งหัน	ma? ² pin ²	กิ้งโครง (นก-)	?iian ⁴ moon ¹
กัก	kat ²	กิ้ง (-ไม้)	nxx ⁵
กั้น (-ฉม)	kan ¹	กุง	kun ⁴
กั้น	kan ⁴	กู่ (-ยืม)	kuu ⁴
กั้ม (-ใคร)	ka? ⁴	เก็ง	ken ²
กั้มข้าว	h ² kin ¹	เก็บ	kep ²
กั้มด้ก	kap ²	เก็บ (-มะม่วงหล่น)	laam ³
กา (นก-)	kaa ¹	เกรง	keen ¹
กา (-ต้มน้ำ)	kaa ¹	เกราะ (ตี-)	ka ¹ loo ¹
กาฝาก	pha? ² cap ² lay ⁴	เกี๋ยก (-ปลา)	ket ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
เกด ^๑ ย	khiia ²	แกด ^๑ ม	keem ⁴
เกด ^๑ ยง (ด่าง-)	kiiang ⁴	แกว ^๑ (-ใส่น้ำ)	kxxw ⁴
เกด ^๑ ยค	san ¹	แกว ^๑ ง	kxng ²
เกด ^๑ ยว	kiiaw ¹	แกะ (สัตว์)	kx? ²
เกด ^๑ อ	kiiia ¹	โกง (หลัง-)	kon ²
เกว ^๑ ียน	kiiian ¹	โกง (คค-)	koon ¹
เกอ (คอย-)	laa ⁴	โก่ง (-คอ)	koon ²
เกา	kaw ¹	โกน (-หัว)	thxx ⁵
เกา	kaw ²	โกร ^๑ น	khoon ⁵
เกา	kaw ⁴	โกหก	khii ⁶ tua? ²
เกาะ	ka? ²	ไกล ^๑	khoo ⁶
เกียง	kiiiang ²	ไก ^๑	kay ²
เกี้ยว (-เกาะ)	ka? ²	ไกล	kay ¹
เกี้ยว (-ข้าว)	kiiaw ²	ไกว (-เปล)	kuuay ¹
เกี้ยว (-สาว)	lom ¹	หมวดคำอักษร	ข.
เกือบ	kiiiap ²	ขก (นอน-)	khot ²
แก	kxx ²	خن (-ของ)	khon ⁵
แก (-เชือก)	kxx ⁴	خن (-ไก)	hon ⁵
	khiia ³	خن (น้ำแกง-)	hun ⁶
แกง (-เนื้อ)	kxxng ¹	ขนม	khaw ⁶ nom ⁵
แก่น (-ไม้)	kxn ²	ขนมเงิน	khaw ⁶ pun ⁴
แกม	kxxm ⁴	ขนมเทียน	khaw ⁶ nom ⁵ hoo ²
แกดง	kxxng ⁴	ขนุน	ma? ² mii ⁴
แกลย	kxxp ²	ขบ (-เคี้ยว)	kat ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
خم	khom ⁵	ขอ (นาม)	khoo ⁵
خم (-ขู)	khom ²	ขอแกว	ħak ² kop ²
خمวก (-หัวหอม)	cuk ²	ของ (สิ่ง-)	khooŋ ⁵
خمอม	ka ¹ moŋ ²	ข่อง (ใส่ปลา)	khooŋ ⁶
خمآ (หมู-ข้าว)	suuap ²	ขอน (-ไม้)	thon ³
خمح	khii ⁶ nħa ⁶	ขอค (-น้ำ)	so ⁶
خمگ	ooŋ ²	ขอบ	khooŋ ²
خمن	man ²	ขัง	khan ⁵
خمب	ħap ²	ขัค (-ถู)	thuu ⁵
خمآ	ħam ⁵	ขัค (-คอก)	khat ²
خمس	ħooŋ ³	ขัน (ภาชนะ)	khan ⁵
خمم	ħum ⁶	ขัน (ไก่-)	khan ⁵
خمځ	khon ¹	ขับ (-ถาย)	thaay ²
خمط	khuy ²	ขา	khaa ⁵
خمق	ktuat ²	ขาออน	khaa ⁵ tun ²
خمځ (-มะม่วง)	khuan ⁶	ข่า (สรรพนาม)	khoo ⁶
خمن (แมว-)	khuit ³	ขาก (-เสลด)	kha? ²
خمځ	khuan ⁵	ข่าง	khaan ⁶
خموا	khua ⁵	ขาค	khaat ²
خمواځ	khuaan ⁵	ขาม	khuaam ⁶
خمواځ	khuaan ⁶	ขาย	khaay ⁵
خموان	khuan ⁵	ขาย (ตา-)	khaay ²
خموک	son ¹	ขาย (-คักปลา)	moon ¹
ขอ (กริยา)	khoo ⁵	ขาว	khaaw ⁵

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ขาว	khaaw ²	เข่ง	khen ²
ขาว	khaw ⁶	เข็ด (ลักษณะนาม)	cay ¹
ขาวเกรียบ	khaw ⁶ khiiap ²	เข็ด (-ชยาค)	khēt ²
ขาวและ	khaw ⁶ mia? ⁴	เข็น	khun ³
ขาวคม (-กุ่ม)	khaw ⁶ pia? ²	เข้ม	hem ⁵
ขาวดอก	khaw ⁶ to? ² tx? ²	เขม	khem ⁶
ขาวเปลือก	khaw ⁶ ka? ²	เขย	kheey ⁵
ขาวสวย	khaw ⁶ khxn ⁶	เขยง	yx ²
ชิง	khin ⁵	เขย่า (-ชวดยา)	saw ²
ชืด (-เป็นรอย)	khiit ²	เขยอน	nen ⁵
ชืด	khii ²	เข่า (-ควาย)	khaw ⁵ , haw ⁵
ชืด	khii ⁶	เข่า (สรรพนาม)	phen ³
ชืดเกียด	khii ⁶ khaan ⁴	เข่า	khaw ²
ชืดเมา	khii ⁶ law ⁶	เข่า (-บ้าน)	haw ⁶
ชืดเหนียว	khii ⁶ thii ²	เขียง	hiian ⁵
ชืด	khin ³	เขียน (-หนังสือ)	khiiian ⁵
ชืด	khin ⁵	เขี้ยว (สี-)	khiiaw ⁵
ชุก (-คิน)	kon ²	เขี้ยว (เหม็น-)	khiiw ⁵
ชุนหมู	khita ¹	เขี้ยว	khxxw ⁶
ชุน	khun ²	เข็ง	khxn ⁵
ชุย	khuuay ⁵	เข่ง (วัง-)	sen ²
ชุย	haay ⁴	เข่ง	khxn ³
ชุก	khuut ²	เขน	khxxn ⁵
เขก (-หัว)	khut ² , sap ²	เขวน	heoy ⁶

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ไข (-กัญแจ)	khay ⁵	คลอคลุก	?o? ² lu? ⁴
ไข	khay ²	คลอน	khoon ¹
ไข	khay ⁶	คละ	ka? ²
ไขว	khuuay ²	คลัง	khan ³
หมวดคำอักษร ค.ข.		คลาน	khaan ¹
คค	khot ⁴	คล้าย (-เกิดยว)	maay ¹
คน (มนุษย์)	khon ¹	คล่า	kham ¹
คน	so? ²	คลัง	khin ¹
คบ (-คำ)	khop ⁴	คลัง (ขุน-)	fun ⁴
คม	khom ¹	คลุม	pok ²
ครก (-ตำข้าว)	khok ⁴	ควัก	cok ²
ครก (-ตำน้ำพริก)	sooy ¹	ควัน	khuan ¹
ครอก	kho? ⁴	คว่าง	waan ⁴
ครอบ	nuuam ¹	ควาน (-หา)	khuy ¹
คร่อม	khaap ³	ความ	khuum ¹
ครึ่ง	khan ³	ควาย	khuuay ¹
ครึ่ง (สาม-)	thiia ³	คว่ำ	khuum ⁶
ควัว	khua ¹	ควีนิน	khii ¹ nin ¹
ควาค	khaat ³	คอ	khoo ¹
ควาบ (-น้ำ)	khiiat ²	คอพอก	khoo ¹ phoo? ⁴
ความ	khaam ¹	คอค	kiw ²
ครึ่ง	khon ³	คอน (ครึ่ง-)	khon ⁶
ครู	khuu ¹	คอน (-คอก)	khon ⁴
คลอง	khoon ⁴	คอบ	khooy ⁶

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
คัก (-เลือก)	lɿa? ⁴	คัก	khi? ⁴
คักจุมุก	tan ¹ dan ¹	คัก	khiip ³
คักัน (กริยา)	khan ¹	คักิม	khiim ¹
คักันนา	khan ¹ naa ¹	คักัน	khiin ¹
คักัน	kan ⁴	คักิม	khiip ³
คักัน (-กะที)	khan ⁴	คักุก	khuk ⁴
คักัว	khua? ⁴	คักุง	khun ⁴
คักัวโบไฮเดรท	khaa ¹ boo ¹ hay ¹ - -deet ²	คักุม	khum ¹
คักัว	khaa ³	คักุม	kum ⁴
คักวาง	khaan ¹	คักุย	khuy ¹ , lom ¹
คักวางคัก	khan ¹ kha? ⁴	คักู	lu ³
คักวาง	khaan ³	คักู	khuu ⁶
คักวาง (-คักัน)	khaan ⁴	คักึม	khem ¹
คักาค (-คักะเน)	ka? ²	คักุย (-คักัน)	khøy ¹
คักาน	khaan ¹	คักูเวง	khen ³
คักัวคักาน	khan ¹ baa ²	คักูเวง (-คักัด)	khiitan ³
คักัวคักาน	khaan ⁴	คักูเวงแกง	hoom ² kxxn ¹
คักาย	khaap ³	คักูเวง (ซา-)	khēt ⁴
คักาย	khaay ¹	คักูเวง	khø? ⁴
คักาว	khaaw ¹	คักูเวง	liiam ¹
คักัว (-คักุก)	kham ¹	คักูเวง	khiaw ⁶
คักิด	khīt ⁴	คักูเวง	hām ⁴
คักิดคักิง	khīt ⁴ hoo ³	คักูเวง	khiiat ³
คักิว	khiw ⁴	คักูเวง (-คักู)	khuuat ⁴

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
แค่น	khxxn ⁴	งาน	wia? ⁴
แคบ	khxxp ³	งาม	naam ¹
โคก	noon ¹	งำม (-ไม้)	naa ³
โคน	kok ²	งาย	naay ³
โคน (-ไม้)	pam ⁴	งู	nuu ¹
โคลง (เรือ-)	khoon ¹	งูสามเหลี่ยม	nuu tham ³ thaan ¹
โคลน	tom ¹	เงย	neey ¹
ใคร	phoe ⁵	เงา	naw ¹
ข้อง	khoom ⁴	เงาะ (ผลไม้)	ma? ² no? ⁴
ข่า	khaa ⁶	เงิน (โลหะ)	nen ¹
เขียน	tii ¹	เงียง (-ปลา)	niian ³
หมวดคำอักษร ง.		เงียบ	niiap ³
งง (ยื่น-)	son	เงือ	niiat ³
งค	saw ¹	แง	nxx ³
งม	nom ¹	แงง	hxn ³
งวง	nuuan ¹	แงะ	nat ⁴
ง้วนอน	ya? ² noon ¹	งอ	noo ³
งอ	noo ¹	งอ้ง	non ⁴
งอ	noo ⁴	หมวดคำอักษร จ.	
งอก	no? ⁴	จก (ควัก)	cok ²
งค	nat ⁴	จค	cot ²
งา (ถั่ว-)	naa ¹	จน (ไม่รวย)	con ¹
งา (-ข้าง)	naa ¹	จน (-กว่า)	con ¹
ง่าง	naan ⁴	จบ (เวียน-)	cop ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
จม (ไมลอย)	com ¹	จาน	caan ¹
จมน้ำ (คน-)	dik ²	จ่าย (-ค่าจ้าง)	hae ⁶
จผูก	dan ¹	จำ	ciit ²
จริง	cin ¹	จำ (เป็น-)	cam ⁴
จอ	coo ²	จิก (เอาเล็บ-)	yik ²
จอท (-แหน)	co? ²	จิ้งจก	cii ² ciiam ⁴
จอท (-น้ำ)	co? ²	จิ้งหรีด	cin ³ liit ²
จอง	maay ⁵	จู้ (-ปล้น)	cii ⁴
จ้อง (-มอง)	coop ²	จับ (-ผ้า)	kiip ²
จอท (รถ-)	saw ¹	จับ (-สาว)	lom ¹
จอท (-หู)	miit ²	จืด	ciit ²
จอบ	caa ¹	จุ (ใส่ไค้-)	laay ⁵
จะ	ci? ²	จุ (กิน-)	cu? ²
จัก (-ตอก)	cak ²	จุก (-ทอง)	cuk ²
จัก (แก-)	cat ²	จุก (-ขวด)	dom ¹
จัก (-ของ)	thoon ¹	จุก (-ไฟ)	dan ¹
จันทร (พระจันทร์)	diiian ¹	จุก (เป็น-)	cut ²
จันทรภา	can ¹ thaa ¹	จุก (-ตะเกียง)	tay ⁴
จัน (-มะพร้าว)	sxxn ¹	จุง	cuun ¹
จับ	cap ²	จูป	cuup ²
จับปิ้ง	ta ¹ pin ⁴	เจ็ด	cet ²
จัว (-บ้าน)	cuua ²	เจ็บ	cep ²
จาก (ใบ-)	caak ²	เจ้าบ่าว	phuu ⁶ baaw ²
จ้าง	caan ⁴	เจ้าสาว	phuu ⁶ saaw ⁵

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
เจาะ (-รุ)	coʔ ²	จุน (ยา-)	suun ⁵
แจก	cxxk ²	เก	hee ⁵
แจว	cxxw ¹	เฉย (นิ่ง-)	sii ³
โจน	toon ¹	เกา	hocp ³
โจร	coon ¹	เงาะ	sap ²
ใจ	cee ¹	เคี้ยค	siiat ²
<u>หมวดคำอักษร ก.</u>		เคี้ยว	sxw ²
จมวก	sa ¹ mua ²	แฉดบ	ta ¹ leet ²
จมาย	maan ⁵	แฉะ	sum ³
จลอง	sa ¹ loon ⁵	โอบ	huut ²
จลาก	sa ¹ la ²	<u>หมวดคำอักษร ข.</u>	
จลาด	sa ¹ laat ²	ชก	sok ⁴
จัน (กิน)	san ⁵	ชน	son ¹
จาก (-ลิเก)	saak ²	ชนะ	sa ¹ na ²
จาง	saan ⁵	ชม (-เชย)	h ³ oon ³
จาบ (คนตรี)	sxxn ²	ชม (-คอกไม้)	som ¹
จาบ (-ปูน)	saap ²	ชมพู	som ¹ phuu ¹
จาย (-ไฟ)	soon ²	ชวน	h ¹ uan ¹
จิ่ง	sin ²	ชวย	socy ³
จิว (โมโท)	siw ⁵	ช่อ (-มะม่วง)	phot ²
จี้ก	si ²	ช่อง	pon ²
จี้ค	siit ²	ชอน	soon ¹
จุก	sut ²	ชอน	soon ⁴ , buuan ²
จุน (โมโท)	hun ⁵	x ชอบ	mak ⁴ , soop ³

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ชะโงก	no ⁴	ชำรุก	sam ¹ lut ⁴
ชะตู่	?ii ¹ loot ²	ชำเวรา	kum ¹
ชะลอม	sa ¹ loom ¹	ชำเลื่อง	sam ¹ li ¹ an ¹
ชะอม	phak ² naw ³	ชิง (แยง-)	ñaat ³
ชัก (-ลาก)	din ¹	ชิงซ่า	lon ² saa ¹
ชัก (ลม-)	sak ⁴	ชิก	sit ⁴
ชิง	san ¹	ชิน	kheey ¹
ชิง (-น้ำหนัก)	san ³	ชิน (ผ้าสอง-)	toon ²
ชิน (-ยาเรือ)	khii ⁶ sii ¹	ชิม	siim ¹
ชิน (สูง-)	san ¹	ชึ	sii ¹
ชินนะตุ	tum ² saan ¹	ชึ	sii ⁴
ชิน (-วางของ)	san ⁴	ชุก	sit ³
ชิว	suua ⁶	ชุน	sum ³
ชา (มือ-)	min	ชือ	sit ³
ชา (น้ำ-)	saa ¹	ชุก	sum ¹
ชา	saa ⁴	ชุก	sut ⁴
ชาง	saan ⁴	ชุน	oun ¹
ชาน (-เรือ)	saan ¹	ชุน	cup ²
ชาน (-ออย)	khii ⁶	ชุน	sum ¹
ชาม	saam ¹	ชุน	suu ⁴
ชาย (ผู้-)	saay ¹	เซ็ก	set ⁴
ชาย (-ผ้า)	seay ¹	เซา	saw ³
ชายคา	siaat ² taa ¹	เซา	saw ⁴
ชำ	sam ¹	เซ็ง (-เซา)	tiin ¹
ชำ (ผลไม้-)	sam ⁴	เซญ	seen ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
เซ็ด (-ตุ๋น)	seet ³	ซอน	siian ³
เขียนหมาก	khan ⁵ ma? ²	ซอน	soon ⁴
เซียว (น้ำ-)	khiiaw ⁶	ซอม (-บ้าน)	soom ³ , pxxn ¹
เซื่อ (-ตั้ง)	siia ³	ซอม (-ข้าว)	soom ⁴
เซื่อ (-ไฟ)	siia ⁴	ซอย (-หอม)	han ²
เซ็ดก	siia? ⁴	ซอย (-ศรอก)	sooy ¹
เซื่อง	khuun ⁴	ซึก (-ถาม)	soo ⁶
เซ็ดค	siiat ³	ซึก (-ผ้า)	sak ⁴
เซื่อม (น้ำ-)	siiam ³	ซัง (-ขุ่น)	ñun ⁴
แซ	sxx ³	ซัง	sum ⁴
แซง	sxxn ³	ซัด (-ทอด)	sat ⁴
โซก (เบียด-)	pia? ⁴	ซับ (-น้ำ)	cam ⁴
โซ	mxn ³	ซา (ฝน-)	ci? ² saw ¹
โซ (-เงิน)	say ⁴	ซาถ	sa? ⁴
โซ (-คน)	see ⁴	ซาง (ไม้ซาง)	koon ⁴ phuu ³
โซ	say ¹	ซาาย	saay ⁴
<u>หมวดคำอักษร ซ.</u>		ซาาร (-ข้าว)	saaw ¹
ซก	suut ³	ซา	sam ⁴
ซน	son ¹	ซิก	piian ²
ซน	son ⁴	ซิด	siit ³
ซบ	muup ²	ซิม	sim ¹
ซม	sxxw ⁶	ซิด	siit ³
ซอก	so? ⁴	ซิด	siit ⁴
ซอง	soon ¹	ซิด	siit ⁴
ซอง (-โจร)	soon ³ , han ¹	ซิด	suk ⁴
		ซิด	sun ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ซุ่ม (-ซอน)	sum ³	ควน	duuan ²
ซุ่ม	sum ⁴	ควน	duun ⁴
ซุย	luuan ³ , phoy ²	ควัย (ไป-กัน)	nam ¹
เซ	see ¹	คอก	do? ²
เซน	sen ³	คอง	doon ¹
เซอ	see ³	หนอไม่คอง	caan ¹
เซาะ (น้ำ-)	so? ⁴	คอน	phoon ¹
แซง	sxxn ¹	คอย	dooy ¹
แซะ	soon ⁴	คะ (ไถ-)	huut ³
โซ	soo ⁶	คัก	dak ²
ไซ	say ¹	คัง (เสียง-)	dan ¹
ไซ	say ⁴	คัก	dat ²
หมวดคำอักษร ฅ, ญ, ฐ, ฒ, ณ.		คั้น	ñuu ³
ฉาน	saan ¹	กัม (ไฟ-)	moot ³
ญาตี	phii ³ noon ⁴	ค้ำ	daa ²
ญี่ปุ่น	?ii ² pun ²	คาก	da? ²
ฐาน	thaan ⁵	คาก (--ตะบัน)	doon ¹
เตา	thaw ⁶	คาง (น้ำ-)	dan ²
เตอ	neen ¹	คาง (รอย-)	daan ²
หมวดคำอักษร ก.		คาก	phaem ³
กง (ป่า-)	don ¹	คาน	daan ²
กง (-หมอขาว)	hum ³	คาย	daap ²
กบ (ไถ-)	khon ⁴	คาม	daam ¹
กม	dom ¹	คาม	daam ⁴
ควง (-ตะตา)	duuan ¹	คาย (-หญ้า)	thaan ⁵
ควง	duuan ⁴	ค้าย	faay ⁶

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ดาว	daaw ¹	เกาะ (เส้า-)	dia? ²
ดำ (สี-)	dam ¹	เกิน	maang ³
ดำ (-นา)	dam ¹	เกม	deom ¹
ดำ (-น้ำ)	mut ⁴	เดี่ยว	diiaw ²
ดิน	din ¹	เด็ด	fot ⁴
ดินสอด	din ¹ soo ⁵	เดือน	diiian ¹
ดินเหนียว	din ¹ da? ²	เดือย	diiay ¹
ดินหม้อ	khii ⁶ mcu ² mii ⁴	เดือยไม้	?ok ² moo ⁴
ดีน	diin ⁴	เด็ด	dx? ²
ดีม	dip ²	แดง	dxxy ¹
ดีวยก	khaa ² ka ¹ du ⁴	เด็ด	dxxt ²
ดี (-หมี่)	bii ¹	โค้ง	doon ²
ดี (-คน-)	dii ¹	โคน (-ดี)	doon ¹
ดีด	diiit ²	โดย	dooy ¹
ดีก	dik ²	ไถ	day ⁴
ดีง	din ¹	หมวดคำอักษร ท.	
ดีม	diiim ²	ตก	tok ²
ดีด	dii ⁴	ตกคัลก	khoo ⁶ bua? ²
ดู	du? ²	ตกเบ็ด	tik ² bet ² ,khit ² bet ²
ดู	bii ²	ตก	tot ²
ดูด	duut ²	ต๋น (-ไม้)	toon ⁴
ดู๊ก	phuu ⁶ nooy ⁶	ตบ	top ²
ดู๊ก (-คอกไม้)	det ²	ต๋ม	toom ⁴
เดิน	den ²	ตรง (เกิน-)	sii ³
เดา	daw ¹	ตรง	koon ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ควา	kaa ¹	ตะกร้า	ka ¹ taa ²
ควากคว่า	ka? ² kam ¹	ตะกรุก	ka ¹ tut ²
คว้าง	khin ⁵	ตะกวด	ta ¹ ka? ²
ควาก	ta ¹ lok ²	ตะกอน	ta ¹ koon ¹
ควอด	ta ¹ loot ²	ตะกุก	khuut ³
ควับ	ta ¹ lap ²	ตะเกียง	ta ¹ kiian ¹
คว้าง	ta ¹ lin ²	ตะแครง	khon ⁵
คว้าง	ta ¹ lin ¹	ตะโกน	ta ¹ koon ¹
ควาง	tuuan ¹	ตะไกร	ka ¹ tay ¹
ควัก	ta ¹ wat ²	ตะขาม	khii ² khep ²
ควาก	haay ⁴	ตะเข็บ	du? ²
คว	too ¹	ตะเข็บแตก	tx? ² du? ²
คว (-ไป)	too ²	ตะครุ่ม	khup ⁴
คว (แมลง)	too ²	ตะคอก	haay ⁴
ควาก	to? ²	ตะไคร้	khin ² khoo ¹
ควอง (-ทำ)	toon ⁴	ตะบัน(-หมาก)	ta ¹ ban ¹
ควาก (ปลา-)	toot ²	ตะใบ	ta ¹ bay ¹
ควอน (-หมู)	toon ¹	ตะปู	ta ¹ puu ¹
ควอน (-วัว)	lay ³	ตะพด	khoon ⁴
ควอนรับ	toon ⁴	ตะวัน	ta ¹ nen ¹
ควอบ	toop ²	ตัก (-น้ำ)	tak ²
ควอม	toom ¹	ตัก (นั่งบน-)	tak ²
ควอย (ชก-)	tooy ²	ตักเคียน	tak ² tiian ¹
ควกร้อ (-ใส่หมู)	soon ¹	ตักแตน	tak ⁴ txxn ¹
ควกร้อ (ตะ-)	ta ¹ koo ⁴	ตัก	tan ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ตั้ง	tan ⁴	ตุม (ต๋น-)	tum ²
ตัก	tat ²	ตุม (-น้ำ)	hay ⁵
ตัว (ปลาสาม-)	too ¹	ตู (ขี้-)	koon ¹
ตา (-ยาย)	taa ¹	ตู	tuu ⁴
ตา (อวัยวะ)	taa ¹	ตุม (ดอกไม-)	cuum ¹
ตา (-ไม้)	taa ¹	เตน	teen ⁴
ตากุ้งยิง	taa ¹ soon ²	เต็ม	tem ¹
ตากอด	taa ¹ too ⁴	เตรียม	kiam ¹
ตากี้	taa ¹ hip ²	เตะ	te? ²
ตาก	ta? ²	เตา	taw ¹
ตาก (แตก-)	taan ²	เตา	taw ²
ตาม (ไป-)	taam ¹	เตา (-นม)	taw ⁴
ตาย	taay ¹	น้ำเตา	ma? ² nam ⁴
คำ	pak ²	เต็ม	tiam ¹
คำ	tam ²	เคี้ยว	tam ²
คี	ti? ²	เคียง	tian ¹
คิง	tin ²	เคียน	tian ¹
คิก	tit ²	เคียน	tiam ¹
คิ	tii ¹	แค	txx ²
คิน	tiin ¹	แคก	tx? ²
คิง	kheng ³	แคง	txxn ¹
คิน	tiin ²	แคงกวา	ma? ² txxn ¹ khii ⁶ -
คิน	tiin ⁴		-kay ²
คิง	poo ¹	แคงวาน	txxn ¹ khaan ⁴
คูน	tun ⁵	แคง (-ตัว)	txxn ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
แถม	txm ⁴	ถัก	thak ²
แตะ	px? ²	ถั่ง (-ชักน้ำ)	khu? ⁴
ไ้	tee ⁴	ถัก (นั่ง-)	toot ³ kon ⁴
ไ้	tay ²	ถัก (คน-ไป)	too ²
ไ้	khii ⁶ ka ¹ tay ⁴	ถั่ว	thuua ²
หมวดคำอักษร ถ.		ถั่วลันเตา	thuua ² hoo ⁶
ถก (-กางเกง)	lan ¹	ถ่า (-จะไป)	khan ¹
ถกเฉียง	soo ⁵	ถาก(-หญ้า)	tha? ²
ถนน	sa ¹ non ⁵	ถ่าง	thaan ²
ถนอม	tha ¹ noom ⁵	ถาก	thaat ²
ถนัค	sa ¹ nat ²	ถ่าน	thaan ²
ถม	thom ⁵	ถาม	thaam ⁵
ถม	thom ²	ถาย	thaay ²
ถม	phan ¹	ถ่า	tham ⁶
ถลอก	tha ¹ lo? ²	ถี้	thii ²
ถวง	thuuan ²	ถิป	thiip ²
ถวน	thuuan ⁶	ถิ่ง	hoot ³
ถวย	thuuay ⁶	ถิ่งที่ (-ตาย)	hoot ³ m ^{±±} ⁴
ถอ	thoo ²	ถือ	thi [±] ⁵
ถอก	sia? ²	ถุง (ผ้า-)	thon ⁵
ถอง	thoon ⁵	ถุย	thuy ⁵
ถอก (-กางเกง)	kxx ⁴	ถู	thuu ⁵
ถอน (-ถั่ว)	lok ²	ถูก (ราคา-)	thi [±] ? ²
ถอม	thoom ²	ถูก (-ตี)	thi [±] ? ²
ถอย	thooy ⁵	ถาว (-ปั้นโต)	thaw ⁵

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
เคา (-ไม้)	khia ¹	ทอง	thoon ³
เคา	thaw ³	ทอง	thoon ⁴
เคียง	thian ⁵	ทอก(-หมู)	thoot ³
แถบ	thxxp ²	ทอก (-แห)	khuan ⁶ hxx ⁵
แถบ	tiam ¹	ทอกสะพาน	kaay ² khoo ⁵
แถว	thxxw ⁵	ทอน (-ไม้)	ban ²
โถ	thoo ⁵	ทอน (-เงิน)	thoon ¹
โถ	thay ⁵	ทอน	thoon ³
โถ	thay ²	ทะนาน	tha ¹ naan ¹
โถล	tha ¹ lay ⁵	ทะลู่	soot ³
<u>หมวดคำอักษร ท.</u>		ทะเล	tha ¹ lee ¹
ทน	thon ¹	ทัก (-ทาย)	thuan ⁴
ทบ	thop ⁴	ทัง	than ³
ทวาย	saay ¹	ทัง	than ⁴
ทวก	sut ⁴	ทัก	that ⁴
ทวง (-หนี)	thaam ⁵	ทั้น	than ¹
ทวง	thuan ⁴	ทับ (-ซ้อน)	ten ¹
ทวก	tuuat ³	ทัว	thuua ³
ทวน (-น้ำ)	thoo ³	ทา	thaa ³
ทวน (ทบทวน)	thuan ¹	ทา	thaa ⁴
ทวม	thuum ⁶	ทาก	tha? ⁴
ทอ (-เสื้อ)	tam ²	ทาง	thaan ¹
ทอ	thoo ³	ทาม	tham ¹
ทอ	thoo ⁴	ทาย	thooy ¹
ทอง	thoon ¹	ทาย	thaay ⁴

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ท่ายทอย	ka ¹ don ⁴	ทู (เขา-)	tuu ⁴
ท่า (-งาน)	?et ²	เท	thee ¹ , tho? ²
ท่าไม้	?et ² hiia ¹	เทา (สี-)	thaw ¹
ท่าร้าย	tham ¹ laay ⁴	เทา (สอง-)	thoo ³
ท่าลาย	tham ¹ laay ¹	เทาถิ่น	thoo ³ kan ¹
ทัง	thin ⁴	เที่ยง	thian ³
ทิด (พระสีก)	thit ⁴	เทียบ	thian ¹
ทิด (เพชรสีก)	siian ²	เทียบ	thx? ⁴
ทิม	cim ⁴	เทียบ	thiam ¹
ทิศ	thit ⁴	เทียบ (ไป-)	thiaw ²
ทีไหน	ka ¹ lee ¹	เทียบ (สาม-)	thiaa ³
ทีจอกรด	boon ² coot ² lot ⁴	เทือก (รอยเประ)	thia? ⁴
ทีจริง	thii ³ thxx ⁴	เทือก (-นา)	tom ¹
ทัง	din ¹	แท	thxx ⁴
ทืบ	thip ⁴	แทง	thxxn ¹
ทือ (มีด-)	min ¹	แทง (-กินสอด)	thxxn ⁶
ทูกทึ	su? ⁴ thiaa ³	แทง	lu? ² lu? ⁴
ทุง (-นา)	thon ³	แทน	thxxn ¹
ทุน (-เวลา)	thun ³	แทน	thxxn ³
ทุน (-เบ็ด)	thooy ¹	แทบ (-ตาย)	thxxp ³
ทูป	thup ⁴	โตน (ลูก-)	thoon ¹
ทุม (-โยน)	noon ¹	หมวดคำอักษร ฮ.	
ทุม (-โมง)	thum ³	ฮง	thun ¹
ทุย (ควาย-)	thuy ¹	ฮรวม	tham ¹
ทุย (หัว-)	noon ¹	ฮาคู	thaat ³

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ชุดงค	thu? ⁴ don ¹	นับ	nap ⁴
หมวดคำอักษร น.		นาค	naa ¹
นก	nok ⁴	น้ำ	naa ⁴
-กวัค	-kay ² naa ¹	นาน	don ¹
-กะปด	-ket ² khut ³	นาย (-ชาว)	naap ³
-กะแปด	-khii ⁶ nen ⁵	นาย (เจ้า-)	naay ¹
-กะยาง	-ñaan	นาฬิกา	naa ¹ li ¹ kaa ¹
-เขาไฟ	-khaw ⁵ thoon ¹	น้ำ	nam ⁴
-เขาใหญ่	-khaw ⁵ tuu ⁴	น้ำคร่ำ	khii ⁶ saan ⁶
-แรง	-hxxn ⁴	นั่ง (นั่ง--)	si ³
-เหยี่ยว	-lxxw ⁵	นิก	nooy ⁶
นม	tuu ⁴	นิทรา	ni? ⁴ thaa ¹
นรก	na ⁴ hok ⁴	นึ่ง	?oon ²
นาค	nuuat ³	นิ้ว (หน้า-)	niw ⁶
นวล	nuuan ¹	นิ้ว (เป็น-)	niw ⁶
นอ	no? ⁴	นิ้ว	niw ⁴
น้อง	bii ¹ noon ³	นึ่ง	nii ³
น้อง	noon ⁴	นิก	nik ⁴
นอน	noon ¹	นึ่ง	ni ⁶
น้อย	nooy ⁶	นุง	nu ³
น้อยหนา	ma? ² khiiap ²	นูน	naaw ⁴
นัก	laay ⁵	เนา	naw ¹
นักเรียน	nak ⁴ liian ¹	เนียน	liian ³
นั่ง	nan ³	เนอ	niia ⁴ , siin ⁴
นน	nan ⁴	แน	thxx ⁴

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
แน	neen ⁶	บอน (ต้น-)	boon ¹
แนว	thxxw ⁵	บอระเพ็ด	khiaa ¹ khaw ² -
แนะ	nx? ⁴		-hoo ⁶
โน	noo ¹	บอย	booy ²
โนน	phuun ⁴	บัง	ban ¹
โน้ม (-กิ่งไม้)	koon ²	บังคืบ	ban ¹ khap ⁴
โน	kuuan ¹	บักกรี	coot ²
หมวดคำอักษร บ.		บันได	khan ¹ day ¹
บก (บน-)	phoon ¹	บันทึ	ban ¹ thik ⁴
บง (-หนาม)	khut ²	บัว	buua ¹
บก (-ขาว)	bot ²	บา	baa ²
บน	theen ¹	บ้า	baa ⁴
บน	com ²	บาง (หนา-)	baan ¹
บน	bom ²	บางที่	laan ¹ thiaa ³
บรอนซ์	boon ¹	บ้าง	dxx ²
บัว	buuan ⁴	บาด	baat ²
บัว	buuat ²	บาน (คอกไม้-)	baan ¹
บ้าน (-ปาก)	kuuan ⁴	บ้าน	baan ⁴ ,
บ้าน (-น้ำลาย)	thom ²		hian ¹
บัว	buuap ²	บาย	baay ²
บัว	khoo ⁶	ขาว (-ขาว)	khooy ⁵ ,khaa ⁶
บอ (-ปลา)	boo ²	บิต (-ผ้า)	bit ²
บอนน้ำ	nam ⁴ saan ⁴	บัน (ไม้-)	baan ²
บอก	bo? ²	บี	bii ⁴
บอก (ตา-)	boot ²	บีบ	biip ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
บั้ง	bɛ̃ŋ ¹	ไบ้	bay ⁴
บั้ง	bɛ̃ŋ ⁴	หมวกคำอักษร ป.	
บุก	buk ²	ปก (-หนังสือ)	pok ²
บุง	boŋ ⁴	ปน	pon ¹
บวบ	bup ²	ป่น (ข้าว--)	mun ³
บวม	bum ⁴	ป่น (เกลือ--)	pon ²
บุก	buut ²	ปรองคอง	loon ³ soon ³
เบง	beŋ ²	ประ (--แปง)	top ²
เบ็ด	bet ²	ประกวค	?uuat ²
เบา	baw ¹	ประกอบ	pa ¹ koop ²
เบา	baw ⁴	ประกบ	khop ⁴
เบาชะ	boʔ ²	ประกอง	fɛ̃tɛ̃a ¹
เปียก	hiat ²	ประชค	pa ¹ sot ⁴
เปียว	biaw ⁴	ประกู	pa ¹ tuu ¹
เป็ด	bɛ̃tɛ̃a ²	ประหลาด (--ใจ)	nɛ̃t ⁴
แป	bxx ¹	ปรับ	pap ²
แปง	bxxŋ ²	ปราบ	paap ²
แปก	bxʔ ²	ปุ้ง	puŋ ¹
แบน	bxxn ¹	ปลง	pon ¹
แบบ	bxxp ²	ปลด	pot ²
ไบ้	boo ⁵	ปล้น	pon ⁴
ไบก (-มือห้าม)	beek ²	ปลวค	puaʔ ²
ไบก (-ปูน)	book ²	ปลอดก (-ปลัด)	poʔ ²
ไบสตุ	boot ²	ปล่อง	poon ⁴
ไบ (-ไม้)	bee ¹	ปลอดค (--คน)	poct ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ปลอบ	nua? ⁴	ป่อง (-ปาก)	poon ⁴
ปลอม	poom ¹	ป้อน	poon ⁴
ปลอย	pooy ²	ป้อม (-กาย)	poom ⁴
ปลัก	bua? ²	ปะ (--ผา)	taap ²
ปลา	paa ¹	ปัก (--หลัก)	pak ²
-กะเดี	- ka ¹ deet ²	ปัก (--ปุ่ม)	pat ²
-ขาว	- khuy ¹ laam ¹	ปั้น	paa ¹
-แซยง	- sa ¹ pxx ¹	ปั้น	pan ²
-ฉลาด	- toon ¹	ปั้น	pan ⁴
-ชอน	- khoc ³	ปา	paa ¹
-ชา	- bat ²	ปา	paa ²
-เนอออน	- siiam ¹	ปา	paa ⁴
-รา	-- dx? ²	ปาก	pa? ²
-หนอ	- khen ⁵	ปาก	paat ² , kuuat ²
ปลาย	paay ¹	ปาน (ไผ-)	paan ¹
ปลายขาว	khaw ⁶ piiam ¹	ป้าง	cii ²
ปล้ำ	pam ⁴	ปึก (--ผา)	?at ²
ปลิง	pin ¹	ปี	pii ¹
ปลิว	piw ¹	ปี	pii ²
ปลี (-กล้วย)	pii ¹	ปี	doom ¹
ปลีก (ขาย-)	pi? ²	ปึก	pi? ²
ปลุก (-ให้ตื่น)	puk ²	ป็น	piin ¹
ปลุก	pu? ²	ปึก	pək ²
ปวก	puuat ²	ป็น	piin ¹
ปลอก	po? ²	ป็น (เดือยหปึง-)	peen ⁴

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ปูย	puy ¹	แป้น (ดักหนะ)	pxx ⁴
ปูย	puy ⁵	แปรง	pxxn ¹
ปู	puu ¹	แปลก (-หน้า)	taan ²
ปูน	puun ¹	โป่ง	phoon ¹
เป็ด	pet ²	โป่ง (ตุก-)	poon ²
เป็น	pen ¹	โปะ	po? ²
เพราะ	khoop ³	ไป	pay ¹
เปรียบเทียบ	piiap ²	<u>หมวดคำอักษร ผ.</u>	
เปรี้ยว	hxx ⁵	ผง	phon ⁵
เปล	pee ¹	ผงก	nok ⁴
เปล้า (ไม่มี)	pav ²	ผก	phot ²
เปล้า (มี)	boo ²	ผม (นาม)	phom ⁵
เปลี่ยน	piian ²	ผล็ก	n̄uu ³
เปลือก	p̄ia? ²	ผล็ก	piian ²
เปลือง	p̄iay ¹	ผวา (นอน-)	sa ¹ deet ²
เปลือย	p̄iay ¹	ผวม	pon ¹
เป่า	paw ²	ผอน	phoon ²
เป่า	paw ⁴	ผอม	cooy ²
เป็ด	peet	ผัก	phak ²
เปีย	piia ¹	ผัก (-หน้า)	thaa ¹
เปียก	pia? ²	ผัก (-ผัก)	phat ²
เป็อน	p̄iian ⁴	ผัว	phuua ⁵
เป็อย	p̄iay ²	ผัว	phaa ²
แป้ง	pxxn ⁴	ผัว	phaa ⁶
แปล	pxxt ²	ผาก (หน้า-)	pha? ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ผาน (เกิน-)	kaay ¹	โผล่	phoo ²
ผิง	fiin ⁵	ไผ่	phay ²
ผิก	phit ²	หมวดคำอักษร ผ.	
ผิน (-หน้า)	han ⁵	ผน	fon ⁵
ผิว (-หนัง)	phiw ⁵	ผรั่ง	ma? ² ?oy ¹
ผิว (-ปาก)	phiw ⁵	ผ่อ	hxw ²
ผี	phii ⁵	ผัก	fak ²
ผีเสื้อ	mxxn ¹ ka ¹ bee ¹	ผ้าง	fan ⁵
ผี้ง	beoy ¹	ผ้าง	fan ²
ผี้ง	phen ⁶	ผัก	fat ²
ผีน	phain ⁵	ผัน	fan ⁵
ผุ	do? ²	ผา	faa ⁵
ผูก (ปลา-)	boon ⁴	ผานผา	son ² fxxt ²
ผู (ควัว-)	phuu ⁶	ผ่า (เสถาน)	faa ³
ผูก	mat ⁴	ผ่า (-ฟาง)	faa ⁶
เผ็ด	phet ²	ผาก	fa? ²
เผด	phoe ⁵	ผาก	faat ²
เผา	phaw ⁵	ผาน	faan ⁵
เผือก	phia? ²	ผาย	faay ⁵
แผ	phxx ²	ผาย	faay ⁶
แผง	phxxn ⁵	ผีน	fin ²
แผง (-ไม้)	hii ⁴	ผี	fii ⁵
แผด	han ⁵	ผิก	fiit
แผน	phxn ²	ผีน	khii ⁶ mun ¹
แผด	baat ²	ผึ่ง	fuun ⁵

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
เฝ้า	faw ⁶	พวาน	phaan ¹
เผือก (เข้า--)	fiə? ²	พริก	ma? ² phet ²
แฝก	fx? ²	--ขี้หนู	- nooy ⁶
แฝด	fxxt ²	--ขี้ฟ้า	- kon ⁴ sii ⁴
ไผ่	so? ⁶	พวงน้	wan ¹ naa ⁶
ไผ่	fay ⁵	พลบ	lxxn ¹
หมวดคำอักษร พ.		พลั่ว	phua? ⁴
พก (กริยา)	phok ⁴	ปลา	phaa ⁴
พก (ช่ายพก)	phaw ¹	ปลีก	piin ⁴
พง (ก้อ--)	phon ¹	ปลู	phuu ¹
พน	pron ³	พวก	muu ²
พั่น	pha ¹ nan ¹	พวง (--คอกไม้)	pum ⁴
พบ	cuuap ²	พวง	phuuən ³
พัยก (--หน้า)	pha ¹ yah ⁴	พวย (--กา)	phuuay ¹
พยาน	pha ¹ naan ¹	พอ	phoo ¹
พยายาท	pha ¹ yaa ¹ baat ²	พอ	phoo ⁶
พยายาด	pha ¹ yaa ¹ baan ¹	พอดตา	phoo ⁶ thaw ⁶
พยายาบ	pha ¹ naa ¹ naam ¹	พอดเคยง	phoo ⁶ naa ⁴
พยุ่ง	pha ¹ nun ¹	พอดอ	phoo ⁶ sii ²
พรม (ปู--)	phom ¹	พอก	pho? ⁴
พรอง	bok ²	พอง	phoon ¹
พยอม	phoom ⁴	พอม	phaa ³
พระ	pha? ⁴ , paw ⁴ huua ⁵	พิก	saw ¹
พวด	nxxk ³	พิ่ง	phan ¹
พวง	ban ¹	พิ่งยัก	phin ¹ phii ² t ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ฟ้งพอน	coon ¹ foon ¹	เพชร	phet ⁴
ฟัก (กริยา)	wii ¹	เพราะ (-ว่า)	pho? ⁴
ฟัก (นาม)	phat ⁴	เพราะ (ไ้เพราะ)	muuan ³
ฟั่น (นับ)	phan ¹	เพด	pheen ¹
ฟั่นรุ้	phan ¹	เพลง	phen ¹
ฟัม (-ว่า)	kmip ²	เพด็น	pheen ¹
ฟา	phaa ¹	เพด็ย	phiia ¹
ฟาถ	phaat ³	เพด	phoe ⁴
ฟาน	phaan ¹	เพราะ	waan ²
ฟาย	paay ¹	เพ็ง	theep ³
ฟาด	phaan ¹	เพ็ย	tiin ¹
ฟิง	?iay ²	เพ็ย	phiiap ³
ฟิช	phi ⁴	เพ็ย	phiiia ²
ฟิชาย	aaay	เพ็ย	siilaw ²
ฟิชอึง	?oey ⁴	พข	phxx ¹
ฟั้ง	phex ³	พข	phxx ⁴
ฟั้ง	phixt ³	พข	phxxn ¹
ฟัก	phixt ³	พข	phxx ¹
ฟั่น	phixn ⁴	พข (พข-)	phxxt ³
		พข (ขข-)	sa ¹ mxxn ¹
ฟุง	phun ¹	พข	phx? ⁴
ฟุง (-ดอก)	sat ⁴	โพ (กน-)	phoo ¹
ฟุม	fum ³	โพก (-หัว)	pho? ⁴
ฟุถ	pa? ²	โพรง	koon ¹
ฟูน	phuun ¹	โพ	phay ³

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ไพร	khaa ⁶ , khooy ⁶	เฟ้อ (ฟอง-)	phoe ⁴
ไพลหลัง	khuuay ² lan ⁵	ไฟ	fay ¹
<u>หมวดคำอักษรพ.</u>		ไฟแจ็ก	fay ¹ kxxt ⁴
ฟรี	fii ¹ , laa ⁴	<u>หมวดคำอักษร ก.</u>	
ฟัก	fuk ⁴	กาชี	phaa ¹ sii ⁵
ฟอก	fo? ⁴	ภูเขา	khaw ⁵
ฟอง (-น้ำ)	foot ²	<u>หมวดคำอักษร ม.</u>	
ฟอง	foon ⁴	มก	not ⁴
ฟอน	foon ³	- ถังไฟ	- dxxn ¹ saay ¹
ฟัก (-ไข่)	fak ⁴	- ตะนอย	- ta ¹ looy ⁵
ฟัง	fan ¹	ม่วง (สี-)	muuan ³
ฟัก	fat ⁴	ม่วง (-ยา)	muuan ¹
ฟัน (อวัยวะ)	khxxw ⁶	ม่วง	muuan ⁴
ฟัน (มีด-)	fan ¹	มวย	mooy ¹
ฟ้า	faa ⁴	มอง	coop ²
ฟาก (ข้าม-)	fa? ⁴	มอด (กริยา)	loot ³
ฟาง (ตา-)	faag ¹	มอด (สัตว์)	moot ³
ฟาง (-ข้าว)	fiiian ¹	มอม	moop ³
ฟาด	faat ³	มอม (ปาก-)	mom ¹
ฟัน	fiiin ¹	มอม (-เหล็ก)	moom ¹
ฟัน	fiiin ⁴	มะกรูด	ma? ² kuut ²
ฟิม	fup ⁴	มะเกลือ	ma? ² kiiia ¹
ฟุ่มเฟือย	fum ³ fiiay ¹	มะขวิด	ma? ² khit ²
ฟู	fuu ¹	มะเขือเปราะ	ma? ² khiiia ⁵ khooop ³
ฟูก	siiia ²	มะเขือพวง	ma? ² khiiia ⁵ phuuuan ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
มะปราง	ma? ² paan ¹	เมฆ	fiia ⁶
มะพร้าว	ma? ² phaaw ⁴	เค็ด (-ผลไม้)	ken ²
มะระ	ma? ² hay ¹	เม่น	meen ⁶
มะรืน	mi ⁴ hi ¹	เมม (-ปาก)	mam ⁴
มะละกอ	ma? ² hun ²	เมา	maw ¹
มะลิ	do? ² soon ⁴	เมาะ	bo? ²
มะเขงก	ma? ² ko? ²	เม็ย	miia ¹
มังมี	han ³	เม็ย	?it ²
มัด	mat ⁴	แม	mxx ⁶
มา	maa ¹	แมน	mxx ⁶ thaw ⁶
มา	maa ⁴	แมมาย	mxx ⁶ haan ⁴
มาก	laay ⁵	แมยาย	mxx ⁶ thaw ⁶
มาน	maan ³	แมว	mxx ⁶ haan ⁴
มิก (ตอกให้-)	mit ⁴ , com ¹	แมเลี้ยง	mxx ⁶ naa ⁴
มี	mii ¹	แม	mxx ⁴
มีด	miit ³	แมน	mxn ³
มีน	m ¹ n ¹	แมลง	mxxn ¹
มีด	miit ³	แมว	mxxw ¹
มีอ	mi ¹	โม	mco ⁴
มีอ (สาม-)	th ³ ia ³	โม	mco ⁴
มุง	mun ¹	โมง	mooy ¹
มุง	mun ⁴	โมโท	hun ⁵
มุด	mut ⁴	โม	boo ²
มูม (-ทอง)	cox ¹	โม	may ⁴
มูม (-เสา)	liiam ²	โมยราบ	toon ⁴ taay ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
หมวดคำอักษร ย.			
ยก	nok ⁴	ยาก	ya? ⁴
ยง	non ³	ยาง (น้ำมัน-)	naan ¹
ยด (จับปลา)	ka ¹ dun ⁴	ยาง (นก-)	naan ¹
ยด (ทม)	nion ⁴	ยาง (-รด)	yaan ¹
ยด (คน-)	ma? ² nioo ¹	ยาง	cii ²
ยอด	yoo ³	ไถยาง	kay ² yaan ⁴
ยอก	nio? ⁴	ยาม (เผ่า)	naam ¹
ยอง	yoon ³	ยาม	naam ³
ยอด	nioot ³ *ก	ยาย	mxx ⁶ thaw ⁶
ยอดน	yoon ⁴	ยาย	naay ⁴
ยอม	nioom ¹	ยาว	naaw ¹
ยอม	nioom ⁴	ย่า	nam ¹
ยอดย	yoooy ³	ย่า	yam ¹
ยอดย	niooy ⁴	ยิง	nin ¹
ยัก	nak ⁴	ยิง	nin ³
ยักษ์	nak ⁴	ยีน (ไก-)	nin ¹
ยั้ง	nan ¹	ยิม	niim ⁴
ยั้ง	can ⁴	ยี่	nioon ³
ยัก	nat ⁴	ยี่สิบ	nii ³ sip ²
ยัน	yan ¹	ยัด	nat ⁴
ยับ	nap ⁴	ยัด	nat ³
ยัว	kuuan ¹	ยีน	yian ¹
ยา	yaa ¹	ยีน (ส่ง)	nian ³
ยา	naa ³	พันยีน	khxxw ⁶ ceon ¹
		ยิม	yiam ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ยุ	h̄ua? ⁴	รม	hom ³
ยุ่ง	h̄un ⁶	รวก (ไม้-)	hua? ⁴
ยุ่ง	h̄un ⁴ , law ⁴	รวง	huuan ¹
ยุย	h̄un ⁴	รวง	lon ²
เย็น (ไม้รอน)	yen ¹	รวน (ผัก-)	luuan ¹
เย็น (เวลา-)	lxxn ¹	รวน	phoy ²
เยอะ	laay ⁵	รวบ	huuap ³
เย่า	yo? ²	รวม	huuam ¹
เยี่ยม (กริยา)	yaam ¹	รวม	huuam ³
เยี่ยว	h̄iiaw ³	รวย	lan ³
แยก	h̄x? ⁴	รล	lot ⁴
แยง (-สิ่ง)	h̄aat ³	รล	thaa ⁶
โย	h̄oo ⁴	รอง	hoo ¹
โยก	khoon ¹	รอง (-น้ำฝน)	toon ²
โยง	h̄oon ¹	รอง (-กระดาน)	poon ²
โยน	h̄oon ¹	รอง (-น้ำ)	loon ³
โยม	h̄oom ¹	รอง (-เรียก)	hoo ⁴
โยย	h̄ay ¹	รองให้	hay ⁶
<u>หมวดคำอักษร ร.</u>		รอก	loot ³
รก (หญ้า-)	hok ⁴	รอน (บิน-)	ween ³
รก (สาย-)	saay ² hxx ⁵	รอน (-ทราย)	hoo ³
รก	hot ⁴	รอน	hoo ⁴
รก	lot ⁴	รอน	hoo ³
รข	lop ⁴	รอน	hoo ¹
รข	hom ¹	รอน	hiian ⁶

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ร้อย (นับ)	looy ⁴	รอก (ขึ้น-)	tok ² mo? ²
ร้อย (-คอกไม้)	hooy ⁴	รอกไฟ	thoy ⁵ fay ¹
ระซัง	la ¹ khan ¹	รอก (-ไม้)	ha? ⁴
ระกม	la ¹ dom ¹	รวง	haan ¹
ระคับ	la ¹ dap ²	รวงน้ำ (บนชายคอก)	haan ¹ lin ¹
ระนาก	la ¹ naat ³	รอก	haat ³
ระบาด	la ¹ baat ²	รวน	haan ⁴
ระเบียง	la ¹ biian ¹	รวบ	liian ³
ระย้า	la ¹ nam ¹	รวบ (ข้าว-)	faat ²
ระวัง	la ¹ wan ¹	ร้อย	haay ⁴
ระหวาง	waan ²	ราว	haaw ¹
ระเหย	heey ⁵	ราว	laaw ⁴
ระอา	la ¹ ?aa ¹	รำ (กริยา)	foon ⁴ , law ¹
รัก (-ถูรัก)	mak ¹	รำ (นาม)	han ¹
รัก (-พอดนม)	hak ⁴	ริน	gin ¹
รักแร้	khii ² lxx ¹	ริน	hiin ⁴
รักษา	hak ⁴ saa ⁵ , puua ¹	ริน	lip ⁴
รัง	han ¹	รินน้ำ	mocy ⁴
รังแก	ko? ² kx? ²	ริน	him ¹
รัง	dan ¹	ริ้	hii ¹
รัด	hat ⁴	ริด	hiit ³
รับ	hap ⁴	ริบ	raaw ⁴
รั้ว	huua ³		khiiaw ⁶
รั้ว	hoo ⁴	ริ้ว	hiit ⁴
		ริ้ว	lu? ⁴

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
รุก (-ที)	h̄xx ⁴	เวียน	hiian ¹
รุก	huy ³	เวีย	liiay ³
รุก (-กินน้ำ)	huy ⁴	ที่แรก	thiia ³ tham ¹ ?it ²
รุกวัง	lun ¹ lan ¹	แรง	hxxn ¹
รุม	h̄um ¹	แรง	lxn ³
รุม	h̄uu ¹	แรง	hxxn ⁴
รุม	h̄uu ⁴	แรม (-2คำ)	hxxm ¹
รุก	huut ³	แรว	hxxw ⁴
รุก	huup ³	โรค	look ³
เร	lee ³	โรง	loon ¹
เรง	len ³	โรงเวียน	loon ¹ liian ¹
เร้ว	lew ¹	รอย (-ยา)	hooy ¹
เรว	haw ¹	ไร	hay ¹
เร้ม	lom ³	ไร่	hay ³
เรี่ยก	?oen ⁴	หมวดคำอักษร ก.	
	hoo ⁴	กฐี	lit ⁴
เรียง (-ลำดับ)	hiian ¹	กฐู	li? ⁴ duu ¹
เรียง (พูดสอง-)	liian ¹	กฐี	li ¹ sii ⁵
เวียน	hiian ¹	หมวดคำอักษร ค.	
เวียน	liian ³	คง	lon ¹
เวียว	suuay ¹	คงแขก	haw ³
ไมเวียว	may ⁴ sxx ⁶	คก	lot ⁴
เวือ	hiia ¹	คณ (-ไฟ)	lon ¹
เวือ	liian ³	คณ	lof ⁴
เวือก	hiiat ³	คณ	lom ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ลมพิษ	miin ⁵	ล้าง	tee ⁴
ลม (เรือ-)	lom ⁶	ล้าง	laan ⁴
ลม	lom ⁴	ลาน (-นวกข้าว)	laan ¹
ลาว (ไฟ-)	lua? ⁴	ลาน (นับ)	laan ⁴
ลาว	tua? ²	ลาว	laap ³
ล้าง	ock ²	ลาว	laam ¹
ลาน	luuan ⁴	ลาว (-เชือก)	laam ³
ลอ (เอาเตี้ย-)	loo ³	ลำเค็ยง	lam ¹ ?iian ¹
ลอ (ลูก-)	loo ⁴	ลิเก	?ii ² kee ¹
ลอก	lo? ⁴	ลิง	lin ¹
ลอง	loan ¹	ลิน	liin ⁴
ลอน	loon ⁶	ลิ้ม	liim ⁶
ลอม (-กักปลา)	loop ³	ลิป	liip ³
ลอม (ลัก-)	lak ⁴	ลิก	lek ⁴
ลอย	looy ¹	ลิน	miin ³
ละเมอ	phoe ⁴	ลิ้ม	miin ¹
ละลาย	siiam ³	ลือ	saa ³
ลัก	lak ⁴	ลูก (-ขัน)	luk ⁴
ลักขิม	kxxm ⁴ booy ²	ลุง	lun ¹
ล้าง	lan ¹	ลุย	luy ¹
ลับ	lap ⁴	ลูก	lu? ⁴
ลา (-เนอ)	phaan ¹	ลูกกรวง	lu? ⁴ kon ¹
มาลา	maa ¹ saa ⁴	ลูกเขย	lu? ⁴ khoe ⁵
ลา	laa ⁴	ลูกกุ	lu? ⁴ khuu ⁶
ลาก	la? ⁴	ลูกชาย	lu? ⁴ saay ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ลูกก๊กพอ	lu? ⁴ nam ¹ phoo ⁶	เลี่ยม (-พระ)	liiam ³
ลูกเลี้ยง	lu? ⁴ naa ⁴	เลียว	liiaw ⁴
ลูกสะใภ้	lu? ⁴ phoe ⁴	เลือก	liia? ⁴
ลูกเขย	ma? ² hep ²	เล็ดก	liiat ³
ลูบ	luup ³	เล็ดอน (กริยา)	liay ⁴
เล็ก	nooy ⁶	เล็ดอน (นาม)	liian ³
เลข	leek ³	เล็ดย	liiay ³
เล็ง	len ¹	แลก	lx? ⁴
เลน	?iin ⁴	แล้ง	lxxn ⁴
เลม	lep ⁴	แลน	lxn ⁶
เล็ม	len ¹	แลบ (-สั้น)	mxxp ³
เลม (รวมสอง-)	huua ⁵	แล้ว	lxxv ⁴
เลม (-เกี่ยว)	lem ⁶	โลก	look ³
เลย	leoy ¹	โล่ง	moon ¹
เลว	leew ¹	โลก	loop ³
เลอะ	piian ⁴	ไล	lay ³
เละ	le? ⁴	ไลเดี่ยว	lam ¹ lit ⁴
เล้า	law ³	หมวดคำอักษร ว.	
เล้า	look ³	วก	hak ²
เลาะ (-ฆ่า)	lo? ⁴	วง	won ¹
เล็ก	saw ¹	วน	won ¹
เลีย	liia ¹	วัก (-น้ำ)	wit ⁴
เลี้ยง	li? ²	วัง	wan ¹
เลี้ยง	liian ⁴	วัก (นาม)	wat ⁴
เลียน	liian ³	วัน	wan

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
กลางวัน	mi ⁴ wan ¹ , mi ⁴ - -saay ⁵	ตอก	so ²
วั	nuua ¹	ตัก	sat ² tuu ¹
วา	waa ¹	ตาด	saan ⁵
ว	waa ³	ตาดลา	saa ² laa ¹
วาง	waan ¹	ตาดสนา	saat ² sa ⁴ naa ⁵
วาง	waan ³	ตีด	siin ⁵
วาค	kliian ⁵	ตึบ	sit ²
วาย	waay ¹	ตีก	sek ²
วายน้า	looy ¹ nam ⁴	ตึกษา	sik ² saa ⁵
วึง	lxn ⁶	ตุนย	suun ⁵
วิก (-น้ำ)	wit ⁴	เตรษฐ	seet ² thii ⁵
วิทย์	wit ⁴ tha ¹ yu ⁴	เตร้า	saw ⁶
วุ่น	wun ⁴	โตก	sook ²
เวน	ween ⁴	ชมา	som ² maa ¹
เวลา	wee ¹ laa ¹	<u>หมวดคำอักษร ส.</u>	
เว้า	wxn ²	สปรก	sok ² pok ²
เวียน (-เพียน)	wiian ¹	สกัก (-กัน)	lat ⁴
แว้ง	siw ³	สง	non ¹
แวน (-กา)	wxn ³	สง	son ²
แวน	wxxw ¹	สงบ	sa ¹ nop ²
แวะ	wx ⁴	สงวน	phxxn ¹
ไว	way ¹	สงสัย	son ² say ⁵
ไว	way ⁴	สงสาร	duu ¹ ton ¹
<u>หมวดคำอักษร ศ. ฆ.</u>		สค	sot ²
ศพ	sop ²	สค่าง	sa ¹ tan ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
สติ	sa ¹ ti ²	สลบ	sa ¹ lop ²
สนใจ	son ² cay ¹	สลอก	ma ² toot ²
สนใจ	n̄xxn ¹ hem ⁵	สลับ	sap ²
สน	son ⁶	สลัว	muua ¹
สนาม	za ¹ naam ⁵	สาว (-มบ)	suuat ²
สนิท	sa ¹ nit ²	สาวน (กริยา)	suan ⁵
สนิม	sa ¹ nim ⁵	สาวน (นาม)	suan ⁵
สนุก	sa ¹ nuk ²	สาวน	suan ²
สบคา	cuuap ² taa ¹	สาวม	thaan ² khii ⁶
สบู่	sa ¹ buu ²	สวย	naam ¹
สบ (เหมาะ-)	scm ⁵	สวะ	sa ¹ wa ²
สบขี้	som ² bat ²	สวาง	hun ³
สบเพชร	som ² pheet ³	สวาน	sa ¹ waan ²
สบสู	suu ¹	สวัง	sa ¹ win ⁵
ส้ม	som ⁶	สอง	soon ⁵
ส้มอ (พืช)	ma ² sa ¹ moo ⁵	สอง (--ไฟ)	n̄ian
ส้มอง	ka ¹ moon ⁵	สอก	soot ²
สमान (แปล-)	coot ²	สอน	soon ⁵ , loo ²
สมุก	sa ¹ mut ²	สอบ (วัดผล)	soop ²
สมุน	sa ¹ mun ⁵	สอย (-ผลไม้)	mxxn ⁶
สมุนไพร	sa ¹ mun ² phay ¹	สะกค (-จิต)	sa ¹ ket ²
สวอย (สาย-)	sooy ⁶	สะกัก	ta ¹ ket ²
สระ (-น้ำ)	sa ²	สะกือ	saay ² bii ¹
สว่าง	saan ⁶	สะกุง	sa ¹ dun ⁴
		สะเกา	ka ¹ daw ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
มะบ้า	ma ² baa ⁴	รุ่งสาบ	phɨŋ ¹ plaaŋ ¹
มะพาน	khoo ⁵ , ta ¹ phaan ¹	สาบ	saat ²
มะพาย	phaay ¹	सान	saan ⁵
มะโปก	ta ¹ phook ³	สาบ (เหม็น-)	saap ²
มะระแหน	hoom ² hoo ⁶	สาบ (-เสื่อ)	lap ⁴
มะอาด	sa ¹ ?aat ²	สาบาน	sa ² baan ¹
มะอึก	sa ¹ ?o ²	สาป	saap ²
มะอึน	sa ¹ ?i ⁴	สาม	saam ⁵
สัก (รอย-)	sak ²	สายบัว	saay ² buua ¹
สักหนอย	cak ⁴ nooy ⁶	สายยู	saay ² nuu ¹
สัง	sai ²	สาย	saay ²
สังขยา	san ² kha ¹ naa ⁵	สายหน้า	kxŋ ² huua ⁵
สังข์	san ² khan ¹	สาแหวก	saa ² lx? ²
สังญา	san ² naa ¹	สำรวจ (-นม)	?ia? ⁴
สัก	sat ²	สำหรับ	sam ² lap ⁴
สัน (-มีด)	san ⁵	สำลัก	sa ¹ mak ²
สัน (แก้ว-)	san ²	สำลี	sam ² lii ¹
สัน	san ⁶	สินค้า	sin ² khaa ⁴
ดับ (-หมู)	fak ⁴	สินบน	sin ² bon ¹
ดับประรด	ma ² nat ⁴	สินสอด	sin ² soot ²
สีปหงก	nok ⁴	สิน (หมก)	sin ⁶
สีเปหรือ	sap ² pa ¹ lee ²	สินทิด	sin ⁶ khit ⁴
สาบ (ไม้เรียม)	sa? ²	สีว	siw ⁵
สาบ	saa ² khuu ¹	สีว	siw ²
สาบ (กริยา)	saan ⁵	สี (-ขาว)	sii ⁵

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
สี่	sii ²	สี่แก้ว	siia ² too ¹
สี่ก (พระ-)	sik ²	สี่ยี่	pxx ¹ phii ⁵
สี่ก (-หรง)	hiian ⁶	สี่ย	siia ²
สี่บ	sii ² p ²	สี่ยง	siian ⁵
สี่อ	sii ²	สี่ยง	siian ²
สี่ก	suk ²	สี่ยค (-ทอง)	siiat ²
สี่ก	sut ²	สี่ยน	siian ⁶
สี่กคคทอง	lu ⁴ laa ⁴	สี่ยม	siiam ⁵
สี่มไฟ	sum ² fay ¹	สี่ยบ	faay ⁴
สี่ม	sum ²	สี่ยว	siiaw ⁵
สี่ชอ	suu ² khoo ⁵	สี่ยว	siiaw ⁶
สี่	sur ⁶	สี่อ	siia ⁵
สี่ง	suun ⁵	สี่อ	saat ²
สี่ก	siit ²	สี่อ	siia ⁶
สี่บ (-ลม)	suup ²	สี่อค (-พื้น)	son ³
สี่น (-เชือก)	sen ⁶	สี่อค (นีสย)	siiz? ²
สี่มอ	sa ¹ mee ⁵	สี่อม	siiam ²
สี่มียน	sa ¹ miian ⁵	สี่	sxx ⁶
สี่วียน	sa ¹ lx? ²	สี่ค	sxxt ²
สี่ว	saw ⁵	สี่น (นับ)	sxxn ⁵
สี่วเอก	saw ² hx? ⁴ , saw ² khuan ⁵	สี่บ	sxxp ²
สี่วะ (-หา)	so? ⁶	สี่ดง	tha ¹ lxx ⁵
สี่ย	siia ⁵	สี่ด	soot ²
สี่ยโนม	siia ² huup ³	สี่น	sa ¹ noo ¹
		สี่รง	sa ¹ loon ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ใส	see ⁵	หน่าไม้ (ฮฺญ)	naa ⁶ pek ⁴
ใส	see ²	หนาม	naam ⁵
ใส	say ⁶	หนาว	naaw ⁵
ใสเคียน	nɿa ² dɿan ¹	หนี	nii ⁵
หมวดคำอักษร ห.		หนี	nii ⁶
หก (นับ)	hok ²	หนีบ	niip ²
หกอก	ho? ²	หนีง	nɿn ³
หกอน	hoon ⁵	หนีบ	nun ⁵
หกอม	nom ³	หนีบ	num ²
หกอย (ไก่อ-)	h̄aw ⁵	หญู (สัตว์)	nuu ⁵
หกาย	naay ⁵	ห่ม	hom ²
หกิก	noo ¹	ห่มก	mok ²
หกึา	h̄aa ⁶	ห่มค	met ²
หกึง	n̄in ¹	ห่มวก	mua? ²
หก	hot ²	ห่มอ	moo ⁵
หกวก	nua? ²	ห่มอ	moo ⁶
หกวก	nuuat ²	ห่มอก	nam ⁴ mo? ²
หกอ (-ไม้)	noo ²	ห่มอน	moon ⁵
หกอก (-ว้า)	no? ²	ห่มอบ	moop ²
หกอง (-น้ำ)	noon ⁵	ห่มัก	mak ²
หกอน	noon ⁵	ห่มัก (สัตว์)	mat ²
หกอย	nooy ⁶	ห่มัน (-เรือ)	man ⁵
หกัก	nak ²	ห่มัน	man ²
หกึง	nan ⁵	ห่มัน	man ⁶
หกาว	naa ⁵	หกาว	maa ⁵
หกาว (-ทาว)	naa ⁶	หกาว	ma? ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
หมาก (แหง-)	maat ²	หรือ	lɨɨ ¹
หมาย (-คา)	maay ⁵	หลง	lon ⁵
หมิ่น (วีน)	mooy ¹	หลน	lon ²
หมิ่น (-ประมาณ)	min ²	หลบ	lop ²
หมี่	mii ²	หลม	lom ²
หมึก	mɨk ²	หลวม	lom ⁵
หมิ่น (นั)	mɨɨn ²	หลอ (งาม)	ɲaam ¹
หมัก	mut ²	หลอ (-น้ำ)	loo ²
หมั่น	han ⁵	หลอก	lo ²
หมู	muu ⁵	หลอก (-ค้าย)	ko ⁴ kum ²
หมู	mu ²	หลอม	loom ⁵
หยก (-น้ำ)	yaat ²	หลัก	lak ²
หยวก	yua ²	หลั่ง (หน้า-)	lan ⁵
หยดก	yo ²	หลั่ง (-คา)	lan ⁵
หยดค	yoot ²	หลั่ง (-น้ำ)	lot ⁴
หยอน	ñaan ¹	หลับ	lap ²
หยิง	yan ²	หลาน	laan ⁵
หย่า	haan ⁴	หลาย	laay ⁵
หยากไย	niia ⁶	หลัก	lut ²
หยาบ	ñaap ²	หลุม	khum ⁵
หยึก (ณ-)	yik ²	หวง	huuan ⁵
หยิ่ง	ñin ²	หวง	huuan ²
หยีบ	cap ²	หวง	huuan ⁶
หยุก	saw ¹	หวค (นาม)	huuat ²
หรี (-ไฟ)	lii ²	หวค (กริยา)	huuat ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
หวน	huuan ⁶	หาง	haan ⁵
หอคค (-ปด)	foot ²	หาง	haan ²
หวน (-ใจ)	wan ²	หาค	haat ²
หว่า	waa ⁶	ห่าน	haan ²
หวาน	waan ⁵	หาว	haap ²
หวาย	waay ⁵	หาม	haam ⁵
หวี	wii ⁵	ห้าม	haam ⁶
หอ	hoo ⁵	หาย	siia ⁵
หอ	hoo ²	หายใจ	haa ² cee ¹
หอก	ho? ²	หาว	haaw ⁵
ห้อง	hoon ⁶	หิง (-พระ)	haan ⁴
หอน	hoon ⁵	หิง (-ซอง)	hin ⁶
หอน (-ข้าว)	hoop ²	หิด	hit ²
หอย	hooy ⁵	หิ้น	hin ⁵
หอย	hooy ⁶	หิว	hiw ⁵
หัก	hak ²	หิว	hiw ⁶
หัก (โรค)	hat ²	หีบ	hiip ²
หัน	han ²	หิง	hin ⁵
หัว	huua ⁵	หิด	hiit ²
หัวเราะ	huua ⁵	หิ้น (เหม็น-)	hin ⁵
หัวเราะเยาะ	huna ² khuan ⁵	หุง	hun ⁵
หา	so? ⁶	หุน	hun ²
หา (โรค)	haa ²	หุน	hun ³
หา	haa ⁶	หุบ	hup ²
หาก (-ว่า)	thaa ⁶	หุน	hum ⁶

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
หู่	huu ⁵	เหี้ย	hii ²
หุหนวก	huu ⁵ nua? ²	เหลัก	lek ²
หุค	huut ²	เหลอน	leen ⁵
เห	hee ⁵	เหลา	leew ⁵
เหงา	ḡaw ⁵	เหลา (-ไม้)	law ⁵
เหงา	ḡaw ⁶	เหลา	law ⁶
เหงื่อ	hiia ²	เหลิง	leeḡ ⁵
เหงือก	hiia? ²	เหลียน	liiam ²
เหก	het ²	เหลียว	liiaw ⁵
เห็น	hen ⁵	เหลือ	liia ⁵
เห็น (กริยา)	nen ²	เหลือก	liia? ²
เห็นชา	ma? ² maat ³	เหลือก	liian ⁵
เห็นยง	niian ⁵	เหว	heew ⁵
เห็นยว	niiaw ⁵	เหวียง	wiian ²
เห็นยว	ween ⁵	เหอ (โรค)	heo ²
เห็นอ	nii ⁵	เหา	haw ⁵
เห็นอย	miia ³	เหา	haw ²
เห็บ (สัตว์)	hep ²	เหาะ	ho? ²
เหเมน	men ⁵	เหย	hiia ⁶
เหมอ	see ³	เหยน	hiian ⁶
เหมาะ	mo? ²	เหยม	hiiam ⁶
เหม็อน	khii ¹	เหยว	hxw ²
เหยัค (-ชา)	yiiat ²	แห	hxx ⁵
เหยียบ	yam ¹	แห	hxx ²
เหยิว	lxw ⁵	แหก	hx? ²

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
แหง	hxn ⁶	ไหล	lay ²
แหงน	nxxn ⁵	ไหว (ท่า-)	way ⁵
แหบ (เสียด-)	hxxp ²	ไหว	way ⁶
แหบ	mxxn ⁴	หมวด คำอักษร อ.ศ.	
แหล	lx? ²	อก (ถั่ว) ะ)	?ok ²
แหลม (-ลม)	lxxm ⁵	องุ่น	?a ¹ nun ²
แหว	hxxw ⁶	อก (-ทน)	?ot ²
แหวก	hx? ²	อด (-อยาก)	?it ²
แหวน	wxxn ⁵	อดนม	saw ¹ tuu ⁴
แหะ (-ทองปลา)	khuua ¹	อม (ไก-)	?op ²
ไห	hco ²	อมเขย	?op ¹ seey ¹
ไหน (หอย-)	hoon ⁵	อม (ใส่ปาก-)	?om ¹
ไหน (-หิ้ง)	?oon ¹	อญา	yaa ²
ไหม (-ไฟ)	hoom ⁵	อยาก	ya? ²
ไหย (หิว-)	hooy ⁵	อย่าง	yaan ²
ไหล (ขาด-)	loo ⁵	อยู่	yuu ²
ไห	hee ⁶	อวย	sxxp ³
ไหม	mee ²	อวก	?uuat ²
ไหญ	nee ²	อวน (จับปลา)	?uuan ¹
ไห	hay ⁶	อวน	?uuan ⁴
ไหน (ไป-)	ka ¹ lee ¹	อวบ	?uuap ²
ไหม (ผ้า-)	may ⁵	อวย (หม้อ-)	?uuay ¹
ไหม (ไป-)	boo ¹	ออก	?o? ²
ไห	may ⁶	อน	?oon ²
ไหล	lay ⁵	ออม	?oom ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
อ้อมแรง	phxxŋ ¹ hxxŋ ¹	อิง	?iɪay ²
อ้อย (-เหยียด)	?oy ²	หมอนกึ่ง	thəŋ ⁴
อ้อย	?ooy ⁴	อินทรา	?in ¹ thaa ¹
อะไร(ทำ-)	phi ¹ lœ ¹	กิม (กิน-)	?im ²
อ้ง (-ไฟ)	?aŋ ¹	อึ้ง	?ii ¹ cuu ⁴
อันตราย	?an ¹ ta ¹ laay ¹	อิด	thon ¹
อับ (เหม็น-)	?ap ²	อิด (ขึ้น-)	?iɪt ²
อา (-ชาย)	?aaw ¹	อุง (-มือ)	?on ⁴
อา (-หญิง)	khuua ^{&}	อุ้น (น้ำ-)	?un ²
อาการ	?aa ¹ kaan ¹	อุ้ม	?um ⁴
อาการศ	?aa ¹ kaat ²	อุ	?uu ²
อ้าง	?aan ²	เอ็ด (เสียง-)	?et ² , fot ⁴ ,
อ้าง	?aan ⁴		sxxw ¹
อาเจียน	ha? ⁴	เอณ	?een ¹ ,
อาศัพท์	?aa ¹ siip ³		neəŋ ¹
อาณ (-น้ำ)	?aan ¹	เอ็น	?en ¹
อาณ	?aan ²	เอว	?xxw ¹
อาบ (-น้ำ)	?aap ²	เอา	?aw ¹
อาบัก	?aa ¹ bat ²	เอียน	?iian ¹
อาภัพ	?aa ¹ phap ⁴	แอก	?x? ²
อายุ	?aay ¹	แอน	?xxn ¹
อายุ	?aa ¹ nu? ⁴	แอบ (-ชุก)	?xxp ²
อาหาร	?aa ¹ haan ⁵	โอง	hay ⁵
อำเภอ	?am ¹ phœ ¹	โอบ	?oop ²
อำนาจ	?am ¹ naat ³	โอบ	?ay ¹

คำภาษาไทย	คำภาษาพวน	คำภาษาไทย	คำภาษาพวน
ตุ๊ก (นก-)	kuu ¹ hu? ⁴	ไฮโครเจน	hay ¹ doo ¹ ceen ¹

ประวัติการศึกษาของผู้เขียน

นายหัสโนย อารมย์สุข

14 กุมภาพันธ์ 2485 เกิดที่จังหวัดนครนายก

- พ.ศ. 2496 เรียนจบชั้นประถมปีที่สี่จากโรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครนายก.
- พ.ศ. 2499 เรียนจบชั้นมัธยมปีที่สี่ จากโรงเรียนอัสสัมชัญ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี.
- พ.ศ. 2501 สอบเทียบได้ชั้นมัธยมปีที่หก จากกระทรวงศึกษาธิการ.
- พ.ศ. 2506 สอบเทียบได้ชั้นมัธยมปีที่แปด จากกระทรวงศึกษาธิการ.
- พ.ศ. 2506 สอบเทียบได้วิชาชุดครู พ.กศ. จากกระทรวงศึกษาธิการ.
- พ.ศ. 2508 สอบเทียบได้วิชาชุดครู พ.ม. จากกระทรวงศึกษาธิการ.
- พ.ศ. 2517 เรียนจบปริญญาตรีทางการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน ได้รับปริญญา กศ.บ. (ภาษาไทย)
- พ.ศ. 2521 เรียนจบปริญญาโททางการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ได้รับปริญญา กศ.ม. (ภาษาและวรรณคดีไทย)
-